

Warszawa, dnia 17 sierpnia 2022 r.

Poz. 1722

**OBWIESZCZENIE
MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 5 sierpnia 2022 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o radiofonii i telewizji

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2020 r. poz. 805), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 11 sierpnia 2021 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji oraz ustawy o kinematografii (Dz. U. poz. 1676),
- 2) ustawą z dnia 24 lutego 2022 r. o ochronie dziedzictwa narodowego związanego z nazwami obiektów przestrzeni publicznej oraz pomnikami (Dz. U. poz. 857)

oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem 28 lipca 2022 r.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity ustawy nie obejmuje:

- 1) odnośnika nr 1 oraz art. 3–7 ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji oraz ustawy o kinematografii (Dz. U. poz. 1676), które stanowią:

„¹⁾ Niniejsza ustawa wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1808 z dnia 14 listopada 2018 r. zmieniającą dyrektywę 2010/13/UE w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) ze względu na zmianę sytuacji na rynku (Dz. Urz. UE L 303 z 28.11.2018, str. 69).”

„Art. 3. 1. Nadawca rozpowszechnianego na podstawie koncesji programu telewizyjnego, który w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy jest rozpowszechniany lub rozprawdany poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jest obowiązany do złożenia informacji, o której mowa w art. 37c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Nadawca programu rozpowszechnianego wyłącznie w systemie teleinformatycznym dokonuje zgłoszenia, o którym mowa w art. 44a ust. 3 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Od zgłoszenia, o którym mowa w ust. 2, nie pobiera się opłat.

Art. 4. 1. Podmioty dostarczające audiowizualne usługi medialne na żądanie są obowiązane do zapewnienia dostępności audycji dla osób z niepełnosprawnościami wzroku oraz osób z niepełnosprawnościami słuchu, przez wprowadzenie udogodnień dla osób z niepełnosprawnościami, o których mowa w art. 47g ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, tak aby:

- 1) w 2022 r. co najmniej 5% audycji umieszczonych w udostępnianym publicznie katalogu,
- 2) w 2023 r. co najmniej 10% audycji umieszczonych w udostępnianym publicznie katalogu,

- 3) w latach 2024 i 2025 co najmniej 20% audycji umieszczonych w udostępnianym publicznie katalogu,
 - 4) od 2026 r. co najmniej 30% audycji umieszczonych w udostępnianym publicznie katalogu
- posiadało takie udogodnienia.

2. W 2026 r. Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji przedstawi Sejmowi, Senatowi oraz ministrowi właściwemu do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego informację o realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 47g ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz o możliwości zwiększenia poziomu udogodnień dla osób z niepełnosprawnościami w udostępnianych publicznie katalogach audiowizualnych usług medialnych na żądanie.

Art. 5. 1. Podmioty dostarczające audiowizualne usługi medialne na żądanie, prowadzące działalność w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, są obowiązane do zgłoszenia, o którym mowa w art. 47ca ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 47ca ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1.

2. Dostawcy platform udostępniania wideo, prowadzący działalność w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, są obowiązani do dokonania zgłoszenia, o którym mowa w art. 47n ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 47n ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 6. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 15a ust. 2 i 3, art. 18 ust. 6 oraz art. 47e ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 15a ust. 6 i 7, art. 18 ust. 6 oraz art. 47e ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 listopada 2021 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 10, 31, pkt 32 w zakresie art. 47g i pkt 33 lit. b, art. 2 oraz art. 4, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.”;

- 2) art. 14 ustawy z dnia 24 lutego 2022 r. o ochronie dziedzictwa narodowego związanego z nazwami obiektów przestrzeni publicznej oraz pomnikami (Dz. U. poz. 857), który stanowi:

„Art. 14. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.”.

Marszałek Sejmu: *E. Witek*

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej
Polskiej z dnia 5 sierpnia 2022 r. (Dz. U. poz. 1722)

USTAWA

z dnia 29 grudnia 1992 r.

o radiofonii i telewizji

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Zadaniem radiofonii i telewizji jest:

- 1) dostarczanie informacji;
- 2) udostępnianie dóbr kultury i sztuki;
- 3) ułatwianie korzystania z oświaty, sportu i dorobku nauki;
- 3a) upowszechnianie edukacji obywatelskiej;
- 4) dostarczanie rozrywki;
- 5) popieranie krajowej twórczości audiowizualnej.

1a.¹⁾ Zadania radiofonii i telewizji, o których mowa w ust. 1, są realizowane przez dostarczanie usług medialnych, prowadzenie programów telewizyjnych i dostarczanie platform udostępniania wideo.

2.¹⁾ Odbiór krajowych i zagranicznych programów oraz audiowizualnych usług medialnych na żądanie, a także treści umieszczonych na platformach udostępniania wideo przeznaczonych przez ich dostawców do powszechnego odbioru jest wolny, z zachowaniem warunków określonych przepisami prawa.

Art. 1a. 1.²⁾ Ustawę stosuje się do dostawców usług medialnych oraz platform udostępniania wideo ustanowionych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Dostawcę usługi medialnej uważa się za ustanowionego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli spełnia on co najmniej jeden z warunków:

- 1)³⁾ ma swoją siedzibę w Rzeczypospolitej Polskiej oraz
 - a) decyzje podejmowane regularnie w ramach sprawowania odpowiedzialności redakcyjnej, związane z codziennym funkcjonowaniem usługi medialnej (decyzje redakcyjne) są podejmowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub
 - b) istotna część osób zatrudnionych do prowadzenia działalności programowej na podstawie stosunku pracy lub umowy cywilnoprawnej działa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a decyzje redakcyjne dotyczące usługi medialnej są podejmowane w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, lub
 - c) istotna część osób zatrudnionych do prowadzenia działalności programowej na podstawie stosunku pracy lub umowy cywilnoprawnej działa zarówno na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jak i w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej;
- 2)³⁾ decyzje redakcyjne są podejmowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz istotna część osób zatrudnionych do prowadzenia działalności programowej na podstawie stosunku pracy lub umowy cywilnoprawnej działa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a dostawca usługi medialnej ma swoją siedzibę w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej;
- 3) rozpoczął świadczenie usługi medialnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na podstawie prawa Rzeczypospolitej Polskiej i utrzymuje stabilne i efektywne związki gospodarcze z Rzeczpospolitą Polską, chyba że:
 - a) zarówno siedziba dostawcy usługi medialnej znajduje się w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, jak i decyzje redakcyjne dotyczące usługi medialnej są podejmowane w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub

¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji oraz ustawy o kinematografii (Dz. U. poz. 1676), która weszła w życie z dniem 1 listopada 2021 r.

²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 2 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 2 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

- b) istotna część osób zatrudnionych na podstawie stosunku pracy lub umowy cywilnoprawnej przy świadczeniu usługi medialnej działa w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, w którym dostawca usługi medialnej ma swoją siedzibę, lub decyzje redakcyjne dotyczące usługi medialnej są podejmowane na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

3. Za ustanowionego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uważa się także dostawcę usługi medialnej, jeżeli istotna część osób zatrudnionych do prowadzenia działalności programowej na podstawie stosunku pracy lub umowy cywilnoprawnej działa na jej terytorium oraz dostawca ten:⁴⁾

- 1) ma swoją siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a decyzje redakcyjne dotyczące usługi medialnej są podejmowane w państwie niebędącym państwem członkowskim Unii Europejskiej, albo
- 2) ma swoją siedzibę w państwie niebędącym państwem członkowskim Unii Europejskiej, a decyzje redakcyjne dotyczące usługi medialnej są podejmowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Ustawę stosuje się także do dostawcy usługi medialnej, który:

- 1) korzysta ze stacji dokośmicznej do satelity zlokalizowanej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo
- 2) nie korzysta z tej stacji, ale korzysta z łącza satelitarne należącego do Rzeczypospolitej Polskiej

– mimo że nie odpowiada on warunkom określonym w ust. 2 i 3 i nie został uznany za dostawcę usługi medialnej ustanowionego w państwie członkowskim Unii Europejskiej na podstawie przepisów prawa tego państwa odpowiadających warunkom określonym w ust. 2 i 3.

5.⁵⁾ Dostawcę platformy udostępniania wideo uważa się za ustanowionego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli ma swoją siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

6.⁵⁾ Za dostawcę platformy udostępniania wideo ustanowionego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uważa się także dostawcę platformy udostępniania wideo, który nie posiada siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ale posiada na jej terytorium jednostkę dominującą w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 37 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2021 r. poz. 217, 2105 i 2106 oraz z 2022 r. poz. 1488), oddział w rozumieniu art. 3 pkt 4 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2022 r. poz. 470) lub przedstawicielstwo, o którym mowa w art. 21 tej ustawy, lub jednostkę zależną, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 39 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, chyba że posiada:

- 1) siedzibę na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- 2) jednostkę dominującą na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej utworzoną przed utworzeniem jednostki dominującej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pod warunkiem że związek tej jednostki utworzonej na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej z gospodarką tego państwa jest faktyczny i trwały;
- 3) oddział, przedstawicielstwo lub inną jednostkę zależną na terytorium innego państwa Unii Europejskiej utworzone przed utworzeniem oddziału, przedstawicielstwa lub jednostki zależnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pod warunkiem że związek oddziału, przedstawicielstwa lub jednostki zależnej utworzonych na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej z gospodarką tego państwa jest faktyczny i trwały.

7.⁵⁾ Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji publikuje i na bieżąco aktualizuje listę dostawców usług medialnych oraz dostawców platform udostępniania wideo ustanowionych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, która zawiera:

- 1) nazwę dostawcy usług medialnych lub dostawcy platform udostępniania wideo;
- 2) wskazanie usług medialnych lub platform udostępniania wideo dostarczanych przez tego dostawcę;
- 3) przepis, na podstawie którego ustalono, że dostawca usługi medialnej lub dostawca platformy udostępniania wideo jest ustanowiony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 2. 1. Prawo rozpowszechniania programów radiowych i telewizyjnych przysługuje jednostkom publicznej radiofonii i telewizji oraz osobom fizycznym, osobom prawnym i osobowym spółkom handlowym, które uzyskały koncesję na taką działalność, albo – w przypadku programów telewizyjnych rozpowszechnianych wyłącznie w systemach teleinformatycznych – wpis do rejestru takich programów.

⁴⁾ Wprowadzenie do wyliczenia w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 2 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

⁵⁾ Dodany przez art. 1 pkt 2 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

2. Ustawy nie stosuje się do:

- 1) programu rozpowszechnianego lub rozprowadzanego wyłącznie w obrębie jednego budynku;
- 2) programu rozpowszechnianego lub rozprowadzanego w systemie, w którym urządzenia nadawcze i odbiorcze należą do tej samej osoby, prowadzącej działalność gospodarczą lub inną zarejestrowaną działalność publiczną, a treść programu ogranicza się do spraw związanych z tą działalnością i jest adresowana do pracowników lub innego określonego kręgu osób związanych z nadawcą;
- 3) programu rozprowadzanego w sieci kablowej, jeżeli liczba indywidualnych odbiorców nie przekracza 250;
- 4) programów radiowych rozpowszechnianych wyłącznie w systemach teleinformatycznych oraz audialnych usług na żądanie;
- 5) korespondencji prowadzonej z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej;
- 6) elektronicznych wersji dzienników i czasopism oraz prasy udostępnianej w systemie teleinformatycznym pod warunkiem że nie składają się w przeważającej części z audycji audiowizualnych;
- 6a)⁶⁾ usług świadczonych drogą elektroniczną umożliwiających udostępnianie treści przez ich usługobiorców (serwisy społecznościowe), pod warunkiem że ich zasadniczą funkcją nie jest dostarczanie audycji audiowizualnych lub wideo stworzonych przez użytkowników;
- 7) gier losowych i zakładów wzajemnych, chyba że są częścią audycji usługi medialnej.

3.⁷⁾ Oceniając zasadniczą funkcję usługi, o której mowa w ust. 2 pkt 6a, bierze się pod uwagę związek między treściami audiowizualnymi a głównym rodzajem lub głównymi rodzajami działalności gospodarczej świadczonej za pomocą danej usługi, ilościowe i jakościowe znaczenie treści audiowizualnych dla tej usługi, sposób generowania przychodów za pomocą treści audiowizualnych oraz dostępność w ramach usługi narzędzi mających na celu zwiększenie widoczności lub atrakcyjności treści audiowizualnych.

Art. 3. Do rozpowszechniania programów radiowych i telewizyjnych stosuje się przepisy prawa prasowego, o ile ustawa nie stanowi inaczej.

Art. 3a. 1. Dostawcy usług medialnych, mając na uwadze realizację obowiązków określonych w ustawie, w szczególności w art. 14a, art. 16b ust. 3a, art. 18a, art. 47e i art. 47g, mogą tworzyć i przystępować do kodeksów dobrych praktyk w rozumieniu ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2070).

1a.⁸⁾ Dostawcy platform udostępniania wideo, mając na uwadze realizację obowiązków określonych w ustawie, w szczególności w art. 47p ust. 1, art. 47q ust. 1, art. 47t ust. 1–3 i art. 47u ust. 1, mogą tworzyć i przystępować do kodeksów dobrych praktyk w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym.

1b.⁸⁾ Kodeksy, o których mowa w ust. 1 i 1a:

- 1) zawierają wyraźnie i jednoznacznie określone cele oraz przewidują regularne, przejrzyste i niezależne metody oceny ich realizacji;
- 2) zawierają rozwiązania służące skutecznemu egzekwowaniu ich postanowień, w tym skuteczne i proporcjonalne sankcje za ich nieprzestrzeganie;
- 3) są akceptowane przez większość podmiotów zainteresowanych realizacją obowiązków określonych w kodeksach, w tym głównych dostawców usług medialnych lub dostawców platform udostępniania wideo ustanowionych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2.⁹⁾ Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, działając w zakresie audiowizualnych usług medialnych na żądanie oraz platform udostępniania wideo, we współpracy z ministrem, który ze względu na zakres działań działu administracji rządowej, którym kieruje, jest właściwy dla danego kodeksu, inicjuje, wspiera i promuje powstawanie kodeksów dobrych praktyk, o których mowa w ust. 1 i 1a.

⁶⁾ Dodany przez art. 1 pkt 3 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

⁷⁾ Dodany przez art. 1 pkt 3 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

⁸⁾ Dodany przez art. 1 pkt 4 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 4 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

Art. 4. W rozumieniu ustawy:

- 1)¹⁰⁾ usługą medialną jest usługa w postaci programu albo audiowizualnej usługi medialnej na żądanie, za którą odpowiedzialność redakcyjną ponosi jej dostawca i której podstawowym celem lub podstawowym celem jej dającej się oddzielić części jest dostarczanie przez sieci telekomunikacyjne ogółowi odbiorców audycji w celach informacyjnych, rozrywkowych lub edukacyjnych; usługą medialną jest także przekaz handlowy;
- 2)¹¹⁾ audycją jest ciąg ruchomych obrazów z dźwiękiem lub bez niego (audycja audiowizualna) albo ciąg dźwięków (audycja radiowa), stanowiący odrębną całość w stworzonym przez dostawcę usługi medialnej programie lub katalogu audycji publicznie udostępnianych w ramach audiowizualnej usługi medialnej na żądanie, zwanym dalej „katalogiem”;
- 3) odpowiedzialnością redakcyjną jest sprawowanie faktycznej kontroli nad wyborem audycji i sposobem ich zestawienia w programie lub w katalogu; nie uchybia to zasadom odpowiedzialności prawnej za treść audycji lub świadczenie usługi;
- 4) dostawcą usługi medialnej jest osoba fizyczna, osoba prawna lub osobowa spółka handlowa ponosząca odpowiedzialność redakcyjną za wybór treści usługi medialnej i decydująca o sposobie zestawienia tej treści, będąca nadawcą lub podmiotem dostarczającym audiowizualną usługę medialną na żądanie;
- 5) nadawcą jest osoba fizyczna, osoba prawna lub osobowa spółka handlowa, która tworzy i zestawia program oraz rozpowszechnia go lub przekazuje innym osobom w celu rozpowszechniania;
- 6) programem jest uporządkowany zestaw audycji, przekazów handlowych lub innych przekazów, rozpowszechniany w całości, w sposób umożliwiający jednoczesny odbiór przez odbiorców w ustalonym przez nadawcę układzie;
- 6a) audiowizualną usługą medialną na żądanie jest usługa medialna świadczona w ramach prowadzonej w tym zakresie działalności gospodarczej, polegająca na publicznym udostępnianiu audycji audiowizualnych na podstawie katalogu ustalonego przez podmiot dostarczający usługę;
- 7) rozpowszechnianiem jest emisja programu drogą bezprzewodową lub przewodową do odbioru przez odbiorców;
- 8) rozprowadzaniem jest przejmowanie rozpowszechnionego programu w całości i bez zmian oraz równoczesne, wtórne jego rozpowszechnianie;
- 8a) publicznym udostępnianiem audiowizualnej usługi medialnej na żądanie jest jej świadczenie w sposób umożliwiający ogółowi użytkowników, w wybranym przez nich momencie i na ich życzenie, odbiór wybranej przez nich audycji z katalogu udostępnionego w ramach takiej usługi;
- 9) dostarczaniem usługi medialnej jest rozpowszechnianie programu albo publiczne udostępnianie audiowizualnej usługi medialnej na żądanie;
- 10) nadawcą społecznym jest nadawca:
 - a) którego program upowszechnia działalność wychowawczą i edukacyjną, działalność charytatywną, respektuje chrześcijański system wartości, za podstawę przyjmując uniwersalne zasady etyki, oraz zmierza do ugruntowania tożsamości narodowej,
 - b) w którego programie nie są rozpowszechniane audycje ani inne przekazy, o których mowa w art. 18 ust. 5,
 - c) który nie nadaje przekazów handlowych,
 - d) który nie pobiera opłat z tytułu rozpowszechniania, rozprowadzania lub odbierania jego programu;
- 11) osobą zagraniczną jest osoba zagraniczna w rozumieniu art. 3 pkt 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 12) zespołem twórczym jest zespół osób tworzących audycje, do którego zalicza się w szczególności: reżysera, autora scenariusza, scenografa, operatora, odtwórców głównych ról i kompozytora;
- 13) programem wyspecjalizowanym jest program, w którym nie mniej niż 70% czasu nadawania programu w ciągu miesiąca, w godzinach 6–23, stanowią audycje i inne przekazy realizujące przyjętą specjalizację programu;
- 14) audycją wytworzoną pierwotnie w języku polskim jest audycja spełniająca wymogi audycji europejskiej w rozumieniu niniejszej ustawy i powstała na podstawie scenariusza wytworzonego pierwotnie w języku polskim, której pierwotna rejestracja została dokonana w języku polskim;
- 15) audycją dla dzieci jest audycja, która ze względu na czas nadania i treść jest skierowana głównie do dzieci;

¹⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 5 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

¹¹⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 5 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

- 16)¹²⁾ przekazem handlowym jest każdy przekaz, w tym obrazy z dźwiękiem lub bez dźwięku albo tylko dźwięki, mający służyć bezpośrednio lub pośrednio promocji towarów, usług lub renomy podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą lub zawodową, towarzyszący audycji lub wideo stworzonemu przez użytkownika lub włączony do nich, w zamian za opłatę lub podobne wynagrodzenie, albo w celach autopromocji, w szczególności reklama, sponsorowanie, telesprzedaż i lokowanie produktu;
- 17) reklamą jest przekaz handlowy, pochodzący od podmiotu publicznego lub prywatnego, w związku z jego działalnością gospodarczą lub zawodową, zmierzający do promocji sprzedaży lub odpłatnego korzystania z towarów lub usług; reklamą jest także autopromocja;
- 18)¹³⁾ sponsorowaniem jest każdy wkład w finansowanie usługi medialnej, platformy udostępniania wideo, audycji lub wideo stworzonego przez użytkownika, przez podmiot, który nie dostarcza usług medialnych, platform udostępniania wideo, wideo stworzonych przez użytkownika i nie produkuje audycji, w celu promocji jego nazwy, firmy, renomy, działalności, towaru, usługi, znaku towarowego lub innego oznaczenia indywidualizującego;
- 19) telesprzedażą jest przekaz handlowy zawierający bezpośrednią ofertę sprzedaży towarów lub odpłatnego świadczenia usług;
- 20) ukrytym przekazem handlowym jest przedstawianie w audycjach towarów, usług, nazwy, firmy, znaku towarowego lub działalności przedsiębiorcy będącego producentem towaru lub świadczącego usługi, jeżeli zamiarem dostawcy usługi medialnej, w szczególności związanym z wynagrodzeniem lub uzyskaniem innej korzyści, jest osiągnięcie skutku reklamowego oraz możliwe jest wprowadzenie publiczności w błąd co do charakteru przekazu;
- 21)¹⁴⁾ lokowaniem produktu jest przekaz handlowy polegający na przedstawieniu lub nawiązaniu do towaru, usługi lub ich znaku towarowego w taki sposób, że stanowią one element samej audycji lub wideo stworzonego przez użytkownika w zamian za opłatę lub podobne wynagrodzenie, a także w postaci nieodpłatnego udostępnienia towaru lub usługi;
- 22) lokowaniem tematu jest przekaz handlowy polegający na nawiązywaniu do towaru, usługi lub ich znaku towarowego w scenariuszu lub liście dialogowej audycji w zamian za opłatę lub podobne wynagrodzenie;
- 22a)¹⁵⁾ platformą udostępniania wideo jest usługa świadczona drogą elektroniczną w ramach prowadzonej w tym zakresie działalności gospodarczej, jeżeli podstawowym celem lub zasadniczą funkcją tej usługi lub jej dającej się oddzielić części jest dostarczanie ogółowi odbiorców w celach informacyjnych, rozrywkowych lub edukacyjnych audycji, wideo stworzonych przez użytkowników lub innych przekazów, za które dostawca usługi nie ponosi odpowiedzialności redakcyjnej, ale o sposobie zestawienia których dostawca ten decyduje, w tym automatycznie lub za pomocą algorytmów, w szczególności przez eksponowanie, flagowanie i sekwencjonowanie;
- 22b)¹⁵⁾ wideo stworzonym przez użytkownika jest ciąg ruchomych obrazów z dźwiękiem lub bez niego, stanowiący odrębną całość, który został stworzony przez użytkownika i umieszczony na platformie udostępniania wideo przez niego lub przez innego użytkownika;
- 22c)¹⁵⁾ dostawcą platformy udostępniania wideo jest osoba fizyczna, osoba prawna lub osobowa spółka handlowa, która dostarcza platformę udostępniania wideo;
- 22d)¹⁵⁾ użytkownikiem platformy udostępniania wideo jest osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna, o której mowa w art. 33¹ § 1 Kodeksu cywilnego, korzystająca z platformy udostępniania wideo, w szczególności przez posiadanie konta na platformie udostępniania wideo, umieszczanie lub odbieranie na niej audycji, wideo lub innych przekazów stworzonych przez tego użytkownika lub innych użytkowników;
- 23) autopromocją jest każdy przekaz pochodzący od dostawcy usługi medialnej mający służyć bezpośrednio lub pośrednio promocji jego audycji, towarów lub usług;
- 24) przekazem tekstowym jest zbiór tekstów i nieruchomych obrazów, rozpowszechnianych za pomocą sygnału telewizyjnego lub radiowego równocześnie z programem;
- 25) producentem jest osoba fizyczna lub osoba prawna, lub jednostka organizacyjna, o której mowa w art. 33¹ § 1 Kodeksu cywilnego, która podejmuje inicjatywę, faktycznie organizuje i ponosi odpowiedzialność za kreatywny, organizacyjny i finansowy proces produkcji utworu audiowizualnego;
- 26) producentem niezależnym wobec danego nadawcy jest producent niepozostający w stosunku pracy z danym nadawcą, niebędący sam nadawcą i nieposiadający udziałów w organizacji nadawcy oraz w którym nadawca ani żaden podmiot od niego zależny bądź należący do tej samej grupy kapitałowej nie posiada żadnych udziałów, a w zarządach nie zasiadają żadne osoby pozostające w stosunku pracy z danym nadawcą lub będące nadawcami;

¹²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 5 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

¹³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 5 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

¹⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 5 lit. e ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

¹⁵⁾ Dodany przez art. 1 pkt 5 lit. f ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

- 27) przedsiębiorcą jest przedsiębiorca w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162 i 2105 oraz z 2022 r. poz. 24, 974 i 1570);
- 28)¹⁶⁾ udogodnieniem dla osób z niepełnosprawnościami jest element dźwiękowy lub graficzny zawarty w audycji lub rozpowszechniany równocześnie z nią, którego celem jest zapewnienie osobom z niepełnosprawnościami wzroku oraz osobom z niepełnosprawnościami słuchu możliwości zapoznania się z audycją w szczególności w formie napisów dla niesłyszących lub audiodeskrypcji, a także tłumaczenia na język migowy;
- 29) systemem teleinformatycznym jest system teleinformatyczny w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344);
- 30) siecią telekomunikacyjną jest sieć telekomunikacyjna w rozumieniu ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576 oraz z 2022 r. poz. 501).

Rozdział 2

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji

Art. 5. Tworzy się Krajową Radę Radiofonii i Telewizji, zwaną dalej „Krajową Radą”, jako organ państwowy właściwy w sprawach radiofonii i telewizji.

Art. 6. 1.¹⁷⁾ Krajowa Rada stoi na straży wolności słowa w radiu i telewizji, samodzielności dostawców usług medialnych oraz dostawców platform udostępniania wideo, interesów odbiorców usług i użytkowników oraz zapewnia otwarty i pluralistyczny charakter radiofonii i telewizji.

2. Do zadań Krajowej Rady należy w szczególności:

- 1) projektowanie w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów kierunków polityki państwa w dziedzinie radiofonii i telewizji;
- 2)¹⁸⁾ określanie, w granicach upoważnień ustawowych, warunków prowadzenia działalności przez dostawców usług medialnych oraz dostawców platform udostępniania wideo;
- 3) podejmowanie, w zakresie przewidzianym ustawą, rozstrzygnięć w sprawach koncesji na rozpowszechnianie programów, wpisu do rejestru programów, zwanego dalej „rejestrem”, oraz prowadzenie tego rejestru;
- 3a) uznawanie za nadawcę społecznego lub odbieranie tego przymiotu, na warunkach określonych ustawą;
- 4)¹⁹⁾ sprawowanie w granicach określonych ustawą kontroli działalności dostawców usług medialnych oraz dostawców platform udostępniania wideo;
- 5)¹⁹⁾ organizowanie badań treści i odbioru usług medialnych oraz platform udostępniania wideo;
- 5a)¹⁹⁾ prowadzenie wykazów audiowizualnych usług medialnych na żądanie oraz platform udostępniania wideo;
- 6) ustalanie wysokości opłat za udzielenie koncesji oraz wpis do rejestru;
- 6a) ustalanie, na zasadach określonych w ustawie z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1689), wysokości opłat abonamentowych;
- 7)²⁰⁾ opiniowanie projektów aktów prawnych oraz umów międzynarodowych dotyczących radiofonii i telewizji, audiowizualnych usług medialnych na żądanie lub platform udostępniania wideo;
- 7a) (utracił moc)²¹⁾
- 8) inicjowanie postępu naukowo-technicznego i kształcenia kadr w dziedzinie radiofonii i telewizji;
- 9)²²⁾ organizowanie i inicjowanie współpracy z zagranicą w dziedzinie radiofonii i telewizji, w tym współpracy z organami regulacyjnymi państw członkowskich Unii Europejskiej, właściwymi w sprawach usług medialnych lub platform udostępniania wideo, Komisją Europejską oraz tworzenie i przystępowanie do porozumień opracowywanych w ramach Europejskiej Grupy Regulatorów ds. Audiowizualnych Usług Medialnych (ERGA);
- 10)²²⁾ współpraca z właściwymi organizacjami i instytucjami w zakresie ochrony praw autorskich, praw wykonawców, praw producentów oraz dostawców usług medialnych i dostawców platform udostępniania wideo;

¹⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 5 lit. g ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

¹⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 6 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

¹⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 6 lit. b tiret pierwsze ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

¹⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 6 lit. b tiret drugie ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

²⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 6 lit. b tiret trzecie ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

²¹⁾ Z dniem 29 marca 2006 r. na podstawie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 23 marca 2006 r. sygn. akt K 4/06 (Dz. U. poz. 377).

²²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 6 lit. b tiret czwarte ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

- 11) (uchylony)
- 12)²³⁾ inicjowanie i wspieranie samoregulacji w zakresie dostarczania usług medialnych i platform udostępniania wideo;
- 13) upowszechnianie umiejętności świadomego korzystania z mediów (edukacji medialnej) oraz współpraca z innymi organami państwowymi, organizacjami pozarządowymi i innymi instytucjami w zakresie edukacji medialnej;
- 14)²⁴⁾ prowadzenie badań i dokonywanie oceny realizacji stanu edukacji medialnej, w tym oceny działań dostawców usług medialnych i dostawców platform udostępniania wideo w tym zakresie;
- 15)²⁴⁾ prowadzenie punktu kontaktowego w celu dostarczania informacji i odbierania skarg w kwestiach związanych z dostępnością usług medialnych dla osób z niepełnosprawnościami wzroku oraz osób z niepełnosprawnościami słuchu.
 - 3.²⁵⁾ Krajowa Rada przekazuje Komisji Europejskiej:
 - 1) listę dostawców usług medialnych oraz dostawców platform udostępniania wideo ustanowionych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o której mowa w art. 1a ust. 7,
 - 2) sprawozdanie z wykonywania przez dostawców usług medialnych obowiązków, o których mowa w art. 18a i art. 47g,
 - 3) sprawozdanie z wykonywania przez dostawców usług medialnych obowiązków, o których mowa w art. 15 ust. 3, art. 15a ust. 1, art. 47f ust. 2 ustawy oraz art. 19 ust. 3, 3a, 6a i 6b ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii (Dz. U. z 2022 r. poz. 1066),
 - 4) sprawozdanie dotyczące stosowania przez dostawców platform udostępniania wideo środków przeciwdziałających udostępnianiu treści, o których mowa w art. 47p ust. 1,
 - 5) sprawozdanie ze stanu edukacji medialnej, w tym oceny działań dostawców usług medialnych i dostawców platform udostępniania wideo w tym zakresie

– w terminach określonych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1808 z dnia 14 listopada 2018 r. zmieniającej dyrektywę 2010/13/UE w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) ze względu na zmianę sytuacji na rynku (Dz. Urz. UE L 303 z 28.11.2018, s. 69).

Art. 7. 1. W skład Krajowej Rady wchodzi pięciu członków powoływanych: 2 przez Sejm, 1 przez Senat i 2 przez Prezydenta, spośród osób wyróżniających się wiedzą i doświadczeniem w zakresie środków społecznego przekazu.

2. (utracił moc)²¹⁾

2a. (uchylony)

2b. Przewodniczącego Krajowej Rady wybierają ze swojego grona i odwołują członkowie Krajowej Rady.

3. Krajowa Rada wybiera ze swego grona, na wniosek Przewodniczącego, zastępcę Przewodniczącego Krajowej Rady.

4. Kadencja członków Krajowej Rady trwa 6 lat, licząc od dnia powołania ostatniego członka. Członkowie Krajowej Rady pełnią swe funkcje do czasu powołania następców.

5. Członek Krajowej Rady nie może być powołany na kolejną pełną kadencję.

6. Organ uprawniony do powołania członka Krajowej Rady odwołuje go wyłącznie w przypadku:

- 1) zrzeczenia się swej funkcji;
- 2) choroby trwale uniemożliwiającej sprawowanie funkcji;
- 3) skazania prawomocnym wyrokiem za popełnienie przestępstwa z winy umyślnej;
- 3a) złożenia niezgodnego z prawdą oświadczenia lustracyjnego, stwierdzonego prawomocnym orzeczeniem sądu;
- 4) naruszenia przepisów ustawy stwierdzonego orzeczeniem Trybunału Stanu.

7. W przypadku odwołania członka lub jego śmierci przed upływem kadencji, właściwy organ powołuje nowego członka Krajowej Rady na okres do końca tej kadencji.

²³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 6 lit. b tiret piąte ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

²⁴⁾ Dodany przez art. 1 pkt 6 lit. b tiret szóste ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

²⁵⁾ Dodany przez art. 1 pkt 6 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

Art. 8. 1. Pracodawca zatrudniający członka Krajowej Rady udzieli mu, na jego wniosek, urlopu bezpłatnego na czas sprawowania funkcji. Okres urlopu wlicza się do stażu pracy, od którego zależą uprawnienia wynikające ze stosunku pracy.

2. (uchylony)

3. W okresie kadencji członków Krajowej Rady ulega zawieszeniu ich członkostwo:

- 1) (utracił moc)²⁶⁾
- 2) we władzach stowarzyszeń, związków zawodowych, związków pracodawców, organizacji kościelnych lub związków wyznaniowych.

4. Nie można łączyć funkcji członka Krajowej Rady z posiadaniem udziałów albo akcji spółki bądź w inny sposób uczestniczyć w podmiocie będącym dostawcą usługi medialnej lub producentem radiowym lub telewizyjnym oraz wszelką działalnością zarobkową, z wyjątkiem pracy dydaktyczno-naukowej w charakterze nauczyciela akademickiego lub pracy twórczej.

Art. 9. 1. Na podstawie ustaw i w celu ich wykonania Krajowa Rada wydaje rozporządzenia i uchwały.

2. Krajowa Rada podejmuje uchwały większością 2/3 głosów ustawowej liczby członków.

3. Krajowa Rada uchwała regulamin swych obrad.

Art. 10. 1. Przewodniczący Krajowej Rady kieruje jej pracami, reprezentuje Krajową Radę oraz wykonuje zadania określone w ustawie.

2.²⁷⁾ Przewodniczący Krajowej Rady może żądać od dostawcy usługi medialnej lub dostawcy platformy udostępniania wideo lub podmiotu dokonującego zmian, modyfikacji lub innych naruszeń integralności usługi medialnej, o których mowa w art. 44b, przedstawienia materiałów, dokumentów oraz udzielenia wyjaśnień w zakresie niezbędnym dla kontroli zgodności działania tego dostawcy lub podmiotu z przepisami ustawy, warunkami koncesji, regulaminem świadczenia usługi lub wiążącymi go aktami samoregulacji.

3.²⁷⁾ Przewodniczący Krajowej Rady może wezwać dostawcę usługi medialnej lub dostawcę platformy udostępniania wideo lub podmiot dokonujący zmiany, modyfikacji lub innych naruszeń integralności usługi medialnej, o których mowa w art. 44b, do zaniechania działań w zakresie dostarczania usług medialnych lub platformy udostępniania wideo, jeżeli naruszają one przepisy ustawy, uchwały Krajowej Rady, warunki koncesji lub regulamin świadczenia usługi.

4.²⁷⁾ Przewodniczący Krajowej Rady na podstawie uchwały Krajowej Rady może wydać decyzję nakazującą zaniechanie przez dostawcę usługi medialnej, dostawcę platformy udostępniania wideo lub podmiot dokonujący zmiany, modyfikacji lub innych naruszeń integralności usługi medialnej, o których mowa w art. 44b, działań w zakresie, o którym mowa w ust. 3.

4a. Przewodniczący Krajowej Rady może wezwać spółkę, o której mowa w art. 26 ust. 2 i 3, do przedstawienia materiałów i dokumentów oraz udzielenia wyjaśnień w zakresie niezbędnym do oceny karty powinności w zakresie określonym w art. 21b ust. 7 oraz sprawozdania, o którym mowa w art. 31b ust. 1.

5. Przepisy ust. 2–4 stosuje się odpowiednio do rozprawiania programów radiowych i telewizyjnych.

Art. 11. 1. Krajowa Rada wykonuje swoje zadania przy pomocy Biura Krajowej Rady.

2. Organizację i tryb działania Biura Krajowej Rady określa regulamin uchwalany przez Krajową Radę.

3. Koszty działalności Krajowej Rady i Biura Krajowej Rady są pokrywane z budżetu państwa.

4. Do pracowników Biura Krajowej Rady stosuje się przepisy o pracownikach urzędów państwowych.

Art. 12. 1. Krajowa Rada przedstawia corocznie do końca maja danego roku kalendarzowego Sejmowi, Senatowi i Prezydentowi sprawozdanie ze swojej działalności za rok kalendarzowy poprzedzający oraz informację o podstawowych problemach radiofonii i telewizji.

2. Krajowa Rada przedstawia corocznie Prezesowi Rady Ministrów informację o swojej działalności oraz o podstawowych problemach radiofonii i telewizji.

3.²⁸⁾ Sejm i Senat uchwałami przyjmują lub odrzucają sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1. Uchwała o przyjęciu sprawozdania może zawierać uwagi i zastrzeżenia, a uchwała o odrzuceniu sprawozdania musi zawierać uzasadnienie.

²⁶⁾ Z dniem 15 maja 2002 r. na podstawie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 10 kwietnia 2002 r. sygn. akt K. 26/00 (Dz. U. poz. 517).

²⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 7 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

²⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 8 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

4. W wypadku odrzucenia sprawozdania przez Sejm i Senat kadencja wszystkich członków Krajowej Rady wygasa w ciągu 14 dni, liczonych od dnia ostatniej uchwały, z zastrzeżeniem ust. 5.

5. Wygaśnięcie kadencji Krajowej Rady nie następuje, jeżeli nie zostanie potwierdzone przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Rozdział 3

Programy radiowe i telewizyjne

Art. 13. 1. Nadawca kształtuje program samodzielnie w zakresie zadań określonych w art. 1 ust. 1 i ponosi odpowiedzialność za jego treść.

2. Przepis ust. 1 nie narusza przepisów dotyczących odpowiedzialności innych osób za treść poszczególnych audycji, reklam lub innych przekazów.

Art. 14. 1. Nałożenie na nadawcę obowiązku lub zakazu rozpowszechniania określonej audycji lub przekazu może nastąpić wyłącznie na podstawie ustawy.

2. Audycje i przekazy nie pochodzące od nadawcy powinny być wyraźnie wyodrębnione w programie i oznaczone w sposób niebudzący wątpliwości, że nie pochodzą od nadawcy.

Art. 14a. 1. Nadawca jest obowiązany do zapewnienia odbiorcom łatwego, bezpośredniego i stałego dostępu do informacji umożliwiających identyfikację programu i jego nadawcy, a w szczególności do informacji o:

- 1) nazwie programu;
- 2) nazwisku, nazwie lub firmie tego nadawcy;
- 2a)²⁹⁾ imionach i nazwiskach osób wchodzących w skład organów tego nadawcy;
- 3) adresie jego siedziby;
- 4) danych kontaktowych, w tym adresu korespondencyjnego, adresu poczty elektronicznej oraz witryny internetowej.

1a.³⁰⁾ Nadawca prowadzący działalność gospodarczą w formie spółki handlowej jest obowiązany do zapewnienia odbiorcom łatwego, bezpośredniego i stałego dostępu do informacji dotyczących imion i nazwisk lub nazw:

- 1) wspólników – w przypadku prowadzenia działalności w formie spółki jawnej;
- 2) komplementariuszy – w przypadku prowadzenia działalności w formie spółki komandytowej;
- 3) komplementariuszy oraz akcjonariuszy, których udziały przekraczają 5% kapitału zakładowego nadawcy – w przypadku prowadzenia działalności w formie spółki komandytowo-akcyjnej;
- 4) wspólników, których udziały przekraczają 5% kapitału zakładowego nadawcy – w przypadku prowadzenia działalności w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością;
- 5) akcjonariuszy, których akcje przekraczają 5% kapitału zakładowego nadawcy – w przypadku prowadzenia działalności w formie spółki akcyjnej;
- 6) akcjonariuszy, których akcje przekraczają 5% kapitału akcyjnego nadawcy – w przypadku prowadzenia działalności w formie prostej spółki akcyjnej.

1b.³⁰⁾ Nadawca jest obowiązany do zapewnienia odbiorcom łatwego, bezpośredniego i stałego dostępu do danych identyfikujących beneficjentów rzeczywistych danego nadawcy ujawnionych w Centralnym Rejestrze Beneficjentów Rzeczywistych, o którym mowa w art. 55 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2022 r. poz. 593, 655 i 835).

1c.³⁰⁾ Nadawca jest obowiązany do zapewnienia odbiorcom łatwego, bezpośredniego i stałego dostępu do listy wszystkich dostarczanych przez niego usług medialnych, platform udostępniania wideo oraz wydawanych przez niego dzienników lub czasopism.

1d.³⁰⁾ Obowiązek, o którym mowa w ust. 1c, obejmuje także usługi medialne, platformy udostępniania wideo oraz dzienniki lub czasopisma dostarczane lub wydawane przez podmioty wchodzące w skład tej samej grupy kapitałowej w rozumieniu art. 4 pkt 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2021 r. poz. 275).

²⁹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 9 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

³⁰⁾ Dodany przez art. 1 pkt 9 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

1e.³⁰⁾ Informacje, o których mowa w ust. 1a–1d, są publikowane na stronie internetowej nadawcy.

2.³¹⁾ Nadawca jest obowiązany do wskazania Krajowej Rady jako organu właściwego w sprawach radiofonii i telewizji oraz podania informacji, że podlega jurysdykcji Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Krajowa Rada może określić, w drodze rozporządzenia, sposób zapewniania przez nadawców dostępu do informacji umożliwiających identyfikację programu i jego nadawcy oraz inne niż wskazane w ust. 1 informacje, uwzględniając potrzeby odbiorców, integralność przekazów, sposób rozpowszechniania programu i oddziaływanie na interesy odbiorców oraz dążąc do nieobciążania dostawców nadmiernymi utrudnieniami i kosztami w związku z zapewnianiem informacji.

Art. 15. 1. Nadawcy programów telewizyjnych przeznaczają co najmniej 33% kwartalnego czasu nadawania programu na audycje wytworzone pierwotnie w języku polskim, z wyłączeniem serwisów informacyjnych, reklam, telesprzedaży, transmisji sportowych, przekazów tekstowych i teleturniejów.

2. Nadawcy programów radiowych, z wyłączeniem programów tworzonych w całości w języku mniejszości narodowej lub etnicznej, lub w języku regionalnym w rozumieniu art. 19 ustawy z dnia 6 stycznia 2005 r. o mniejszościach narodowych i etnicznych oraz o języku regionalnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 823), przeznaczają co najmniej 33% miesięcznego czasu nadawania w programie utworów słowno-muzycznych na utwory, które są wykonywane w języku polskim, z tego co najmniej 60% w godzinach 5–24.

2a. Przy ustalaniu czasu nadawania w godzinach 5–24, o którym mowa w ust. 2, czas nadawania utworu słowno-muzycznego w tych godzinach wykonywanego w języku polskim przez debiutanta jest liczony jako 200% czasu nadawania utworu.

2b. Za utwór wykonywany przez debiutanta uważa się utwór słowno-muzyczny wykonywany w języku polskim, który w danym okresie rozliczeniowym został rozpowszechniony w programie radiowym, a od daty pierwszego rozpowszechnienia nie minęło 18 miesięcy, przy czym za debiutanta uważa się wyłącznie artystę lub zespół muzyczny, który w powyższym okresie 18 miesięcy po raz pierwszy opublikował album zawierający utwory słowno-muzyczne lub pojedyncze nagranie utworu słowno-muzycznego.

3. Nadawcy programów telewizyjnych przeznaczają ponad 50% kwartalnego czasu nadawania programu na audycje europejskie, z wyłączeniem serwisów informacyjnych, reklam, telesprzedaży, transmisji sportowych, przekazów tekstowych i teleturniejów.

3a. Przewodniczący Krajowej Rady, na wniosek nadawcy programu telewizyjnego rozpowszechnianego wyłącznie w systemie teleinformatycznym, może, w drodze decyzji, określić niższy udział w programie telewizyjnym audycji, o których mowa w ust. 1 i 3, uwzględniając liczbę odbiorców i zasięg programu oraz możliwość realizacji obowiązków nałożonych na nadawcę.

3b. Do decyzji, o której mowa w ust. 3a, stosuje się przepis art. 33 ust. 3.

4. Krajowa Rada określi, w drodze rozporządzenia, niższy udział w programie telewizyjnym audycji, o których mowa w ust. 1 i 3, oraz w programie radiowym utworów, o których mowa w ust. 2, dla:

- 1) nadawców w pierwszym roku rozpowszechniania przez nich programu,
- 2) programów wyspecjalizowanych, dla których brak jest wystarczającej liczby audycji, o których mowa w ust. 1 i 3, lub utworów, o których mowa w ust. 2,
- 3) programów, na których nadawanie przyznano koncesję określającą, że programy te są przeznaczone dla mniejszości narodowych i etnicznych oraz społeczności posługującej się językiem regionalnym
- 4) (uchylony)

– uwzględniając konieczność zachowania proporcji audycji wytworzonych pierwotnie w języku polskim i audycji europejskich oraz uwzględniając możliwość realizacji tych obowiązków w danych kategoriach programów.

Art. 15a.³²⁾ 1. Nadawcy programów telewizyjnych przeznaczają co najmniej 10% kwartalnego czasu nadawania programu na audycje europejskie wytworzone przez producentów niezależnych, z wyłączeniem serwisów informacyjnych, reklam, telesprzedaży, transmisji sportowych, przekazów tekstowych i teleturniejów.

³¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 9 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

³²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 10 ustawy, o której mowa w odnośniku 1; wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.

2. Nadawcy programów telewizyjnych przeznaczają co najmniej 5% kwartalnego czasu nadawania programu na audycje europejskie wytworzone przez producentów niezależnych w okresie 5 lat przed rozpowszechnieniem w programie, z wyłączeniem serwisów informacyjnych, reklam, telesprzedaży, transmisji sportowych, przekazów tekstowych i teleturniejów.

3. Nadawcy programów telewizyjnych wyspecjalizowanych mogą być obowiązani do zapewnienia niższego niż wynikający z ust. 2 udziału audycji europejskich wytworzonych przez producentów niezależnych w okresie 5 lat przed rozpowszechnieniem w programie.

4. Nadawcy programów telewizyjnych są obowiązani do prowadzenia ewidencji czasu nadawania audycji, o których mowa w ust. 1 i 2 oraz art. 15 ust. 1 i 3.

5. Ewidencji, o której mowa w ust. 4, nie prowadzą nadawcy programów:

- 1) które w poprzednim roku kalendarzowym były dostępne dla liczby odbiorców nie większej niż 100 000 osób lub
- 2) których średni roczny udział w widowni w poprzednim roku kalendarzowym nie przekroczył 0,3%, z wyjątkiem programów rozpowszechnianych przez jednostki publicznej telewizji, lub
- 3) rozpowszechnianych wyłącznie w języku innym niż języki oficjalne państw członkowskich Unii Europejskiej.

6. Krajowa Rada określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób prowadzenia przez nadawcę programów telewizyjnych ewidencji, o której mowa w ust. 4,
- 2) czas przechowywania ewidencji, o której mowa w ust. 4, nie krótszy niż rok,
- 3) zakres informacji zawartych w ewidencji, o której mowa w ust. 4, w tym dane o terminie rozpowszechniania audycji, rzeczywisty czas trwania audycji, tytuł i producenta audycji

– uwzględniając możliwość prowadzenia ewidencji w postaci elektronicznej, konieczność zapewnienia przejrzystości oraz jawności informacji znajdujących się w ewidencji oraz nieobciążania nadawców nadmiernymi utrudnieniami i kosztami w związku z prowadzeniem ewidencji.

7. Krajowa Rada określi, w drodze rozporządzenia, niższy udział audycji europejskich wytworzonych przez producentów niezależnych w okresie 5 lat przed rozpowszechnieniem w programie dla programów telewizyjnych, dla których ze względu na wyspecjalizowany charakter programu brak jest wystarczającej liczby tych audycji, uwzględniając wpływ charakteru programów telewizyjnych na możliwość realizacji przez nadawców tych obowiązków.

Art. 15b. 1. Audycją europejską jest audycja:

- 1) pochodząca z państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub
- 2) pochodząca z innego państwa będącego stroną Europejskiej konwencji o telewizji ponadgranicznej, sporządzonej w Strasburgu dnia 5 maja 1989 r. (Dz. U. z 1995 r. poz. 160 oraz z 2004 r. poz. 250), zwanej dalej „Europejską konwencją o telewizji ponadgranicznej”, niestosującego środków dyskryminacyjnych w stosunku do audycji pochodzących z państw członkowskich Unii Europejskiej, lub
- 3) wytworzona w koprodukcji w ramach umowy dotyczącej sektora audiowizualnego zawartej między Unią Europejską a innym państwem trzecim spełniająca wymagania określone w tej umowie, jeżeli państwo to nie stosuje środków dyskryminacyjnych w stosunku do audycji pochodzących z państw członkowskich Unii Europejskiej.

2. Audycja pochodzi z państw, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, jeżeli większość członków zespołu twórczego stale zamieszkuje na terytorium jednego z tych państw oraz spełniony jest co najmniej jeden z warunków:

- 1) audycja jest wyprodukowana przez producenta mającego siedzibę lub stałe miejsce zamieszkania w państwie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2;
- 2) produkcja audycji jest nadzorowana i kontrolowana przez osobę fizyczną mającą stałe miejsce zamieszkania w państwie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, lub przez osobę prawną albo podmiot nieposiadający osobowości prawnej, których siedziba znajduje się w państwie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2;
- 3) udział współproducentów, mających siedzibę lub stałe miejsce zamieszkania w państwie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, w łącznych kosztach produkcji audycji jest większościowy i współprodukcja nie podlega kontroli współproducentów niemających siedziby lub stałego miejsca zamieszkania w państwie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2.

3. (uchylony)

4. Audycją europejską jest także audycja, która została wyprodukowana w ramach dwustronnych umów o koprodukcji zawartych między państwami członkowskimi Unii Europejskiej i państwami trzecimi, a udział współproducentów, mających siedzibę lub stałe miejsce zamieszkania na terytorium państwa, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, w łącznych kosztach produkcji audycji jest większościowy oraz współprodukcja nie podlega kontroli współproducentów niemających siedziby lub stałego miejsca zamieszkania na terytorium państwa, o którym mowa w ust. 1 pkt 1.

5. (uchylony)

Art. 16. 1. Przekazy handlowe powinny być łatwo rozpoznawalne.

2. Reklamy i telesprzedaż powinny być łatwo odróżnialne od materiału redakcyjnego. Reklamy i telesprzedaż odróżniają się w programie za pomocą środków wizualnych, dźwiękowych lub przestrzennych.

3.³³⁾ Łączny czas nadawania reklamy i telesprzedaży w godzinach:

- 1) 6–18 nie może przekroczyć 144 minut;
- 2) 18–24 nie może przekroczyć 72 minut.

4. Ograniczenia określonego w ust. 3 nie stosuje się do:

- 1) ogłoszeń nadawcy, zawierających jedynie informację o jego audycjach lub fragmenty tych audycji;
- 1a)³⁴⁾ ogłoszeń nadawcy zawierających jedynie informację o usługach medialnych lub audycjach rozpowszechnianych w usługach medialnych dostarczanych przez podmioty wchodzące w skład tej samej grupy kapitałowej w rozumieniu art. 4 pkt 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów;
- 2) ogłoszeń nadawcy zawierających jedynie informację o dodatkowych produktach uzyskiwanych bezpośrednio z audycji;
- 3)³⁵⁾ wymaganych prawem oznaczeń przekazów handlowych, w tym oznaczeń oddzielających reklamę od audycji i innych przekazów lub wskazań sponsorów.

5.³⁶⁾ Ogłoszenia, o których mowa w ust. 4 pkt 1 i 2, są emitowane między audycjami.

6. Bloki programowe poświęcone wyłącznie telesprzedaży powinny być wyraźnie oznaczone w sposób wizualny i dźwiękowy oraz nadawane w sposób nieprzerwany przez co najmniej 15 minut. Do bloków takich nie stosuje się ograniczenia określonego w ust. 3.

7. Krajowa Rada określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia w programach radiowych i telewizyjnych działalności reklamowej i telesprzedaży, w tym:

- 1) warunki nadawania, w tym wyodrębniania, oznaczania i umieszczania, reklam i telesprzedaży w programach,
- 2) wymagania dotyczące osób, których głos lub wizerunek jest wykorzystywany w reklamach, z uwzględnieniem zakresu ograniczeń w prowadzeniu przez nie innych audycji w programach radiowych i telewizyjnych,
- 3) zakres udostępniania przez nadawcę czasu wykorzystywanego na reklamy i telesprzedaż, w tym maksymalny wymiar czasu w okresie rocznym dla jednego przedsiębiorcy lub ugrupowania gospodarczego,
- 4) sposób prowadzenia i przechowywania przez nadawcę ewidencji czasu nadawanych reklam i telesprzedaży oraz zakres danych objętych tą ewidencją,
- 5) szczegółowe wymagania dla ogłoszeń nadawców, o których mowa w ust. 4 pkt 1 i 2, oraz sposób ich oznaczania i umieszczania w programach

– kierując się ochroną interesu odbiorców i samodzielności nadawców oraz uwzględniając rozwój technik reklamowych.

Art. 16a. 1. Umieszczanie reklam lub telesprzedaży podczas audycji nie może naruszać integralności audycji, przy uwzględnieniu naturalnych przerw w audycji, jej czasu trwania i charakteru, ani uprawnień podmiotów praw do audycji.

2. W transmisjach zawodów sportowych zawierających przerwy wynikające z przepisów ich rozgrywania oraz w transmisjach innych wydarzeń zawierających przerwy, reklamy lub telesprzedaż mogą być nadawane wyłącznie w tych przerwach.

2a.³⁷⁾ Dozwolone jest przerywanie transmisji zawodów sportowych w celu nadania pojedynczej reklamy.

³³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 11 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

³⁴⁾ Dodany przez art. 1 pkt 11 lit. b tiret pierwsze ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

³⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 11 lit. b tiret drugie ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

³⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 11 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

³⁷⁾ Dodany przez art. 1 pkt 12 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

3. Filmy wyprodukowane dla telewizji, z wyłączeniem serii, seriali i audycji dokumentalnych, oraz filmy kinematograficzne mogą zostać przerwane, w celu nadania reklam lub telesprzedaży, wyłącznie jeden raz podczas każdego okresu pełnych 45 minut przewidzianych w programie.

4. Audycje inne niż określone w ust. 2 mogą być przerywane w celu nadania reklam lub telesprzedaży, jeżeli okres między kolejnymi przerwami w danej audycji wynosi w programie telewizyjnym co najmniej 20 minut, a w programie radiowym co najmniej 10 minut.

5. Za przerwanie audycji uznaje się każde umieszczenie reklamy lub telesprzedaży w trakcie audycji.

6. Nie można przerywać w celu nadania reklam lub telesprzedaży:

- 1) serwisów informacyjnych;
- 2) audycji o treści religijnej;
- 3) audycji publicystycznych i dokumentalnych o czasie krótszym niż 30 minut;
- 4) audycji dla dzieci.

6a.³⁸⁾ Dozwolone jest przerywanie w celu nadania reklamy filmu będącego audycją dla dzieci trwającego dłużej niż godzinę.

7. Nie można przerywać w celu nadania reklam lub telesprzedaży audycji w programach publicznej radiofonii i telewizji, z wyjątkiem audycji, o których mowa w ust. 2.

Art. 16b. 1. Zakazane jest nadawanie przekazu handlowego:

- 1)³⁹⁾ wyrobów tytoniowych, rekwizytów tytoniowych, produktów imitujących wyroby tytoniowe lub rekwizyty tytoniowe oraz symboli związanych z używaniem tytoniu, papierosów elektronicznych i pojemników zapasowych, w zakresie regulowanym przez ustawę z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 276);
- 2) napojów alkoholowych, w zakresie regulowanym przez ustawę z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2021 r. poz. 1119 i 2469 oraz z 2022 r. poz. 24 i 218);
- 3) świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej udzielanych wyłącznie na podstawie skierowania lekarza;
- 4) produktów leczniczych, w zakresie regulowanym przez ustawę z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 1977 i 2120 oraz z 2022 r. poz. 830, 974, 1095 i 1344);
- 5) gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości, zakładów wzajemnych, gier na automatach, w zakresie regulowanym ustawą z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 888 i 1301);
- 6) substancji psychotropowych lub środków odurzających oraz środków spożywczych lub innych produktów, w zakresie uregulowanym ustawą z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2020 r. poz. 2050, z 2021 r. poz. 2469 oraz z 2022 r. poz. 763 i 764);
- 7) usług w zakresie udostępniania solarium, w zakresie uregulowanym ustawą z dnia 15 września 2017 r. o ochronie zdrowia przed następstwami korzystania z solarium (Dz. U. poz. 2111).

2. Zakazane jest nadawanie przekazów handlowych:

- 1) nawołujących bezpośrednio małoletnich do nabywania produktów lub usług;
- 2) zachęcających małoletnich do wywierania presji na rodziców lub inne osoby w celu skłonienia ich do zakupu reklamowanych produktów lub usług;
- 3) wykorzystujących zaufanie małoletnich, jakie pokładają oni w rodzicach, nauczycielach i innych osobach;
- 4) w nieuzasadniony sposób ukazujących małoletnich w niebezpiecznych sytuacjach;
- 5) oddziałujących w sposób ukryty na podświadomość.

³⁸⁾ Dodany przez art. 1 pkt 12 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

³⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 13 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

3. Przekaz handlowy nie może:

- 1) naruszać godności ludzkiej;
- 2) zawierać treści dyskryminujących ze względu na rasę, płeć, narodowość, pochodzenie etniczne, wyznanie lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek czy orientację seksualną;
- 3) ranić przekonania religijnych lub politycznych;
- 4) zagrażać fizycznemu, psychicznemu lub moralnemu rozwojowi małoletnich;
- 5) sprzyjać zachowaniom zagrażającym zdrowiu, bezpieczeństwu lub ochronie środowiska.

3a. Audycjom dla dzieci nie powinny towarzyszyć przekazy handlowe dotyczące artykułów spożywczych lub napojów zawierających składniki, których obecność w nadmiernych ilościach w codziennej diecie jest niewskazana.

3b. Krajowa Rada, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw zdrowia, może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje artykułów spożywczych lub napojów zawierających składniki, których obecność w nadmiernych ilościach w codziennej diecie jest niewskazana,
- 2) sposób umieszczania w programach przekazów handlowych dotyczących tych artykułów, tak aby przekazy te nie towarzyszyły audycjom dla dzieci

– dążąc do zachęcenia nadawców do przeciwdziałania promowaniu niezdrowego odżywiania wśród dzieci oraz uwzględniając charakter programów, ich wpływ na kształtowanie opinii publicznej i oddziaływanie na interesy odbiorców, bez nakładania nieuzasadnionych obowiązków na nadawców.

4. (uchylony)

Art. 16c. Zakazane są:

- 1) ukryte przekazy handlowe;
- 2) (uchylony)⁴⁰⁾
- 3) lokowanie tematów.

Art. 17. 1. Odbiorcy powinni zostać wyraźnie poinformowani o sponsorowaniu. Sponsorowane audycje lub inne przekazy są oznaczane przez wskazanie sponsora na ich początku oraz w momencie wznowienia po jednej z przerw na reklamę lub telesprzedaż albo na końcu sponsorowanej audycji lub innego przekazu.⁴¹⁾ Wskazanie sponsora może zawierać tylko jego nazwę, firmę, znak towarowy lub inne oznaczenie indywidualizujące przedsiębiorcę lub jego działalność, odniesienie do jego towarów, usług lub ich znaku towarowego.

1a. Wskazanie sponsora i żaden element tego wskazania nie może bezpośrednio zachęcać do zakupu lub najmu towarów lub usług, zwłaszcza przez specjalne, promocyjne do nich odniesienie.

2. Wskazanie sponsora nie może zawierać nazwy, firmy, znaku towarowego lub innego oznaczenia indywidualizującego przedsiębiorcę lub jego działalność, widoku towaru albo usługi, których reklama jest zakazana w art. 16b ust. 1.

3. Sponsor nie może wpływać na treść audycji lub innego przekazu oraz ich miejsce w programie w sposób ograniczający samodzielność i niezależność redakcyjną nadawcy. Sponsorowanie nie zwalnia nadawcy od odpowiedzialności za treść audycji.

4. Sponsorowane audycje lub inne przekazy nie mogą zachęcać do kupna lub innego udostępniania towarów lub usług sponsora lub osoby trzeciej.

5. Zabronione jest sponsorowanie audycji lub innych przekazów, z zastrzeżeniem ust. 6, przez:

- 1) partie polityczne;
- 2) związki zawodowe;
- 3) organizacje pracodawców;
- 4) osoby fizyczne lub osoby prawne, których zasadniczą działalność stanowi produkcja lub sprzedaż towarów lub świadczenie usług, o których mowa w art. 16b ust. 1.

⁴⁰⁾ Przez art. 1 pkt 14 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

⁴¹⁾ Zdanie drugie w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 15 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

6. Zabronione jest sponsorowanie transmisji sportowych przez podmioty wymienione w ust. 5 pkt 1–3 oraz przez przedsiębiorców, których główna działalność polega na produkcji, sprzedaży lub innym udostępnianiu towarów lub usług, których reklama jest zakazana zgodnie z art. 16b ust. 1 pkt 1 i 2, z zastrzeżeniem art. 13¹ ust. 5 i 6 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

6a. Zabronione jest sponsorowanie audycji i innych przekazów przez podmioty prowadzące działalność w zakresie gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości, przyjmowania zakładów wzajemnych i gier na automatach.

7. Zabronione jest sponsorowanie:

- 1) serwisów informacyjnych, z wyjątkiem sportowych i prognozy pogody;
- 2) audycji publicystycznych o treści społeczno-politycznej;
- 3)⁴²⁾ audycji dotyczących spraw konsumenckich;
- 4) audycji wyborczych lub bezpośrednio związanych z kampanią wyborczą.

8. Krajowa Rada określi, w drodze rozporządzenia, sposób sponsorowania audycji lub innych przekazów, z uwzględnieniem zasad określonych w ust. 1–7, w tym w szczególności czas emisji, wskazania sponsora oraz sposób rozpowszechniania informacji o sponsorze w zapowiedzi audycji albo po zakończeniu audycji lub innego przekazu, a także w czasie trwania audycji lub innego przekazu. W rozporządzeniu Krajowa Rada określi sposób prowadzenia i przechowywania przez nadawcę ewidencji sponsorowanych audycji lub innych przekazów oraz zakres informacji objętych tą ewidencją.

Art. 17a. 1.⁴³⁾ Lokowanie produktu jest dopuszczalne we wszystkich audycjach, z wyjątkiem:

- 1) serwisów informacyjnych, z wyłączeniem sportowych i prognozy pogody;
- 2) audycji publicystycznych o treści społeczno-politycznej;
- 3) audycji dotyczących spraw konsumenckich;
- 4) audycji religijnych;
- 5) audycji dla dzieci.

2. Audycje, w których stosuje się lokowanie produktu, oznacza się w programach telewizyjnych za pomocą znaku graficznego, a w programach radiowych za pomocą sygnału dźwiękowego informujących o fakcie lokowania produktu, na początku, na końcu oraz w momencie wznowienia po przerwie na reklamę lub telesprzedaż.

3. Na końcu audycji, o której mowa w ust. 2, która została wyprodukowana przy udziale nadawcy lub na jego zamówienie, umieszcza się neutralną informację o producencie lub sprzedawcy lokowanego towaru lub podmiocie świadczącym lokowaną usługę oraz o samym towarze lub usłudze.

4. Zastosowanie lokowania produktu nie może naruszać samodzielności i niezależności redakcyjnej nadawcy przez wpływ na treść lub miejsce audycji w programie oraz nie zwalnia nadawcy od odpowiedzialności za treść audycji.

5. Audycje, w których stosuje się lokowanie produktu, nie mogą:

- 1) nadmiernie eksponować danego produktu;
- 2) zachęcać bezpośrednio do nabycia lub najmu towarów lub usług, zwłaszcza przez promocyjne odniesienia do nich.

6. Zakazane jest lokowanie produktu dotyczące towarów lub usług, o których mowa w art. 16b ust. 1.

7. Nadawca jest obowiązany do prowadzenia i przechowywania ewidencji audycji, w których zastosowano lokowanie produktu.

8. W zakresie niezbędnym dla kontroli zgodności działania nadawcy z przepisami ust. 1–7, Przewodniczący Krajowej Rady może żądać od nadawcy przedstawienia dokumentacji w zakresie lokowania produktu. Przepis art. 10 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

9. Krajowa Rada określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki oznaczania przez nadawcę audycji, w których zastosowano lokowanie produktu, w tym wzór znaku graficznego oraz formę sygnału dźwiękowego, o których mowa w ust. 2,

⁴²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 15 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

⁴³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 16 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

- 2) sposób prowadzenia oraz przechowywania przez nadawcę ewidencji audycji, w których zastosowano lokowanie produktu, oraz zakres danych objętych tą ewidencją

– uwzględniając interesy odbiorców i możliwość prowadzenia przez nadawcę ewidencji w postaci elektronicznej, bez obciążania nadawców nadmiernymi utrudnieniami i kosztami.

Art. 18. 1.⁴⁴⁾ Audycje lub inne przekazy nie mogą propagować działań sprzecznych z prawem, z polską racją stanu oraz postaw i poglądów sprzecznych z moralnością i dobrem społecznym, w szczególności nie mogą zawierać treści nawołujących do nienawiści lub przemocy lub dyskryminujących ze względu na płeć, rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne lub społeczne, cechy genetyczne, język, religię lub przekonania, poglądy polityczne lub wszelkie inne poglądy, przynależność państwową, przynależność do mniejszości narodowej, majątek, urodzenie, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną lub nawołujących do popełnienia przestępstwa o charakterze terrorystycznym.

2. Audycje lub inne przekazy powinny szanować przekonania religijne odbiorców, a zwłaszcza chrześcijański system wartości.

3. Audycje lub inne przekazy nie mogą sprzyjać zachowaniom zagrażającym zdrowiu lub bezpieczeństwu oraz zachowaniom zagrażającym środowisku naturalnemu.

4. Zabronione jest rozpowszechnianie audycji lub innych przekazów zagrażających fizycznemu, psychicznemu lub moralnemu rozwojowi małoletnich, w szczególności zawierających treści pornograficzne lub w sposób nieuzasadniony eksponujących przemoc.

5. Audycje lub inne przekazy, zawierające sceny lub treści mogące mieć negatywny wpływ na prawidłowy fizyczny, psychiczny lub moralny rozwój małoletnich, inne niż te, o których mowa w ust. 4, mogą być rozpowszechniane wyłącznie w godzinach od 23 do 6.

5a.⁴⁵⁾ Nadawcy są obowiązani do kwalifikowania i oznaczania audycji lub innych przekazów, o których mowa w ust. 5:

- 1) odpowiednim symbolem graficznym wskazującym, że treści mogą mieć negatywny wpływ na prawidłowy fizyczny, psychiczny lub moralny rozwój małoletnich przez cały czas ich emisji telewizyjnej oraz
- 2) odpowiednim symbolem graficznym wskazującym rodzaj treści mogących mieć negatywny wpływ na prawidłowy fizyczny, psychiczny lub moralny rozwój małoletnich przed ich emisją telewizyjną oraz na jej początku albo
- 3) zapowiedzią słowną informującą o zagrożeniach wynikających z treści emisji radiowej.

5b.⁴⁵⁾ Nadawcy są obowiązani do kwalifikowania i oznaczania audycji i innych przekazów, innych niż te, o których mowa w ust. 5, z wyłączeniem serwisów informacyjnych, reklam, telesprzedaży, transmisji sportowych i przekazów tekstowych:

- 1) odpowiednim symbolem graficznym przez cały czas ich emisji telewizyjnej, wskazującym, czy treści mogą mieć negatywny wpływ na prawidłowy fizyczny, psychiczny lub moralny rozwój małoletnich, oraz
- 2) w przypadku występowania treści mogących mieć negatywny wpływ na prawidłowy fizyczny, psychiczny lub moralny rozwój małoletnich – odpowiednim symbolem graficznym wskazującym rodzaj takich treści przed ich emisją telewizyjną oraz na jej początku

– uwzględniając stopień szkodliwości danej audycji lub przekazu dla małoletnich w poszczególnych kategoriach wiekowych.

6.⁴⁵⁾ Krajowa Rada określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) cechy oraz szczegółowe warunki kwalifikowania, rozpowszechniania i sposób zapowiadania audycji lub innych przekazów, o których mowa w ust. 5,
- 2) podział małoletnich na kategorie wiekowe oraz szczegółowe warunki kwalifikowania i rozpowszechniania audycji lub innych przekazów, o których mowa w ust. 5b, w tym godzin nadawania audycji lub innych przekazów przeznaczonych dla danej kategorii wiekowej,
- 3) wzory symboli graficznych i formuł zapowiedzi, o których mowa w ust. 5a i 5b, oraz sposób ich prezentacji

– uwzględniając rodzaje treści mogących mieć negatywny wpływ na prawidłowy fizyczny, psychiczny lub moralny rozwój małoletnich, możliwości techniczne przekazywania odbiorcom informacji o rozpowszechnianych treściach oraz stopień szkodliwości audycji dla małoletnich w poszczególnych kategoriach wiekowych.

⁴⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 17 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

⁴⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 17 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

7. Nadawcy dbają o poprawność języka swoich programów i przeciwdziałają jego wulgaryzacji.

8.⁴⁶⁾ Dane osobowe małoletnich zebrane lub w inny sposób wygenerowane przez nadawców w związku ze stosowaniem zabezpieczeń technicznych lub innych odpowiednich środków, mających na celu ochronę małoletnich przed treściami mogącymi mieć negatywny wpływ na ich prawidłowy rozwój fizyczny, psychiczny lub moralny, nie mogą być przetwarzane do celów handlowych, takich jak: marketing bezpośredni, profilowanie, reklama ukierunkowana behawioralnie lub inne formy przekazów handlowych kierowanych do wybranych przez nadawcę grup odbiorców, i wykorzystywane dla tych celów przy dostarczaniu tej usługi, innych usług medialnych lub platform udostępniania wideo.

Art. 18a. 1.⁴⁷⁾ Nadawcy programów telewizyjnych są obowiązani do zapewniania dostępności audycji dla osób z niepełnosprawnościami wzroku oraz osób z niepełnosprawnościami słuchu, przez wprowadzanie udogodnień dla osób z niepełnosprawnościami, tak aby co najmniej 50% kwartalnego czasu nadawania programu, z wyłączeniem reklam i tele-sprzedazy, posiadało takie udogodnienia. Nadawcy są obowiązani do informowania Krajowej Rady oraz odbiorców o terminie, czasie emisji i czasie trwania audycji zawierającej udogodnienia dla osób z niepełnosprawnościami oraz rodzaju tych udogodnień.

1a.⁴⁸⁾ Nadawcy programów telewizyjnych są obowiązani do zapewnienia, aby informacje o charakterze nadzwyczajnym, w tym publiczne komunikaty i ogłoszenia w sytuacji klęski żywiołowej, były rozpowszechniane wraz z udogodnieniami dla osób z niepełnosprawnościami, chyba że ich rozpowszechnienie wraz z tymi udogodnieniami było niemożliwe.

1b.⁴⁸⁾ Nadawcy programów telewizyjnych są obowiązani do corocznego składania do Krajowej Rady w terminie od dnia 31 marca danego roku kalendarzowego sprawozdania z wykonania obowiązków, o których mowa w ust. 1, za poprzedni rok kalendarzowy.

2.⁴⁹⁾ Krajowa Rada określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje udogodnień dla osób z niepełnosprawnościami oraz udział poszczególnych rodzajów tych udogodnień w łącznym czasie nadawania, w zależności od pory emisji, charakteru i rodzaju programu, uwzględniając przy tym potrzeby osób z niepełnosprawnościami wzroku oraz osób z niepełnosprawnościami słuchu i możliwości nadawców w tym zakresie, jak również rozwój technik przekazu i udogodnień dla osób z niepełnosprawnościami;
- 2) rodzaj programów, w których nadawcy nie są obowiązani do wprowadzania udogodnień dla osób z niepełnosprawnościami, uwzględniając liczbę mieszkańców w zasięgu programu;
- 3) niższy niż określony w ust. 1 udział w programie telewizyjnym audycji zawierających udogodnienia dla osób z niepełnosprawnościami, uwzględniając liczbę mieszkańców w zasięgu programu, udział programu w widowni, rodzaje stosowanych udogodnień dla osób z niepełnosprawnościami, sposób rozpowszechniania i specjalizację programu, uwzględniając potrzeby odbiorców i możliwości nadawców;
- 4) sposób informowania Krajowej Rady oraz odbiorców o terminie, czasie emisji i czasie trwania audycji zawierających udogodnienia dla osób z niepełnosprawnościami oraz rodzaju tych udogodnień, uwzględniając potrzeby odbiorców, w tym osób z niepełnosprawnościami wzroku oraz osób z niepełnosprawnościami słuchu, oraz możliwości nadawców.

Art. 19. 1. Działalność nadawcy polegająca na tworzeniu i zestawianiu programu prowadzona jest w formie redakcji w rozumieniu przepisów prawa prasowego.

2. Do przekazów tekstowych stosuje się odpowiednio przepisy o tworzeniu i rozpowszechnianiu programów radiowych i telewizyjnych.

Art. 20. 1. Nadawca utrzuła audycje, reklamy lub inne przekazy na odpowiednich nośnikach i przechowuje je przez okres 28 dni od dnia rozpowszechnienia audycji, reklamy lub innego przekazu. Po upływie tego okresu przechowuje się zapisy audycji, reklamy lub innego przekazu będącego przedmiotem postępowania przed organem państwowym do czasu zakończenia tego postępowania.

1a. Na wezwanie Przewodniczącego Krajowej Rady operator rozprowadzający program jest obowiązany utrwalić program określony w wezwaniu przez okres w nim wskazany, nie dłuższy niż 14 dni, i niezwłocznie przekazać jego zapis.

2. Osobie, która twierdzi, że treść audycji, reklamy lub innego przekazu narusza jej prawa, należy na jej pisemny wniosek i na koszt nadawcy udostępnić zapis audycji, reklamy lub innego przekazu albo wydać taki zapis na jej koszt, w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku.

⁴⁶⁾ Dodany przez art. 1 pkt 17 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

⁴⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 18 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

⁴⁸⁾ Dodany przez art. 1 pkt 18 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

⁴⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 18 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

3. W przypadku odmowy udostępnienia zapisu audycji, reklamy lub innego przekazu, osobie, o której mowa w ust. 2, służy roszczenie o udostępnienie zapisu na drodze sądowej; sądem właściwym w tych sprawach jest sąd okręgowy.

4. Krajowa Rada określi, w drodze rozporządzenia, sposoby utrwalania i przechowywania audycji, reklam i innych przekazów przez nadawców, z uwzględnieniem zakresu informacji o przechowywanych materiałach.

Art. 20a. 1. Na pisemny wniosek Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nadawca jest obowiązany:

- 1) ujawnić dane umożliwiające identyfikację zleceniodawcy audycji lub przekazu handlowego;
- 2) wydać nieodpłatnie zapis audycji lub przekazu handlowego, w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku.

2. Przepis art. 20 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 20b. 1. Nadawca programu telewizyjnego może nadać bezpośrednią transmisję z wydarzenia o zasadniczym znaczeniu społecznym, zwanego dalej „ważnym wydarzeniem”, tylko:

- 1) w programie ogólnokrajowym w rozumieniu ustawy lub koncesji, dostępnym w całości bez opłaty, z wyłączeniem opłat abonamentowych w rozumieniu ustawy z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych i podstawowych opłat pobieranych przez operatorów sieci kablowych, lub
- 2) jeżeli to samo wydarzenie jest transmitowane przez nadawcę programu spełniającego wymogi określone w pkt 1, na podstawie umowy z nadawcą, który nabył prawa do transmisji danego wydarzenia, lub z innym uprawnionym, z zastrzeżeniem ust. 6.

2. Ze względu na duże zainteresowanie społeczne za ważne wydarzenia uważa się między innymi:

- 1) letnie i zimowe Igrzyska Olimpijskie;
- 2) półfinały i finały mistrzostw świata i Europy w piłce nożnej, a także wszelkie inne mecze w ramach tych imprez z udziałem reprezentacji Polski, w tym mecze eliminacyjne;
- 3) inne mecze z udziałem reprezentacji Polski w piłce nożnej w ramach oficjalnych rozgrywek oraz mecze z udziałem polskich klubów w ramach Ligi Mistrzów i Pucharu UEFA.

3. Krajowa Rada może, w drodze rozporządzenia, określić listę innych, niż wymienione w ust. 2, ważnych wydarzeń, uwzględniając stopień społecznego zainteresowania określonym wydarzeniem i znaczenie tego wydarzenia dla życia społecznego, gospodarczego i politycznego.

4. Jeżeli przewiduje się organizację ważnego wydarzenia w częściach, to każdą taką część uważa się za ważne wydarzenie.

5. Przepis ust. 1 stosuje się do nadań z opóźnieniem, jeżeli opóźnienie nadania transmisji z ważnego wydarzenia nie przekracza 24 godzin i wynika z ważnych powodów, w szczególności:

- 1) z czasu, w którym odbywa się dane wydarzenie, obejmującego okres między godziną 24 a godziną 6 czasu obowiązującego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) z pokrywania się w czasie ważnych wydarzeń lub ich części.

6. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli dany nadawca wykaże, że żaden nadawca programu spełniającego wymogi określone w ust. 1 pkt 1 nie wyraził gotowości zawarcia umowy umożliwiającej nadanie transmisji zgodnie z ust. 1 pkt 2.

7. Krajowa Rada w zakresie wynikającym z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych może, w drodze rozporządzenia, określić:

- 1) listy wydarzeń uznanych przez inne państwa europejskie za ważne wydarzenia;
- 2) zasady wykonywania wyłącznych praw do telewizyjnych transmisji wydarzeń, o których mowa w pkt 1, w sposób zapewniający, że wykonywanie tych praw przez nadawców podlegających ustawie nie pozbawi odbiorców w danym państwie możliwości odbioru tych wydarzeń na zasadach określonych przez dane państwo zgodnie z przepisami prawa międzynarodowego.

Art. 20c. 1. Nadawca programu telewizyjnego uprawniony do nadania na zasadzie wyłączności transmisji z wydarzenia budzącego istotne zainteresowanie społeczne, zwanego dalej „wydarzeniem”, jest obowiązany umożliwić innym nadawcom telewizyjnym realizację prawa do krótkiego sprawozdania.

2. Prawo do krótkiego sprawozdania przysługuje każdemu nadawcy ustanowionemu w:

- 1) Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie będącym stroną Europejskiej konwencji o telewizji ponadgranicznej, o ile żaden nadawca lub inny podmiot w państwie, w którym jest ustanowiony nadawca ubiegający się o dostęp, nie jest uprawniony do transmisji danego wydarzenia i nie może zapewnić dostępu do krótkiego sprawozdania z niego.

3. Realizację prawa do krótkiego sprawozdania umożliwia się przez udostępnienie nadawcy ubiegającemu się o dostęp wybranych przez niego krótkich fragmentów transmisji wydarzenia, łącznie nie dłuższych niż 90 sekund, z sygnału nadawcy, o którym mowa w ust. 1, za zapłatą kosztów udostępnienia.

4. Nadawca realizujący prawo do krótkiego sprawozdania może nadać udostępnione mu zgodnie z ust. 3 fragmenty w okresie 24 godzin, w ogólnych audycjach informacyjnych lub umieszczonych przy nich informacyjnych serwisach sportowych, trzykrotnie w danym programie, w wymiarze krótkiej informacji o wydarzeniu, nie dłuższej niż 90 sekund, pod warunkiem wyraźnego podania źródła.

5. Nadawca, o którym mowa w ust. 1, jest zwolniony z obowiązku realizacji prawa do krótkiego sprawozdania w sposób określony w ust. 3, jeżeli nadawca ubiegający się o realizację tego prawa ma możliwość wstępu na miejsce wydarzenia i sporządzenia własnego sprawozdania. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio.

6. Postanowienia umowne uniemożliwiające realizację prawa do krótkiego sprawozdania zgodnie z ust. 1–4 są nieważne.

Rozdział 4

Publiczna radiofonia i telewizja

Art. 21. 1. Publiczna radiofonia i telewizja realizuje misję publiczną, oferując, na zasadach określonych w ustawie, całemu społeczeństwu i poszczególnym jego częściom, zróżnicowane programy i inne usługi w zakresie informacji, publicystyki, kultury, rozrywki, edukacji i sportu, cechujące się pluralizmem, bezstronnością, wyważeniem i niezależnością oraz innowacyjnością, wysoką jakością i integralnością przekazu.

1a. Do zadań publicznej radiofonii i telewizji, wynikających z realizacji misji, o której mowa w ust. 1, należy w szczególności:

- 1) tworzenie i rozpowszechnianie programów ogólnokrajowych, programów regionalnych, programów dla odbiorców za granicą w języku polskim i innych językach oraz innych programów realizujących demokratyczne, społeczne i kulturalne potrzeby społeczności lokalnych;
- 2) tworzenie i rozpowszechnianie programów wyspecjalizowanych określonych w ustawie lub karcie powinności;
- 2a) tworzenie i dostarczanie przez sieci telekomunikacyjne audialnych, audiowizualnych i tekstowych usług innych niż programy, związanych z programami, uzupełniających, poszerzających lub wzbogacających je, które realizują demokratyczne, społeczne i kulturalne potrzeby społeczeństwa, w tym audiowizualnych usług medialnych na żądanie;
- 2b) rozwijanie kontaktów z odbiorcami programów, o których mowa w pkt 1 i 2, oraz usług, o których mowa w pkt 2a, w tym przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość;
- 3) budowa lub eksploatacja nadawczych i przekaźnikowych stacji radiowych lub telewizyjnych oraz innych urządzeń służących do dostarczania programów, o których mowa w pkt 1 i 2, i usług, o których mowa w pkt 2a, oraz rozwijania kontaktów zgodnie z pkt 2b;
- 4) (uchylony)
- 5) prowadzenie prac nad nowymi technikami tworzenia i rozpowszechniania programów radiowych lub telewizyjnych, tworzenia i dostarczania usług, o których mowa w pkt 2a, oraz rozwijania kontaktów zgodnie z pkt 2b, a także zachęcanie do korzystania z takich technik;
- 6) prowadzenie działalności w zakresie nabywania, przygotowywania, produkcji lub koprodukcji audycji i innych materiałów na potrzeby programów, o których mowa w pkt 1 i 2, oraz usług, o których mowa w pkt 2a;
- 6a) prowadzenie działalności w zakresie zachowywania, ochrony, konserwacji i uzupełniania zbiorów audycji i innych materiałów nabytych lub wytworzonych na potrzeby programów, o których mowa w pkt 1 i 2, oraz usług, o których mowa w pkt 2a;
- 7) popieranie twórczości artystycznej, literackiej, naukowej oraz działalności oświatowej i działalności w zakresie sportu;
- 8) upowszechnianie wiedzy o języku polskim;
- 8a) uwzględnianie potrzeb mniejszości narodowych i etnicznych oraz społeczności posługującej się językiem regionalnym, w tym emitowanie programów informacyjnych w językach mniejszości narodowych i etnicznych oraz języku regionalnym;
- 9) tworzenie i rozpowszechnianie programów oraz tworzenie i dostarczanie usług, o których mowa w pkt 2a, służących przedstawianiu Rzeczypospolitej Polski, jej języka, historii lub kultury za granicą, w tym na użytek środowisk polonijnych oraz Polaków zamieszkałych za granicą, lub przyczynianie się do tworzenia, rozpowszechniania lub dostarczania takich programów lub usług;

- 10)⁵⁰⁾ zapewnianie dostępności programów lub ich części i innych usług dla osób z niepełnosprawnościami wzroku oraz osób z niepełnosprawnościami słuchu;
- 11) upowszechnianie edukacji medialnej.

1b. Realizując zadania, o których mowa w ust. 1a, jednostki publicznej radiofonii i telewizji mogą korzystać z różnych sposobów dostarczania usług medialnych i innych usług oraz środków porozumiewania się na odległość, w tym systemów teleinformatycznych, dla zapewnienia jak najszerszego dostępu do usług medialnych i innych usług oraz komunikacji z odbiorcami.

2. Programy i inne usługi jednostek publicznej radiofonii i telewizji w ramach jej misji publicznej powinny:

- 1) kierować się odpowiedzialnością za słowo i dbać o dobre imię publicznej radiofonii i telewizji;
 - 2) rzetelnie ukazywać całą różnorodność wydarzeń i zjawisk w kraju i za granicą;
 - 3) sprzyjać swobodnemu kształtowaniu się poglądów obywateli oraz formowaniu się opinii publicznej;
 - 4) umożliwiać obywatelom i ich organizacjom uczestniczenie w życiu publicznym poprzez prezentowanie zróżnicowanych poglądów i stanowisk oraz wykonywanie prawa do kontroli i krytyki społecznej;
 - 5) służyć rozwojowi kultury, nauki i oświaty, ze szczególnym uwzględnieniem polskiego dorobku intelektualnego i artystycznego;
 - 5a) sprzyjać integracji społecznej, w tym przeciwdziałać wykluczeniu społecznemu;
 - 6) respektować chrześcijański system wartości, za podstawę przyjmując uniwersalne zasady etyki;
 - 7) służyć umacnianiu rodziny;
 - 7a) służyć kształtowaniu postaw prozdrowotnych;
 - 7b) służyć propagowaniu i upowszechnianiu sportu;
 - 8) służyć zwalczaniu patologii społecznych;
 - 9) (uchylony)
 - 10) służyć edukacji medialnej.
3. (uchylony)
 4. (uchylony)

Art. 21a. 1. Bez uszczerbku dla autonomii instytucjonalnej, swobody w kształtowaniu programów i niezależności redakcyjnej jednostek publicznej radiofonii i telewizji, sposób realizowania misji publicznej, o której mowa w art. 21 ust. 1, oraz szczegółowy zakres powinności wynikających z tej misji wraz ze wskazaniem sposobu finansowania, w okresie kolejnych pięciu lat kalendarzowych, określa karta powinności.

2. Karta powinności określa dla jednostki publicznej radiofonii i telewizji:

- 1) programy, o których mowa w art. 21 ust. 1a pkt 1 i 2,
- 2) usługi, o których mowa w art. 21 ust. 1a pkt 2a,
- 3) sposoby realizowania zadań, o których mowa w art. 21 ust. 1a pkt 2b–11, i powinności, o których mowa w art. 21 ust. 2,
- 4) wytyczne dotyczące sposobu wykorzystania nadwyżki, o której mowa w art. 31 ust. 7,
- 5) minimalne udziały audycji lub utworów, o których mowa w art. 15 ust. 1–3 oraz art. 15a ust. 1, w czasie nadawania poszczególnych programów, na poziomach nie niższych niż określone w tych przepisach,
- 6) minimalne udziały głównych kategorii audycji w poszczególnych programach, w zakresie istotnym dla charakteru danego programu, oraz sposób ich oferowania w ramach innych usług medialnych danej jednostki publicznej radiofonii i telewizji,

⁵⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 19 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

- 7) minimalne udziały udogodnień, o których mowa w art. 18a ust. 1, w czasie nadawania poszczególnych programów, jeżeli są one wyższe niż określone w tym przepisie,
- 8) sposoby promowania audycji i utworów, o których mowa w art. 15 ust. 1–3 oraz art. 15a ust. 1, w innych niż programy usługach danej jednostki publicznej radiofonii i telewizji

– ze wskazaniem szacunkowych kosztów realizacji poszczególnych zadań oraz określeniem źródeł ich finansowania.

3. Karta powinności określa także ogólne zasady prowadzenia działalności niewynikającej z misji publicznej, o której mowa w art. 21 ust. 1, oraz wskazuje najważniejsze rodzaje takiej działalności.

4. W załączniku do karty powinności określa się metody przypisywania przychodów i związanych z nimi kosztów w odniesieniu do działalności, o której mowa w art. 21 ust. 1, oraz pozostałej działalności.

5. Karta powinności jest ustalana w drodze porozumienia zawartego między jednostką publicznej radiofonii i telewizji oraz Przewodniczącym Krajowej Rady działającym na podstawie uchwały Krajowej Rady.

6. Jednostka publicznej radiofonii i telewizji przekazuje Krajowej Radzie projekt karty powinności wraz z uzasadnieniem w terminie do dnia 30 kwietnia roku kalendarzowego poprzedzającego pierwszy rok, który ma być objęty daną kartą.

7. Krajowa Rada udostępnia przedstawiony przez jednostkę publicznej radiofonii i telewizji projekt karty powinności na swojej stronie internetowej w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania. Do projektu karty powinności, w ramach otwartych konsultacji społecznych, można zgłaszać uwagi w terminie 30 dni od dnia jego udostępnienia przez Krajową Radę. Po zakończeniu konsultacji społecznych Krajowa Rada udostępnia na swojej stronie internetowej raport, w którym przedstawia ich wyniki.

8. Krajowa Rada prowadzi z jednostką publicznej radiofonii i telewizji uzgodnienia dotyczące projektu karty powinności, w ramach których może zgłosić do niego uwagi.

9. Krajowa Rada przed podjęciem uchwały upoważniającej do zawarcia porozumienia z jednostką publicznej radiofonii i telewizji albo odmawiającej tego upoważnienia ocenia zgodność projektu karty powinności z zasadami wypełniania misji publicznej, o której mowa w art. 21 ust. 1. Uchwała Krajowej Rady zawiera uzasadnienie.

10. Na podstawie uchwały upoważniającej do zawarcia porozumienia, w terminie do dnia 30 listopada roku kalendarzowego poprzedzającego pierwszy rok objęty daną kartą, Przewodniczący Krajowej Rady zawiera z jednostką publicznej radiofonii i telewizji porozumienie w sprawie ustalenia karty powinności.

11. Krajowa Rada oraz właściwa jednostka publicznej radiofonii i telewizji udostępniają na swoich stronach internetowych ustaloną kartę powinności.

12. Karta powinności może być zmieniona w drodze porozumienia zawartego między jednostką publicznej radiofonii i telewizji a Przewodniczącym Krajowej Rady działającym na podstawie uchwały Krajowej Rady. Przepisy ust. 6–11 stosuje się odpowiednio, z wyjątkiem terminów określonych w ust. 6 i 10. Zawarcie porozumienia następuje w terminie 30 dni od dnia zakończenia konsultacji, o których mowa w ust. 7.

13. Krajowa Rada określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb uzgadniania karty powinności, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia przejrzystego i sprawnego prowadzenia uzgodnień oraz mając na względzie konieczność zapewnienia realizacji misji publicznej, o której mowa w art. 21 ust. 1, przez jednostki publicznej radiofonii i telewizji, a także ich swobodę w kształtowaniu programów i innych usług.

Art. 21b. 1. Świadczenie nowej istotnej usługi przez jednostkę publicznej radiofonii i telewizji w ramach jej misji publicznej wymaga objęcia tej usługi kartą powinności.

2. Nową istotną usługą jest usługa, o której mowa w art. 21 ust. 1a pkt 1–2a, zasadniczo różniąca się od dotąd oferowanych usług, której całkowity planowany koszt świadczenia w pierwszym pełnym roku kalendarzowym jej świadczenia jest wyższy niż 3% zaplanowanych rocznych kosztów realizowania misji publicznej, o której mowa w art. 21 ust. 1, przez daną jednostkę publicznej radiofonii i telewizji w tym okresie.

3. Jeżeli całkowity planowany koszt świadczenia nowej istotnej usługi w pierwszym pełnym roku kalendarzowym jej świadczenia jest niższy niż 3%, ale wyższy niż 2% zaplanowanych rocznych kosztów realizowania misji publicznej, o której mowa w art. 21 ust. 1, przez daną jednostkę publicznej radiofonii i telewizji w tym okresie, informuje ona Krajową Radę o udziale całkowitego planowanego kosztu świadczenia tej usługi w zaplanowanych rocznych kosztach realizowania misji publicznej przez tę jednostkę w każdym roku z pierwszych trzech pełnych lat kalendarzowych. Taką usługę uważa się za nową istotną usługę, jeżeli całkowity planowany koszt jej świadczenia w jednym roku z pierwszych trzech pełnych lat kalendarzowych jest wyższy niż 3% zaplanowanych rocznych kosztów realizowania misji publicznej przez daną jednostkę publicznej radiofonii i telewizji w tym samym roku kalendarzowym.

4. Za nową istotną usługę uważa się także zasadniczą zmianę dotąd oferowanej usługi, o ile zmiana ta prowadzi do powstania usługi zasadniczo różniącej się od usług dotąd oferowanych, a całkowity koszt w pierwszym pełnym roku kalendarzowym świadczenia zmienionej usługi jest wyższy niż 3% zaplanowanych rocznych kosztów realizowania misji publicznej, o której mowa w art. 21 ust. 1, przez daną jednostkę publicznej radiofonii i telewizji w tym okresie. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio, z tym że uwzględnia się całkowity koszt zmiany w okresach określonych w ust. 3.

5. Za nową istotną usługę nie uważa się, w szczególności, następujących usług spełniających kryteria określone w ust. 2 lub ich zmian, o których mowa w ust. 4:

- 1) rozpowszechniania, rozprowadzania lub udostępniania istniejących programów lub innych oferowanych dotąd usług, objętych kartą powinności, przez inne niż dotychczas sieci telekomunikacyjne lub platformy dostępu lub przy pomocy nowych technologii;
- 2)⁵¹⁾ towarzyszących programom objętym kartą powinności przekazów tekstowych i audialnych ani udogodnień dla osób z niepełnosprawnościami, o których mowa w art. 18a ust. 1, art. 21 ust. 1a pkt 10 i art. 47g;
- 3) udostępnianych w systemach teleinformatycznych serwisów poświęconych poszczególnym programom objętym kartą powinności, cykлом programowym, seriom, serialom lub audycjom rozpowszechnianym w takich programach, w tym serwisów rozwijających zawartość programów;
- 4) usług eksperymentalnych świadczonych w ograniczonym zakresie w celu testowania nowych innowacyjnych usług przez badanie ich wykonalności i wartości, nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy;
- 5) usług okresowych, oferowanych przez czas doniosłości społecznej wydarzenia, nie dłużej niż przez 12 miesięcy, związanych z ważnymi wydarzeniami kulturalnymi i rocznicami historycznymi lub wynikających z potrzeby zapewnienia bezpieczeństwa publicznego w sytuacjach takich jak klęski żywiołowe, istotne zagrożenia środowiska lub zdrowia publicznego, akty terroryzmu lub działania wojenne;
- 6) rozpowszechniania programów dla odbiorców za granicą, jeżeli nie są one jednocześnie dostępne na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

6. Jednostka publicznej radiofonii i telewizji przed rozpoczęciem świadczenia usług, o których mowa w ust. 5 pkt 4 lub 5, zawiadamia o tym Krajową Radę.

7. Jeżeli projekt karty powinności albo jej zmiany obejmuje nową istotną usługę świadczoną przez jednostkę publicznej radiofonii i telewizji, Krajowa Rada, przed podjęciem uchwały upoważniającej do zawarcia porozumienia, o którym mowa w art. 21a ust. 10, dokonuje:

- 1) oceny wartości nowej istotnej usługi dla demokratycznych, społecznych i kulturalnych potrzeb społeczeństwa oraz pluralizmu mediów, zwanej dalej „wartością publiczną”;
- 2) analizy wpływu nowej istotnej usługi na konkurencję na rynku właściwym, o którym mowa w art. 4 pkt 9 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, zwanego dalej „wpływem na rynek”.

8. Projekt karty powinności albo jej zmiany obejmujący nową istotną usługę zawiera jej opis oraz analizę jej przewidywanej wartości publicznej oraz wpływu na rynek.

9. Jeżeli projekt karty powinności zawiera braki w zakresie określonym w ust. 8, Przewodniczący Krajowej Rady wzywa jednostkę publicznej radiofonii i telewizji do ich uzupełnienia w terminie 21 dni.

10. Krajowa Rada podejmuje uchwałę odmawiającą upoważnienia do zawarcia porozumienia w sprawie karty powinności lub jej zmiany w zakresie świadczenia nowej istotnej usługi, jeżeli usługa nie posiada dostatecznej wartości publicznej przy uwzględnieniu jej wpływu na rynek. Uchwała Krajowej Rady zawiera uzasadnienie.

11. W razie oferowania przez jednostkę publicznej radiofonii i telewizji nowej istotnej usługi nieobjętej kartą powinności, w szczególności usług, których koszt jest wyższy niż 3% zaplanowanych rocznych kosztów realizowania misji publicznej, o której mowa w art. 21 ust. 1, przez daną jednostkę publicznej radiofonii i telewizji, oraz usług, o których mowa w ust. 5 pkt 4 i 5, po upływie terminów określonych w tych przepisach, Przewodniczący Krajowej Rady wzywa tę jednostkę do złożenia projektu zmiany karty powinności dotyczącej danej usługi w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania albo do zaniechania oferowania tej usługi.

12. W razie niezastosowania się przez jednostkę publicznej radiofonii i telewizji do wezwania, o którym mowa w ust. 11, albo odmowy zawarcia porozumienia w sprawie zmiany karty powinności Przewodniczący Krajowej Rady wydaje decyzję nakazującą danej jednostce publicznej radiofonii i telewizji zaniechanie oferowania usługi, o której mowa w ust. 11, w ramach misji publicznej, o której mowa w art. 21 ust. 1.

⁵¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 20 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

13. Krajowa Rada określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania, jakie powinna spełniać karta powinności w części dotyczącej opisu nowej istotnej usługi, analizy wartości publicznej oraz wpływu na rynek tej usługi, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia przejrzystości i kompletności informacji niezbędnych do analizy wartości publicznej i wpływu na rynek takich usług, potrzebę zapewnienia przejrzystości i innowacyjności działalności jednostek publicznej radiofonii i telewizji oraz konieczności nieobciążania tych jednostek nadmiernymi obowiązkami.

Art. 21c. 1. Jednostka publicznej radiofonii i telewizji, nie później niż do dnia 31 maja każdego roku kalendarzowego, opracowuje i przekazuje Krajowej Radzie projekt planu programowo-finansowego przedsięwzięć określonych w karcie powinności w zakresie realizacji zadań, o których mowa w art. 21 ust. 1a, w kolejnym roku kalendarzowym.

2. Krajowa Rada podejmuje uchwałę w sprawie zatwierdzenia albo odmowy zatwierdzenia planu, o którym mowa w ust. 1, w terminie do dnia 15 grudnia każdego roku kalendarzowego. Przed podjęciem uchwały Krajowa Rada prowadzi uzgodnienia z jednostką publicznej radiofonii i telewizji, w ramach których może wystąpić do jednostki publicznej radiofonii i telewizji o wyjaśnienie, uzupełnienie lub zmianę planu w zakresie wymaganych ustawą lub kartą powinności.

3. W przypadku istotnej zmiany okoliczności, w szczególności w przypadku zmiany karty powinności, plan, o którym mowa w ust. 1, w okresie jego obowiązywania może być zmieniony. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

4. Krajowa Rada określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres planów programowo-finansowych i tryb ich uzgadniania, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia przejrzystego i sprawnego prowadzenia uzgodnień oraz mając na względzie konieczność zapewnienia realizacji misji publicznej, o której mowa w art. 21 ust. 1, przez jednostki publicznej radiofonii i telewizji, a także ich swobodę w kształtowaniu programów i innych usług.

Art. 21d. 1. W przypadku niezawarcia porozumienia w sprawie karty powinności obowiązywanie poprzedniej karty powinności przedłuża się do czasu zawarcia porozumienia.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, plan, o którym mowa w art. 21c ust. 1, nie może przewidywać przychodów pochodzących ze środków określonych w art. 31 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 w wysokości przekraczającej wysokość środków pochodzących z tych źródeł przewidzianych w planie na poprzedni rok kalendarzowy.

Art. 22. 1. Organy państwowe mogą podejmować decyzje w sprawach działalności jednostek publicznej radiofonii i telewizji tylko w przypadkach przewidzianych ustawami.

2. Jednostki publicznej radiofonii i telewizji umożliwiają naczelnym organom państwowym bezpośrednią prezentację oraz wyjaśnianie polityki państwa.

3. Krajowa Rada określa, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania w sprawach, o których mowa w ust. 2.

Art. 23. 1. Jednostki publicznej radiofonii i telewizji stwarzają partiom politycznym możliwość przedstawienia stanowiska w węzłowych sprawach publicznych.

2. Uprawnienia przewidziane w ust. 1 stosuje się odpowiednio do ogólnokrajowych organizacji związków zawodowych i związków pracodawców.

3. Tryb postępowania w sprawach, o których mowa w ust. 1 i 2, określa, w drodze rozporządzenia, Krajowa Rada.

Art. 23a. 1. Jednostki publicznej radiofonii i telewizji stwarzają organizacjom pożytku publicznego, o których mowa w ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2022 r. poz. 1327 i 1265), możliwość nieodpłatnego informowania o prowadzonej przez te organizacje działalności nieodpłatnej.

2. Przepis ust. 1 nie wyklucza prawa nadawcy do informowania o działalności organizacji pożytku publicznego w szerszym zakresie.

3. Krajowa Rada w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania związanego z nieodpłatnym informowaniem o prowadzonej przez organizacje pożytku publicznego nieodpłatnej działalności pożytku publicznego, w tym sposób przygotowania i emisji audycji oraz czas przeznaczony na ich rozpowszechnianie, uwzględniając różnorodność zadań publicznych określonych w art. 4 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie oraz ich znaczenie dla społeczności.

Art. 24. 1. Podmiotom uczestniczącym w wyborach do Sejmu, Senatu, samorządu terytorialnego oraz Parlamentu Europejskiego zapewnia się możliwość rozpowszechniania audycji wyborczych w programach publicznej radiofonii i telewizji na zasadach określonych odrębnymi przepisami.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do wyborów na urząd Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Podmiotom uprawnionym do udziału w kampanii referendalnej w programach radiowych i telewizyjnych w rozumieniu art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o referendum ogólnokrajowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 851) zapewnia się możliwość rozpowszechniania audycji referendalnych w programach publicznej radiofonii i telewizji na zasadach określonych odrębnymi przepisami.

Art. 25. 1.⁵²⁾ Jednostki publicznej radiofonii i telewizji:

- 1) tworzą wszystkimi dostępnymi sposobami programy dla odbiorców za granicą w języku polskim;
- 2) rozpowszechniają wszystkimi dostępnymi sposobami programy dla odbiorców za granicą w języku polskim;
- 3) rozpowszechniają programy dla odbiorców za granicą w językach innych niż język polski oraz
- 4) mogą tworzyć programy dla odbiorców za granicą w językach innych niż język polski.

1a. Jednostki publicznej radiofonii i telewizji mogą tworzyć i dostarczać przez sieci telekomunikacyjne, w tym w systemach teleinformatycznych, audialne, audiowizualne i tekstowe usługi inne niż programy, w tym audiowizualne usługi medialne na żądanie, dla odbiorców za granicą w języku polskim i w innych językach.

1b.⁵³⁾ Zadania jednostek publicznej radiofonii i telewizji, o których mowa w ust. 1 pkt 4 oraz ust. 1a, w zakresie tworzenia usług w językach innych niż język polski, mogą być realizowane przez podmioty trzecie na rzecz spółek, o których mowa w art. 26 ust. 2 i 3.

2. Jednostki publicznej radiofonii i telewizji są obowiązane tworzyć i rozpowszechniać audycje oświatowe dla szkół i innych placówek oświatowo-wychowawczych.

3. Audycje oświatowe powinny odpowiadać wymogom zawartym w szkolnych programach nauczania.

4.⁵⁴⁾ Koszty tworzenia programów oraz audycji, o których mowa w ust. 1–2, są pokrywane z budżetu państwa.

5. Zakres i sposób prowadzenia działalności przewidzianej w ust. 1–2 oraz zasady pokrywania jej kosztów są określane w formie porozumień zawieranych między ministrami właściwymi odpowiednio w sprawach zagranicznych i edukacji narodowej oraz jednostkami publicznej radiofonii i telewizji.

Art. 26. 1. Jednostki publicznej radiofonii i telewizji działają wyłącznie w formie jednoosobowej spółki akcyjnej Skarbu Państwa, zwanej dalej „spółką”.

2. Telewizję publiczną tworzy spółka „Telewizja Polska – Spółka Akcyjna”, zawiązana w celu tworzenia i rozpowszechniania:

- 1) ogólnokrajowych programów ogólnotematycznych I i II, wyspecjalizowanego programu informacyjno-publicystycznego oraz programu o tematyce kulturalno-artystycznej;
- 2) programów skierowanych do odbiorców za granicą;
- 3) regionalnych programów telewizyjnych;
- 4) innych programów i usług realizujących misję publiczną, o której mowa w art. 21 ust. 1, określonych w karcie powinności, w tym programów wyspecjalizowanych, innych niż wymienione w pkt 1.

2a. Terenowe oddziały spółki „Telewizja Polska – Spółka Akcyjna” mają swoje siedziby w: Białymstoku, Bydgoszczy, Gorzowie Wielkopolskim, Gdańsku, Katowicach, Kielcach, Krakowie, Lublinie, Łodzi, Opolu, Olsztynie, Poznaniu, Rzeszowie, Szczecinie, Warszawie, Wrocławiu.

3. Radiofonie publiczną tworzą:

- 1) spółka „Polskie Radio – Spółka Akcyjna”, zawiązana w celu tworzenia i rozpowszechniania ogólnokrajowych programów radiowych i programów dla odbiorców za granicą;
- 2) spółki zawiązane w celu tworzenia i rozpowszechniania regionalnych programów radiowych, zwane dalej „spółkami radiofonii regionalnej”.

4. Do spółek wymienionych w ust. 2 i 3 stosuje się, z zastrzeżeniem art. 27–30 ustawy, przepisy Kodeksu spółek handlowych z wyjątkiem art. 312 i 402.

5. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, w porozumieniu z Przewodniczącym Krajowej Rady, dokonuje, w drodze decyzji, rezerwacji częstotliwości niezbędnych do wykonywania ustawowych zadań przez spółki oraz określa warunki wykorzystania tych częstotliwości. Do dokonywania, wprowadzania zmian lub cofania rezerwacji częstotliwości stosuje się przepisy ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, z wyłączeniem art. 116.

⁵²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 7 pkt 1 ustawy z dnia 24 lutego 2022 r. o ochronie dziedzictwa narodowego związanego z nazwami obiektów przestrzeni publicznej oraz pomnikami (Dz. U. poz. 857), która weszła w życie z dniem 21 kwietnia 2022 r.

⁵³⁾ Dodany przez art. 7 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 52.

⁵⁴⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 7 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 52.

6. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, w porozumieniu z Przewodniczącym Krajowej Rady, zapewnia dla spółek tworzących i rozpowszechniających:

- 1) ogólnokrajowe programy telewizyjne – częstotliwości niezbędne do pokrycia kraju zasięgiem odbioru programów, o których mowa w art. 26 ust. 2 pkt 1 i 4;
- 2) ogólnokrajowe programy radiowe – częstotliwości niezbędne do pokrycia kraju zasięgiem odbioru programu pierwszego, drugiego, trzeciego i czwartego oraz częstotliwości niezbędne do rozpowszechniania programów radiowych dla odbiorców za granicą, a także częstotliwości niezbędne do rozpowszechniania programów określonych w karcie powinności;
- 3) regionalne programy telewizyjne – częstotliwości niezbędne do rozpowszechniania regionalnych programów telewizyjnych, w tym programów określonych w karcie powinności;
- 4) regionalne programy radiowe – częstotliwości niezbędne do rozpowszechniania regionalnych programów radiowych, w tym programów określonych w karcie powinności.

7. Program TV Polonia jest rozpowszechniany w sposób rozsiewczy satelitarny.

8. Do rezerwacji częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów w sposób cyfrowy, drogą rozsiewczą naziemną lub rozsiewczą satelitarną, stosuje się art. 115 ust. 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.

Art. 27. 1. (uchylony)

2. (uchylony)

3.⁵⁵⁾ Członków zarządu, w tym prezesa zarządu, powołuje i odwołuje Rada Mediów Narodowych.

4. Członków zarządu powołuje się spośród osób posiadających kompetencje w dziedzinie radiofonii i telewizji oraz nieskazanym prawomocnym wyrokiem za przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe.

5. (uchylony)

6. (uchylony)⁵⁶⁾

7. Członkowie zarządów i osoby zajmujące kierownicze stanowiska w jednostkach publicznej radiofonii i telewizji kierują się w swojej pracy oraz w ocenie dziennikarzy i innych twórców im podległych zasadami profesjonalizmu, uczciwości i rzetelności oraz wskazaniami zawartymi w art. 21 ust. 1a i 2 ustawy.

Art. 28. 1.⁵⁷⁾ Rada nadzorcza spółki liczy trzech członków.

1a. (uchylony)

1b. (uchylony)

1c. (uchylony)

1d. (uchylony)⁵⁸⁾

1e. Członków rady nadzorczej powołuje i odwołuje Rada Mediów Narodowych.

1f. Członków rady nadzorczej powołuje się spośród osób, które spełniają warunki określone w przepisach o prywatyzacji i komercjalizacji dla kandydatów do rad nadzorczych spółek, w których Skarb Państwa jest jedynym akcjonariuszem.

2. Rada nadzorcza podejmuje uchwały bezwzględną większością głosów w obecności co najmniej połowy składu rady.

3. Rada nadzorcza wybiera ze swego grona przewodniczącego.

4. Rada nadzorcza uchwała regulamin określający tryb jej działania.

5. (uchylony)

⁵⁵⁾ Uznany za niezgodny z Konstytucją w zakresie, w jakim wyłącza udział Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w procedurze powoływania i odwoływania członków zarządu spółek publicznej radiofonii i telewizji na podstawie pkt 3 wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 grudnia 2016 r. sygn. akt K 13/16 (Dz. U. poz. 2210).

⁵⁶⁾ Art. 1 pkt 2 lit. c ustawy z dnia 30 grudnia 2015 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2016 r. poz. 25 i 929) utracił moc w zakresie, w jakim uchyla art. 27 ust. 6 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2015 r. poz. 1531 i 1830) na podstawie pkt 4 lit. b wyroku Trybunału Konstytucyjnego, o którym mowa w odnośniku 55.

⁵⁷⁾ Uznany za niezgodny z Konstytucją w zakresie, w jakim wyłącza udział Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w procedurze powoływania i odwoływania członków rad nadzorczych spółek publicznej radiofonii i telewizji na podstawie pkt 5 lit. b wyroku Trybunału Konstytucyjnego, o którym mowa w odnośniku 55.

⁵⁸⁾ Art. 1 pkt 3 lit. b ustawy wymienionej jako pierwsza w odnośniku 56 utracił moc w zakresie, w jakim uchyla art. 28 ust. 1d ustawy wymienionej jako druga w odnośniku 56 na podstawie pkt 6 lit. b wyroku Trybunału Konstytucyjnego, o którym mowa w odnośniku 55.

6. Zgody rady nadzorczej wymaga:

- 1) nawiązywanie i rozwiązywanie stosunku pracy z osobami zajmującymi stanowiska kierownicze określone w statucie spółki;
- 2) zawarcie lub przystąpienie przez spółkę do umowy zbiorowej z przedstawicielami pracowników;
- 3) zawiązanie bądź przystąpienie do spółki innej niż spółka, o której mowa w art. 26 ust. 1, a także nabycie lub zbycie udziałów albo akcji w takiej spółce;
- 4) zbycie lub obciążenie nieruchomości.

7. (uchylony)

Art. 28a. 1. Rady programowe publicznej radiofonii i telewizji liczą 15 członków, których powołuje Rada Mediów Narodowych; 10 członków rady programowej reprezentuje ugrupowania parlamentarne. Pozostałych 5 powołuje z grona osób legitymujących się dorobkiem i doświadczeniem w sferze kultury i mediów.

2. Kadencja rady programowej trwa 4 lata, a jej członkowie reprezentują społeczne interesy i oczekiwania związane z działalnością programową spółki.

3. Rada programowa podejmuje uchwały zawierające oceny poziomu i jakości programu bieżącego oraz programów ramowych. Uchwały w sprawach programowych, podejmowane większością głosów w obecności co najmniej połowy składu rady, są przedmiotem obrad i postanowień rady nadzorczej.

4. Członkom rady programowej przysługuje dieta wypłacana przez spółkę w wysokości ustalonej przez Radę Mediów Narodowych.

5. Zarząd spółki zapewnia członkom rady programowej organizacyjne i finansowe warunki dokonywania ocen poziomu i jakości wyemitowanego programu, badania jego odbioru oraz zlecenia niezależnych badań dotyczących percepcji programu i jego społecznych skutków.

Art. 29. 1. (uchylony)

1a. W walnym zgromadzeniu mają prawo uczestniczyć także członkowie Rady Mediów Narodowych.

1b. Zmiana statutu spółki następuje na wniosek lub za uprzednią zgodą Rady Mediów Narodowych.

2. Zarząd spółki nie jest związany poleceniami i zakazami ustanowionymi przez walne zgromadzenie, jeżeli dotyczą one treści programu.

3. (uchylony)⁵⁹⁾

Art. 30. 1. Tworzenie i rozpowszechnianie regionalnych programów telewizji publicznej należy do terenowych oddziałów spółki, o której mowa w art. 26 ust. 2.

2. Statut spółki określa zakres działania i zadania terenowego oddziału spółki.

3. Terenowym oddziałem spółki kieruje dyrektor powoływany przez zarząd spółki za zgodą Rady Mediów Narodowych.

4. Organem opiniodawczo-doradczym dyrektora terenowego oddziału spółki jest rada programowa oddziału.

4a. Powołując rady programowe oddziałów emitujących programy w językach mniejszości narodowych i etnicznych oraz języku regionalnym, dyrektorzy oddziałów uwzględnią kandydatów zgłaszanych przez organizacje społeczne mniejszości narodowych i etnicznych oraz społeczności posługującej się językiem regionalnym.

5. Rada Mediów Narodowych, na wniosek zarządu spółki, po zasięgnięciu opinii dyrektorów terenowych oddziałów, określi minimalny udział audycji tworzonych przez terenowe oddziały spółki w poszczególnych programach ogólnokrajowych.

6. (uchylony)

Art. 30a. 1. Przepisy dotyczące programów dla odbiorców za granicą stosuje się odpowiednio do programu TV Polonia.

2. Organem opiniodawczo-doradczym w sprawach tworzenia i rozpowszechnienia programu TV Polonia jest rada programowa TV Polonia.

⁵⁹⁾ Art. 1 pkt 4 ustawy wymienionej jako pierwsza w odnośniku 56 uchylający art. 29 ust. 3 ustawy wymienionej jako druga w odnośniku 56 utracił moc na podstawie pkt 8 wyroku Trybunału Konstytucyjnego, o którym mowa w odnośniku 55.

Art. 31. 1. Przychodami spółek, o których mowa w art. 26 ust. 2 i 3, są przychody pochodzące z:

- 1) z opłat abonamentowych, odsetek za zwłokę w ich uiszczeniu oraz kar za używanie niezarejestrowanych odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych, z zastrzeżeniem przepisu art. 8 ust. 1 tej ustawy;
- 2) z obrotu prawami do audycji;
- 3) przekazów handlowych;
- 4) z innych źródeł.

2. Przychodami spółek mogą być również dotacje z budżetu państwa.

3. Akcjonariuszom spółek, o których mowa w art. 26 ust. 2 i 3, nie przysługuje prawo do udziału w zysku.

4. Przychody pochodzące ze źródeł określonych w ust. 1 pkt 1 i ust. 2 przeznacza się wyłącznie na realizację misji publicznej, o której mowa w art. 21 ust. 1.

5. Roczne przychody jednostki publicznej radiofonii i telewizji pochodzące ze źródeł określonych w ust. 1 pkt 1 i ust. 2 nie mogą przekraczać kosztu netto realizacji misji publicznej, o której mowa w art. 21 ust. 1, przez daną jednostkę publicznej radiofonii i telewizji.

6. Koszt netto realizacji misji publicznej, o której mowa w art. 21 ust. 1, stanowi różnicę między całkowitym kosztem realizacji misji publicznej poniesionym przez daną jednostkę publicznej radiofonii i telewizji w danym roku kalendarzowym a dochodem netto uzyskanym przez nią w tym okresie z pozostałej działalności.

7. Jeżeli w danym roku kalendarzowym jednostka publicznej radiofonii i telewizji osiągnie przychody pochodzące ze źródeł określonych w ust. 1 pkt 1 i ust. 2 przekraczające koszt netto realizacji misji publicznej, o której mowa w art. 21 ust. 1, a kwota nadwyżki będzie nie większa niż 10% całkowitego kosztu realizacji misji publicznej przewidzianego w zatwierdzonym planie, o którym mowa w art. 21c ust. 1, na ten rok, jednostka ta może nie zwracać tej nadwyżki pod warunkiem przeznaczenia jej na realizację misji publicznej w kolejnych okresach, na zasadach określonych w karcie powinności.

8. Nadwyżka przekraczająca limit określony w ust. 7, a także nadwyżka w ramach tego limitu, ale nieprzeznaczona zgodnie z ust. 7, podlega zwrotowi Krajowej Radzie, jeżeli pochodzi ze źródeł, o których mowa w ust. 1 pkt 1, lub właściwej jednostce sektora finansów publicznych, jeżeli pochodzi ze źródeł, o których mowa w ust. 2. Zwrotu nadwyżki pochodzącej ze źródeł, o których mowa w ust. 1 pkt 1, dokonuje się przez zmniejszenie należnego przychodu z tych źródeł, w roku kalendarzowym rozliczenia nadwyżki.

9. Decyzję o zwrocie nadwyżki, o której mowa w ust. 8, wydaje Przewodniczący Krajowej Rady na podstawie uchwały Krajowej Rady, uwzględniając ocenę sprawozdania, o którym mowa w art. 31b ust. 1, w terminie 14 dni od dnia podjęcia uchwały.

10. Na wniosek jednostki publicznej radiofonii i telewizji Przewodniczący Krajowej Rady może zezwolić, w drodze decyzji wydanej na podstawie uchwały Krajowej Rady, na zachowanie przez tę jednostkę nadwyżki przekraczającej limit określony w ust. 7 pod warunkiem przeznaczenia tej nadwyżki, we wskazanym w decyzji okresie, na określone w niej szczególne koszty, niezbędne do realizacji misji publicznej, o której mowa w art. 21 ust. 1.

11. Krajowa Rada uwzględni uzyskanie przez jednostki publicznej radiofonii i telewizji nadwyżek, o których mowa w ust. 7, 8 i 10, przy wykonywaniu swoich kompetencji określonych w art. 3 ust. 5 i 6 oraz art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych oraz przy zawieraniu porozumienia, o którym mowa w art. 21a ust. 5, i zatwierdzaniu planu, o którym mowa w art. 21c ust. 1.

Art. 31a. 1. Spółki, o których mowa w art. 26 ust. 2 i 3, są obowiązane do określenia w dokumentacji, o której mowa w art. 10 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, zasad rachunkowości, w tym zakładowego planu kont, w sposób zapewniający ujęcie w księgach rachunkowych przychodów i związanych z nimi kosztów odrębnie w odniesieniu do działalności, o której mowa w art. 21 ust. 1, oraz pozostałej działalności, a także metod przypisywania kosztów i przychodów do poszczególnych rodzajów prowadzonej działalności.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie narusza obowiązków w zakresie rachunkowości i sprawozdawczości wynikających z odrębnych przepisów.

3. Krajowa Rada określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia dokumentacji, o której mowa w art. 10 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, oraz sposób sporządzania sprawozdania, o którym mowa w art. 31b ust. 1, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia przestrzegania zasad jawności i przejrzystości wykorzystania środków przeznaczonych na realizację misji publicznej, o której mowa w art. 21 ust. 1.

Art. 31b. 1. Jednostki publicznej radiofonii i telewizji są obowiązane do sporządzenia i złożenia Krajowej Radzie oraz udostępnienia na swoich stronach internetowych, w terminie do dnia 30 kwietnia danego roku kalendarzowego, sprawozdania za poprzedni rok kalendarzowy z realizacji misji publicznej, o której mowa w art. 21 ust. 1, zawierającego:

- 1) informację o realizacji określonych w przepisach prawa oraz karcie powinności zadań wynikających z misji publicznej, o której mowa w art. 21 ust. 1;
- 2) informację o wysokości i sposobie wykorzystania środków pochodzących z poszczególnych źródeł, o których mowa w art. 31 ust. 1 i 2;
- 3) informację o sposobie realizacji zasad, o których mowa w art. 31a ust. 1;
- 4) informację o całkowitym koszcie realizacji misji publicznej, o której mowa w art. 21 ust. 1, ze wskazaniem kosztów realizacji poszczególnych zadań oraz informację o dochodzie z pozostałej działalności;
- 5) wyliczenie kosztu netto realizacji misji publicznej zgodnie z art. 31 ust. 6 oraz nadwyżek, o których mowa w art. 31 ust. 7 lub 8, jeżeli powstały;
- 6) propozycję przeznaczenia nadwyżki, o której mowa w art. 31 ust. 7, jeżeli powstała.

2. Krajowa Rada na podstawie oceny sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, podejmuje do dnia 30 czerwca każdego roku kalendarzowego uchwałę o jego przyjęciu albo o odmowie jego przyjęcia. Uchwały są udostępniane na stronie internetowej Krajowej Rady.

3. Podejmując uchwałę, o której mowa w ust. 2, Krajowa Rada może określić zalecenia dotyczące sposobu realizacji przedsięwzięć określonych w karcie powinności oraz planie, o którym mowa w art. 21c ust. 1, w kolejnym roku kalendarzowym oraz może polecić podjęcie określonych działań naprawczych, wskazując termin na realizację zaleceń lub działań naprawczych.

4. Jednostka publicznej radiofonii i telewizji, której dotyczą zalecenia lub działania naprawcze, o których mowa w ust. 3, jest obowiązana do zawarcia w sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 1, za kolejny rok kalendarzowy informacji o sposobie ich wykonania.

Art. 31c. Jednostki publicznej radiofonii i telewizji przygotowują i udostępniają na swoich stronach internetowych, w terminie do dnia 30 kwietnia danego roku, sprawozdania za poprzedni rok kalendarzowy z wykorzystania wpływów z opłat abonamentowych w rozumieniu ustawy z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych, odsetek za zwłokę w ich uiszczaniu oraz kar za używanie niezarejestrowanych odbiorników na realizację misji publicznej, o której mowa w art. 21 ust. 1, ze wskazaniem środków przeznaczonych na wykonanie poszczególnych zadań wymienionych w art. 21 ust. 1a.

Art. 32. W celu realizacji zadań radiofonii i telewizji publicznej spółki mogą tworzyć, za zgodą Rady Mediów Narodowych, przedsiębiorców przewidzianych przepisami prawa.

Rozdział 5

Koncesje na rozpowszechnianie programów

Art. 33. 1. Rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych, z wyjątkiem programów publicznej radiofonii i telewizji, wymaga uzyskania koncesji.

1a. Nie wymaga uzyskania koncesji rozpowszechnianie programów telewizyjnych wyłącznie w systemach teleinformatycznych, chyba że program taki ma być rozprowadzany naziemnie, satelitarnie lub w sieciach kablowych.

2. Organem właściwym w sprawach koncesji jest Przewodniczący Krajowej Rady.

3. Przewodniczący Krajowej Rady podejmuje decyzję w sprawie koncesji na podstawie uchwały Krajowej Rady. Decyzja w tej sprawie jest ostateczna.

Art. 34. 1. Przewodniczący Krajowej Rady, po zasięgnięciu opinii Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej w zakresie określonym w ust. 1a pkt 3, ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” informacje o możliwościach uzyskania koncesji na rozpowszechnianie w sposób rozsiewczy naziemny programu radiowego lub telewizyjnego oraz ustala termin, nie krótszy niż 45 dni od dnia ogłoszenia, do składania wniosków o udzielenie koncesji.

1a. W ogłoszeniu, o którym mowa w ust. 1, określa się:

- 1) przedmiot postępowania;
- 2) warunki programowe rozpowszechniania programu, w tym w szczególności rodzaj i charakter programu;
- 3) częstotliwości lub kanały oraz maksymalną moc promieniowaną i lokalizację stacji nadawczych przeznaczonych do rozpowszechniania programu lub obszar, na którym mogą być wykorzystywane częstotliwości, chyba że do rozpowszechniania programu nie jest wymagana rezerwacja częstotliwości;

- 4) liczbę koncesji;
- 5) czas, na jaki może być udzielona koncesja;
- 6) termin i miejsce składania wniosków.

1b. Przewodniczący Krajowej Rady, w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia ogłoszenia, o którym mowa w ust. 1, zamieszcza w co najmniej dwóch drukowanych dziennikach o zasięgu ogólnopolskim informację o tym ogłoszeniu.

1c. Rozpatrzeniu podlegają wyłącznie wnioski o udzielenie koncesji w związku z ogłoszeniem, o którym mowa w ust. 1.

2. Przewodniczący Krajowej Rady podaje do publicznej wiadomości listę wnioskodawców uczestniczących w postępowaniu o udzielenie koncesji. W przypadku złożenia większej liczby wniosków, przekraczających istniejące możliwości rozpowszechniania programów, są one rozpatrywane w ramach jednego postępowania.

Art. 35. 1. Koncesja może być udzielona osobie fizycznej, posiadającej obywatelstwo polskie i stałe miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, osobie prawnej lub osobowej spółce handlowej, które mają siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Koncesja dla spółki z udziałem osób zagranicznych może być udzielona, jeżeli:

- 1) udział kapitałowy osób zagranicznych w spółce lub udział osób zagranicznych w kapitale zakładowym spółki z ograniczoną odpowiedzialnością lub spółki akcyjnej, a w przypadku prostej spółki akcyjnej – w ogólnej liczbie akcji tej spółki, nie przekracza 49%;
- 2) umowa lub statut spółki przewidują, że:
 - a) osobami uprawnionymi do reprezentowania lub prowadzenia spraw spółki albo członkami zarządu spółki będą w większości osoby posiadające obywatelstwo polskie i stałe miejsce zamieszkania w Polsce,
 - b) w zgromadzeniu wspólników lub w walnym zgromadzeniu udział głosów osób zagranicznych i spółek zależnych, w rozumieniu Kodeksu spółek handlowych, od osób zagranicznych nie może przekroczyć 49%,
 - c) osoby zagraniczne nie mogą dysponować bezpośrednio lub pośrednio większością przekraczającą 49% głosów w osobowej spółce handlowej,
 - d) członkami rady nadzorczej spółki będą w większości osoby posiadające obywatelstwo polskie i stałe miejsce zamieszkania w Polsce.

3. Koncesja może być również udzielona:

- 1) osobie zagranicznej lub
- 2) spółce zależnej, w rozumieniu Kodeksu spółek handlowych, od osoby zagranicznej

– których siedziba lub stałe miejsce zamieszkania znajduje się w państwie członkowskim Europejskiego Obszaru Gospodarczego – bez stosowania ograniczeń zawartych w ust. 2.

Art. 35a. 1. Nadawca może złożyć wniosek o udzielenie koncesji na kolejny okres, nie później niż 12 miesięcy przed wygaśnięciem posiadanej koncesji.

2. W przypadku złożenia przez nadawcę wniosku, o którym mowa w ust. 1, odmowa udzielenia koncesji na kolejny okres możliwa jest wyłącznie, gdy w stosunku do nadawcy zachodzi którakolwiek z okoliczności wskazanych w art. 38 ust. 1 lub 2.

3. W przypadku złożenia przez nadawcę wniosku, o którym mowa w ust. 1, do postępowania w sprawie udzielenia koncesji nie stosuje się przepisów art. 34 i 36 ust. 1 i 2.

Art. 36. 1. W postępowaniu o udzielenie koncesji ocenia się w szczególności:

- 1) stopień zgodności zamierzonej działalności programowej z zadaniami określonymi w art. 1 ust. 1 ustawy, z uwzględnieniem stopnia realizacji tych zadań przez innych nadawców działających na obszarze objętym koncesją;
- 2) możliwości dokonania przez wnioskodawcę koniecznych inwestycji i finansowania programu;
- 3) przewidywany udział w programie audycji wytworzonych przez nadawcę lub na jego zamówienie albo we współdziałaniu z innymi nadawcami;
- 4) przewidywany udział audycji, o których mowa w art. 15 ust. 1 i 3, w programie telewizyjnym albo utworów, o których mowa w art. 15 ust. 2, w programie radiowym lub telewizyjnym;
- 5) dotychczasowe przestrzeganie przepisów dotyczących radiokomunikacji i środków masowego przekazu.

2. Koncesji nie udziela się, jeżeli rozpowszechnianie programów przez wnioskodawcę mogłoby spowodować:

- 1) zagrożenie interesów kultury narodowej, dobrych obyczajów i wychowania, bezpieczeństwa i obronności państwa oraz zagrożenia dla bezpieczeństwa informacji niejawnych;
- 2) osiągnięcie przez wnioskodawcę pozycji dominującej w dziedzinie środków masowego przekazu na danym terenie.

3. Koncesja jest udzielana na 10 lat.

Art. 36a. Jeżeli w wyniku dokonania oceny wniosków w trybie art. 36 liczba wnioskodawców pozostaje większa niż liczba koncesji przewidzianych do udzielenia, zarządza się przetarg, którego przedmiotem jest udzielenie koncesji.

Art. 36b. 1. Przewodniczący Krajowej Rady ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” o konieczności przeprowadzenia przetargu wśród wnioskodawców, o których mowa w art. 36a.

2. W ogłoszeniu określa się również:

- 1) minimalną opłatę za udzielenie koncesji – nie niższą niż określona przepisami opłata przewidziana za udzielenie koncesji;
- 2) miejsce i termin składania ofert;
- 3) wysokość, formę i termin wniesienia wadium;
- 4) termin rozstrzygnięcia przetargu.

3. Przetarg przeprowadza Przewodniczący Krajowej Rady.

4. Ofertę sporządzoną w języku polskim składa się w terminie, miejscu i formie określonych stosownie do ust. 1 i 2, w zapieczętowanych kopertach.

5. Oferta zawiera:

- 1) oznaczenie wnioskodawcy, jego siedziby i adresu albo miejsca zamieszkania i adresu oraz adresu głównego miejsca wykonywania działalności gospodarczej;
- 2) deklarowaną wysokość opłaty za udzielenie koncesji.

6. Oferty złożone nie podlegają wycofaniu.

Art. 36c. 1. Przewodniczący Krajowej Rady dokonuje wyboru ofert w liczbie zgodnej z liczbą koncesji, o której mowa w art. 34 ust. 1a pkt 4, kierując się wysokością zadeklarowanych opłat za udzielenie koncesji.

2. W przypadku gdy kilku wnioskodawców zadeklarowało opłatę w takiej samej wysokości, wzywa się tych wnioskodawców do ponownego zadeklarowania wysokości opłaty i wybiera ofertę przedsiębiorcy, który zadeklarował wyższą opłatę.

3. Przewodniczący Krajowej Rady przekazuje wnioskodawcom, którzy złożyli oferty, pisemną informację o wyniku przetargu, niezwłocznie po jego rozstrzygnięciu, oraz:

- 1) zwraca wadium wnioskodawcom, których oferty nie zostały wybrane;
- 2) zalicza wadium na poczet opłaty wnioskodawcom, których oferty zostały wybrane.

4. Udziela się koncesji wnioskodawcom, których oferty zostały wybrane.

Art. 36d. 1. Wnioskodawca przekazujący podczas postępowania o udzielenie koncesji informacje stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa w rozumieniu przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji może zgłosić wniosek, aby informacjom tym była nadana klauzula poufności.

2. Informacjom nadaje się klauzulę poufności, pod warunkiem że wnioskodawca:

- 1) przekazując informacje, wyczerpująco uzasadni swoje żądanie;
- 2) z przekazanych informacji sporządzi streszczenie, które może zostać udostępnione innym uczestnikom postępowania.

3. Informacje, którym nadano klauzulę poufności, nie mogą być udostępniane innym uczestnikom postępowania bez zgody wnioskodawcy przekazującego informacje.

Art. 37. 1. Koncesja określa w szczególności:

- 1) nadawcę, jego siedzibę albo miejsce zamieszkania;
- 2) przedmiot działalności objętej koncesją;
- 3) sposób rozpowszechniania programu (analogowy rozsiewczy naziemny, cyfrowy rozsiewczy naziemny w multipleksie, rozsiewczy satelitarny, w sieciach telekomunikacyjnych innych niż wykorzystywane do rozpowszechniania rozsiewczego naziemnego lub rozsiewczego satelitarnego) oraz:
 - dla rozpowszechniania analogowego rozsiewczego naziemnego:
 - a) lokalizację stacji,
 - b) wysokość zawieszenia anteny,
 - c) maksymalną moc promieniowaną,
 - d) charakterystykę promieniowania anteny,
 - e) częstotliwość,
 - f) polaryzację,
 - dla rozpowszechniania cyfrowego rozsiewczego naziemnego w multipleksie:
 - g) multipleks,
 - h) obszar rozpowszechniania,
 - i) parametry sygnalizacyjne – identyfikatory ID,
 - dla rozpowszechniania rozsiewczego satelitarnego:
 - j) nazwę wykorzystywanego satelity,
 - k) położenie satelity na orbicie,
 - l) częstotliwość,
 - m) lokalizację stacji dosyłowej,
 - dla rozpowszechniania w sieciach telekomunikacyjnych innych niż wykorzystywane do rozpowszechniania rozsiewczego naziemnego lub rozsiewczego satelitarnego:
 - n) lokalizację stacji głównej,
 - o) obszar objęty siecią telekomunikacyjną;
- 4) rodzaj programu i czas jego rozpowszechniania;
- 5) datę rozpoczęcia rozpowszechniania programu;
- 6) termin wygaśnięcia koncesji.

2. Koncesja może określać inne warunki prowadzenia działalności, niezbędne dla realizacji przepisów ustawy.

3. Koncesja w zakresie określonym w ust. 1 pkt 3 tiret pierwsze i drugie jest udzielana w porozumieniu z Prezesem Urzędu Komunikacji Elektronicznej, który zajmuje stanowisko, mając na względzie spełnienie warunków określonych w art. 114 ust. 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.

3a. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej dokonuje niezwłocznie rezerwacji częstotliwości dla nadawcy, który uzyskał koncesję na rozpowszechnianie programu radiofonicznego w sposób analogowy drogą rozsiewczą naziemną. Do dokonywania lub wprowadzania zmian rezerwacji częstotliwości, o której mowa w zdaniu pierwszym, stosuje się przepisy ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, z wyłączeniem art. 116.

4. Krajowa Rada, po zasięgnięciu opinii Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, określi, w drodze rozporządzenia, dane, które powinien zawierać wniosek, oraz szczegółowy tryb postępowania w sprawach udzielania i cofania koncesji.

Art. 37a.⁶⁰⁾ 1. Dostawca usługi medialnej, który sporządza sprawozdanie finansowe, zgodnie z przepisem art. 45 ust. 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, składa takie sprawozdanie do Krajowej Rady w terminie 15 dni od dnia jego zatwierdzenia albo sporządzenia – jeżeli właściwe przepisy regulujące działalność tego dostawcy nie wymagają zatwierdzenia sprawozdania.

⁶⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 21 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

2. Dostawca usługi medialnej, który nie jest obowiązany do sporządzenia sprawozdania finansowego, o którym mowa w ust. 1, składa Krajowej Radzie kopię zeznania podatkowego, o którym mowa w art. 45 ust. 1 lub ust. 1a pkt 2 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1128, z późn. zm.⁶¹⁾), w terminie 15 dni od dnia jego złożenia urzędowi skarbowemu.

3. Wraz ze sprawozdaniem, o którym mowa w ust. 1, albo kopią zeznania podatkowego, o której mowa w ust. 2, dostawca usługi medialnej przekazuje informację o rocznych przychodach i kosztach dotyczących poszczególnych dostarczanych przez niego usług medialnych.

4. Informacja, o której mowa w ust. 3, obejmuje w szczególności informację o przychodach z tytułu emisji przekazów handlowych oraz opłat pochodzących od odbiorców poszczególnych usług medialnych.

5. Przewodniczący Krajowej Rady może zwrócić się do organu regulacyjnego państwa członkowskiego Unii Europejskiej z wnioskiem o przekazanie informacji zawartych w dokumentach, o których mowa w ust. 1 i 2, oraz informacji, o których mowa w ust. 3 i 4, dotyczących dostawcy usługi medialnej podlegającego jurysdykcji tego państwa członkowskiego Unii Europejskiej w zakresie przychodów i kosztów tego dostawcy uzyskiwanych i ponoszonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 37b. Nadawca jest obowiązany zgłaszać Przewodniczącemu Krajowej Rady wszelkie zmiany danych zawartych we wniosku o udzielenie koncesji, w terminie 14 dni od dnia ich powstania.

Art. 37c.⁶²⁾ 1. Jeżeli program telewizyjny ma być rozpowszechniany lub rozprowadzany poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jego nadawca wraz z wnioskiem o udzielenie koncesji przekazuje Krajowej Radzie informację o państwach, w których możliwy jest odbiór programu.

2. Jeżeli nadawca uzyskał koncesję na program, o którym mowa w ust. 1, przekazuje Krajowej Radzie informację o państwach, w których możliwy jest odbiór programu, w terminie 14 dni od dnia rozpoczęcia rozpowszechniania lub rozprowadzania programu w tych państwach.

3. Krajowa Rada może określić, w drodze rozporządzenia, sposób i formę przekazania informacji, o której mowa w ust. 1 i 2, mając na uwadze konieczność pozyskania pełnej informacji i nieobciążania dostawców nadmiernymi utrudnieniami i kosztami w związku z zapewnianiem informacji.

Art. 38. 1. Koncesję cofa się, jeżeli:

- 1) wydano prawomocne orzeczenie zakazujące nadawcy wykonywania działalności gospodarczej objętej koncesją;
- 2) nadawca rażąco narusza warunki określone w ustawie lub w koncesji;
- 3) działalność objęta koncesją jest wykonywana w sposób sprzeczny z ustawą lub z warunkami określonymi w koncesji, a nadawca, pomimo wezwania Przewodniczącego Krajowej Rady, w wyznaczonym terminie nie usunął stanu faktycznego lub prawnego niezgodnego z warunkami określonymi w koncesji lub w ustawie;
- 4) nadawca, pomimo wezwania Przewodniczącego Krajowej Rady, nie rozpoczął rozpowszechniania programu w terminie ustalonym w koncesji lub trwale zaprzestał wykonywania rozpowszechniania programu za pomocą wszystkich lub niektórych stacji nadawczych – chyba że nadawca wykaże, że opóźnienie rozpoczęcia rozpowszechniania programu lub zaprzestanie rozpowszechniania programu zostały spowodowane okolicznościami od niego niezależnymi. Za trwałe zaprzestanie rozpowszechniania programu uważa się fakt nierozpowszechniania programu przez okres trzech kolejno następujących po sobie miesięcy.

2. Koncesja może być cofnięta, jeżeli:

- 1) rozpowszechnianie programu powoduje zagrożenie interesów kultury narodowej, bezpieczeństwa i obronności państwa lub narusza normy dobrego obyczaj;
- 2) (uchylony)
- 3) rozpowszechnianie programu powoduje osiągnięcie przez nadawcę pozycji dominującej w dziedzinie środków masowego przekazu na danym rynku właściwym w rozumieniu przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów;
- 4) nastąpi przejęcie bezpośredniej lub pośredniej kontroli nad działalnością nadawcy przez inną osobę.

⁶¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1163, 1243, 1551, 1574, 1834, 1981, 2071, 2105, 2133, 2232, 2269, 2270, 2328, 2376, 2427, 2430 i 2490 oraz z 2022 r. poz. 1, 24, 64, 138, 501, 558, 583, 646, 655, 830, 872, 1079, 1265, 1301, 1358, 1459, 1512 i 1561.

⁶²⁾ Dodany przez art. 1 pkt 22 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

3. Przewodniczący Krajowej Rady podaje do publicznej wiadomości informacje o wszczęciu postępowania w sprawie cofnięcia koncesji.

4. W przypadku uprawomocnienia się decyzji w sprawie cofnięcia koncesji Przewodniczący Krajowej Rady niezwłocznie ogłasza o możliwości uzyskania koncesji w zakresie objętym cofniętą koncesją.

Art. 38a. 1. Uprawnienia wynikające z koncesji są niezbywalne, z zastrzeżeniem ust. 3–5.

2. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1, nie przechodzą na nabywcę przedsiębiorstwa upadłego.

3. W przypadku łączenia, podziału albo innego rodzaju przekształceń spółek handlowych, uprawnienia, o których mowa w ust. 1, mogą przejść na inny podmiot za zgodą Krajowej Rady wyrażoną w formie uchwały. Odmowa wyrażenia zgody następuje, gdy:

- 1) nadawca osiągnie pozycję dominującą w dziedzinie środków masowego przekazu na danym rynku właściwym w rozumieniu przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów;
- 2) nastąpi przejęcie bezpośredniej lub pośredniej kontroli nad działalnością nadawcy przez inną osobę.

3a. Osoba fizyczna może przenieść uprawnienia wynikające z koncesji, za zgodą Krajowej Rady wyrażoną w formie uchwały, na spółkę, której jest współnikiem i która spełnia warunki, o których mowa w art. 35. Odmowa wyrażenia zgody następuje z przyczyn, o których mowa w art. 36 ust. 2.

4. Na podstawie uchwały Krajowej Rady, Przewodniczący Krajowej Rady wydaje decyzję w sprawie wyrażenia zgody bądź odmowy, o której mowa w ust. 3 i 3a.

5. Do uprawnień wynikających z rezerwacji częstotliwości stosuje się przepisy ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.

Art. 38b. 1. Niezwłocznie po doręczeniu decyzji, o której mowa w art. 123 ust. 13 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, Przewodniczący Krajowej Rady wszczyna z urzędu postępowanie w sprawie zmiany koncesji w zakresie określonym tą decyzją.

2. Zmiana koncesji, o której mowa w ust. 1, nie wymaga zgody strony.

3. W postępowaniu w sprawie zmiany koncesji, o którym mowa w ust. 1, przepisów art. 34 i art. 40 nie stosuje się.

Art. 39. Koncesja na rozpowszechnianie programu telewizyjnego obejmuje również wykorzystanie sygnału telewizyjnego do rozpowszechniania przekazów tekstowych.

Art. 39a. 1. Koncesja może być udzielona na rozpowszechnianie w sieciach kablowych lub w sposób rozsiewczy satelitarny programu poświęconego wyłącznie:

- 1) telesprzedaży;
- 2) autopromocji.

2. Do programów, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy, z wyłączeniem przepisów art. 15–15b.

3. Do programów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, nie stosuje się:

- 1) ograniczenia dopuszczalnego wymiaru czasowego reklam i telesprzedaży w ciągu godziny, określonego w art. 16 ust. 3;
- 2) przepisów art. 16 ust. 6 oraz art. 16a.

Art. 39b. 1. O uznanie za nadawcę społecznego może do Krajowej Rady wystąpić:

- 1) stowarzyszenie w ramach realizacji celów statutowych;
- 2) fundacja w ramach realizacji celów statutowych;
- 3) kościelna lub wyznaniowa osoba prawna kościoła lub związku wyznaniowego o uregulowanej w ustawie sytuacji prawnej.

2. Nadawca społeczny jest zwolniony z opłat za udzielenie lub zmianę koncesji.

3. W przypadku naruszenia przez nadawcę społecznego wymogów określonych w art. 4 pkt 10, organ koncesyjny wydaje decyzję o uchyleniu decyzji o uznaniu za nadawcę społecznego, w której stwierdza obowiązek uiszczenia opłat, o których mowa w ust. 2, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia udzielenia lub zmiany koncesji.

Art. 40. 1. Za udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego lub telewizyjnego pobiera się opłatę, niezależnie od rocznych opłat za prawo do dysponowania częstotliwościami przewidzianych w ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne. Przez udzielenie koncesji rozumie się również jej zmianę.

2. Opłata za udzielenie koncesji nie może być wyższa niż:

- 1) dla rozpowszechniania programu radiowego w sposób analogowy rozsiewczy naziemny – 12 317 570 zł⁶³⁾;
- 2) dla rozpowszechniania programu telewizyjnego w sposób analogowy rozsiewczy naziemny – 25 890 000 zł⁶³⁾;
- 3) dla rozpowszechniania programu radiowego w sposób cyfrowy rozsiewczy naziemny w multipleksie – 6 158 785 zł⁶³⁾;
- 4) dla rozpowszechniania programu telewizyjnego w sposób cyfrowy rozsiewczy naziemny w multipleksie – 25 890 000 zł⁶³⁾.

3. Opłata za udzielenie koncesji wynosi:

- 1) dla rozpowszechniania programu radiowego w sposób rozsiewczy satelitarny – 500 zł⁶³⁾;
- 2) dla rozpowszechniania programu telewizyjnego w sposób rozsiewczy satelitarny – 10 000 zł⁶³⁾;
- 3) dla rozpowszechniania programu radiowego w sieciach telekomunikacyjnych innych niż wykorzystywane do rozpowszechniania rozsiewczego naziemnego lub rozsiewczego satelitarnego – 500 zł⁶³⁾;
- 4) dla rozpowszechniania programu telewizyjnego w sieciach telekomunikacyjnych innych niż wykorzystywane do rozpowszechniania rozsiewczego naziemnego lub rozsiewczego satelitarnego – 2000 zł⁶³⁾.

4. W przypadku rozpowszechniania programu radiowego lub telewizyjnego różnymi sposobami opłatę za udzielenie koncesji ustala się jako sumę należności za poszczególne sposoby rozpowszechniania tych programów.

5. W przypadku opłaty za udzielenie koncesji na jednoczesne rozpowszechnianie programu radiowego w sposób analogowy rozsiewczy naziemny i cyfrowy rozsiewczy naziemny w multipleksie, opłata ustalana jest jak za udzielenie koncesji dla rozpowszechniania programu radiowego w sposób cyfrowy rozsiewczy naziemny w multipleksie.

6. Krajowa Rada, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, nie wyższą niż określona w ust. 2 wysokość opłaty za udzielenie koncesji oraz sposób wyliczania tej opłaty, biorąc pod uwagę:

- 1) czas emisji reklam;
- 2) dla programów, o których mowa w ust. 2 pkt 1:
 - a) liczbę mieszkańców w zasięgu programu,
 - b) zakres fal radiowych,
 - c) liczbę mieszkańców miast w zasięgu programu;
- 3) dla programów, o których mowa w ust. 2 pkt 2, liczbę mieszkańców w zasięgu programu;
- 4) dla programów, o których mowa w ust. 2 pkt 3:
 - a) w przypadku udzielenia koncesji o zasięgu mniejszym od zasięgu sygnału multipleksu ogólnopolskiego, za który uznaje się obszar całego kraju – liczbę mieszkańców w zasięgu programu,
 - b) standard naziemnej radiofonii cyfrowej,
 - c) w przypadku zmiany koncesji na rozpowszechnianie programu drogą rozsiewczą naziemną, polegającej na przyznaniu prawa do rozpowszechniania programu w sposób cyfrowy – liczbę mieszkańców objętych rozpowszechnianiem programu w sposób analogowy;
- 5) dla programów, o których mowa w ust. 2 pkt 4:
 - a) w przypadku udzielenia koncesji o zasięgu mniejszym od zasięgu sygnału multipleksu ogólnopolskiego, za który uznaje się obszar całego kraju – liczbę mieszkańców w zasięgu programu,
 - b) standard naziemnej telewizji cyfrowej,
 - c) w przypadku zmiany koncesji na rozpowszechnianie programu drogą rozsiewczą naziemną, polegającej na przyznaniu prawa do rozpowszechniania programu w sposób cyfrowy – liczbę mieszkańców objętych rozpowszechnianiem programu w sposób analogowy;
- 6) proporcjonalnie okres pozostały do wygaśnięcia koncesji – w przypadku zmiany koncesji, która ma wpływ na wysokość opłaty za udzielenie koncesji.

⁶³⁾ Aktualną wysokość opłaty za udzielenie koncesji ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji na podstawie art. 40 ust. 9.

7. Krajowa Rada określi, w drodze rozporządzenia, metody techniczne ustalania zasięgu programu na obszarze objętym rozpowszechnianiem programu w sposób rozsiewczy naziemny, biorąc pod uwagę stan nauki i techniki w tej dziedzinie.

8. Wysokość opłat, o których mowa w ust. 2 i 3, oraz opłat określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 6, podlega waloryzacji w każdym roku o średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w poprzednim roku kalendarzowym, ogłaszany przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego. W przypadku gdy wskaźnik ten ma wartość ujemną, stawki opłat nie ulegają zmianie.

9. Przewodniczący Krajowej Rady, nie później niż do dnia 31 października każdego roku, ogłasza na rok następny, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wysokość opłat, o których mowa w ust. 2 i 3 oraz w przepisach wydanych na podstawie ust. 6, uwzględniając przepis ust. 8, zaokrąglając je w górę do pełnych złotych.

10. Opłatę za udzielenie koncesji uiszcza się jednorazowo lub w równych rocznych ratach płatnych w kolejnych latach obowiązywania koncesji. Sposób uiszczania opłaty określa się, na podstawie wniosku, w decyzji o udzieleniu koncesji.

11. Opłatę albo pierwszą ratę opłaty, o której mowa w ust. 10, uiszcza się w terminie 60 dni od dnia doręczenia decyzji o udzieleniu koncesji. W przypadku rozłożenia opłaty na raty, w decyzji o udzieleniu koncesji, ustala się opłatę prolongacyjną na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1540, z późn. zm.⁶⁴⁾).

12. W przypadku uchylenia albo cofnięcia koncesji całość opłaty, o której mowa w ust. 1, w zakresie w jakim nie została uiszczona, staje się wymagalna i jest uiszczana w terminie 60 dni od dnia doręczenia decyzji o uchyleniu albo cofnięciu koncesji.

13. Opłata za udzielenie koncesji stanowi dochód budżetu państwa.

Art. 40a. 1. Nabycie lub objęcie udziałów albo akcji, bądź nabycie prawa z udziałów lub akcji przez osobę zagraniczną w spółce, która posiada koncesję na rozpowszechnianie programu, wymaga zezwolenia Przewodniczącego Krajowej Rady, do którego stosuje się odpowiednio przepisy art. 33 ust. 3, art. 35 ust. 2, art. 36 ust. 2 oraz art. 38.

2. Czynność, o której mowa w ust. 1, dokonaną przez podmiot, w stosunku do którego osoba zagraniczna jest podmiotem dominującym, w rozumieniu Kodeksu spółek handlowych, uważa się za czynność dokonaną przez podmiot dominujący.

3. Przewodniczący Krajowej Rady wydaje i cofa zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, na podstawie uchwały Krajowej Rady.

4. Czynności, o których mowa w ust. 1, dokonane bez zezwolenia są nieważne.

5. Przepisów ust. 1–3 nie stosuje się do osób zagranicznych lub spółek zależnych, w rozumieniu Kodeksu spółek handlowych, do osób zagranicznych, których siedziby lub miejsce zamieszkania znajdują się w państwach będących członkami Europejskiego Obszaru Gospodarczego.

Art. 40b. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy, o której mowa w art. 33, stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.

Rozdział 6

Rozpowszechnianie niektórych programów telewizyjnych i rozprowadzanie programów

Art. 41. 1. Zgłoszenia do rejestru wymaga:

- 1) program rozprowadzany;
- 2) program telewizyjny rozpowszechniany wyłącznie w systemie teleinformatycznym.
 2. Obowiązek określony w ust. 1 pkt 1 nie dotyczy programów, o których mowa w art. 43 ust. 1.
 3. Organem prowadzącym rejestr jest Przewodniczący Krajowej Rady.
 4. Do postępowania w sprawach wpisu do rejestru stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że ustawa stanowi inaczej.
 5. Rejestr jest jawny.

⁶⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1598, 2076, 2105, 2262 i 2328 oraz z 2022 r. poz. 835, 974, 1265 i 1301.

Art. 42. 1. Za wpis programu do rejestru programów telewizyjnych rozpowszechnianych wyłącznie w systemie teleinformatycznym i programów rozprowadzanych podmiot zgłaszający program uiszcza opłatę w wysokości 100 zł⁶⁵⁾ za każdy program.

2. Opłata, o której mowa w ust. 1, stanowi dochód budżetu państwa.

3. Do waloryzacji i ogłaszania wysokości opłaty, o której mowa w ust. 1, stosuje się art. 40 ust. 8 i 9.

Art. 43. 1. Operator rozprowadzający program, z wyłączeniem podmiotu rozprowadzającego program w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną w multipleksie, jest obowiązany do rozprowadzania programów „Telewizja Polska I”, „Telewizja Polska II” i jednego regionalnego programu telewizyjnego rozpowszechnianego przez Telewizję Polską S.A. oraz programów rozpowszechnianych w dniu wejścia w życie ustawy z dnia 30 czerwca 2011 r. o wdrożeniu naziemnej telewizji cyfrowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 649) na podstawie koncesji na rozpowszechnianie tych programów w sposób analogowy drogą rozsiewczą naziemną przez Telewizję Polsat S.A., TVN S.A., Polskie Media S.A., Telewizję Puls Sp. z o.o. W przypadku operatora rozprowadzającego programy w sieciach telekomunikacyjnych innych niż wykorzystywane do rozpowszechniania rozsiewczego naziemnego lub rozsiewczego satelitarnego obowiązek rozprowadzania regionalnego programu telewizyjnego dotyczy regionalnego programu telewizyjnego właściwego dla danego obszaru.

2. Nadawca, który rozpowszechnia program, wymieniony w ust. 1, nie może odmówić operatorowi rozprowadzającemu program w sieci telekomunikacyjnej, o której mowa w ust. 1, zgody na rozprowadzanie tego programu, ani też nie może uzależnić udzielenia takiej zgody od uiszczenia jakiegokolwiek wynagrodzenia, w tym w szczególności z tytułu udzielenia licencji za korzystanie z nadania.

3. Przewodniczący Krajowej Rady przeprowadza ocenę realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1, nie rzadziej niż raz na dwa lata, kierując się interesem społecznym w zakresie dostarczania informacji, udostępniania dóbr kultury i sztuki, ułatwiania korzystania z oświaty, sportu i dorobku nauki i upowszechniania edukacji obywatelskiej.

4. Wyniki oceny Przewodniczący Krajowej Rady przedstawia ministrowi właściwemu do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, który podejmuje działania konieczne do zapewnienia, aby obowiązki, o których mowa w ust. 1, były proporcjonalne i przejrzyste oraz nakładane jedynie wtedy, gdy jest to niezbędne do realizacji celów określonych w ust. 3.

Art. 43a. 1. Nadawca, który rozpowszechnia program, wymieniony w art. 43 ust. 1, jest obowiązany do nieodpłatnego udostępniania tego programu na wniosek operatora rozprowadzającego program, w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku.

2. Jeżeli nadawca nie wykonał obowiązku polegającego na nieodpłatnym udostępnianiu programu, Przewodniczący Krajowej Rady, na wniosek operatora rozprowadzającego program, wzywa nadawcę do udostępnienia tego programu temu operatorowi, w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania.

3. Operator rozprowadzający program, jest obowiązany:

- 1) rozprowadzać i oferować program, który został mu nieodpłatnie udostępniony;
- 2) umieszczać w swojej ofercie informację, że program ten jest przeznaczony do powszechnego i nieodpłatnego odbioru również w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną.

Art. 44. 1. Organ rejestracyjny dokonuje wpisu do rejestru programu, o którym mowa w art. 41 ust. 1 pkt 1, na podstawie zgłoszenia.

2. Operator rozprowadzający program dokonuje zgłoszenia programu do rejestru nie później niż na miesiąc przed rozpoczęciem jego rozprowadzania.

3. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1:

- 1) wskazuje wnioskodawcę, jego siedzibę lub miejsce zamieszkania, adres korespondencyjny, w tym poczty elektronicznej, zapewniający skuteczny i szybki kontakt;
- 2) wskazuje program przewidziany do rozprowadzania i jego nadawcę;
- 3) określa obszar, na którym program ma być rozprowadzany.

4. Operator rozprowadzający program dołącza do zgłoszenia:

- 1) dokumenty wskazujące, że rozprowadzanie programu nie będzie naruszało praw nadawcy programu;
- 2) dokumenty wskazujące, że program jest rozpowszechniany, a w przypadku programu przekazywanego przez nadawcę operatorowi – umowę z nadawcą programu.

⁶⁵⁾ Aktualną wysokość opłaty za wpis programu do rejestru programów telewizyjnych rozpowszechnianych wyłącznie w systemie teleinformatycznym i programów rozprowadzanych ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji na podstawie art. 42 ust. 3 w związku z art. 40 ust. 9.

5. (uchylony)

6. Wpis do rejestru zawiera w szczególności dane, o których mowa w ust. 3, z wyjątkiem adresu miejsca zamieszkania, jeżeli jest on inny niż adres siedziby.

7. Rozprowadzanie programu można rozpocząć, jeżeli organ rejestracyjny nie odmówił rejestracji w terminie miesiąca od dnia zgłoszenia, pod warunkiem uiszczenia przez operatora opłaty, o której mowa w art. 42 ust. 1.

8. Organ rejestracyjny może wezwać operatora rozprowadzającego program do uzupełnienia zgłoszenia w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania. W sytuacji gdy organ rejestracyjny wezwał operatora do uzupełnienia zgłoszenia, termin, o którym mowa w ust. 7, biegnie od dnia wpływu uzupełnienia zgłoszenia.

9. Operator rozprowadzający program jest obowiązany zgłaszać organowi rejestracyjnemu, w terminie 14 dni, zmiany stanu faktycznego i prawnego objętego wpisem do rejestru, powstałe po dniu dokonania wpisu. Do zgłaszania zmian stosuje się odpowiednio przepisy o wpisie do rejestru.

Art. 44a. 1. Organ rejestracyjny dokonuje wpisu do rejestru programu, o którym mowa w art. 41 ust. 1 pkt 2, na podstawie zgłoszenia.

2. Nadawca programu telewizyjnego rozpowszechnianego wyłącznie w systemie teleinformatycznym dokonuje zgłoszenia programu do rejestru nie później niż na miesiąc przed rozpoczęciem jego rozpowszechniania.

3. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1:

- 1) wskazuje nadawcę, jego siedzibę lub miejsce zamieszkania, adres korespondencyjny, w tym poczty elektronicznej, zapewniający skuteczny i szybki kontakt;
- 2) zawiera podstawowe informacje o programie przewidzianym do rozpowszechniania;
- 3) określa sposób rozpowszechniania programu;
- 4)⁶⁶⁾ wskazuje państwa, w których możliwy jest odbiór programu.

4. Wpis do rejestru zawiera w szczególności dane, o których mowa w ust. 3, z wyjątkiem adresu miejsca zamieszkania, jeżeli jest on inny niż adres siedziby.

5. Rozpowszechnianie programu można rozpocząć, jeżeli organ rejestracyjny nie odmówił rejestracji w terminie miesiąca od dnia zgłoszenia.

6. Organ rejestracyjny może wezwać nadawcę do uzupełnienia zgłoszenia w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania. W sytuacji gdy organ rejestracyjny wezwał nadawcę do uzupełnienia zgłoszenia, termin, o którym mowa w ust. 5, biegnie od dnia wpływu uzupełnienia zgłoszenia.

7. Nadawca jest obowiązany zgłaszać organowi rejestracyjnemu, w terminie 14 dni, zmiany stanu faktycznego i prawnego objętego wpisem do rejestru, powstałe po dniu dokonania wpisu. Do zgłaszania zmian stosuje się odpowiednio przepisy o wpisie do rejestru.

Art. 44b.⁶⁷⁾ 1. Zakazane jest naruszanie integralności usługi medialnej bez zgody jej dostawcy, w szczególności przez:

- 1) zmiany lub modyfikacje usługi medialnej, w tym skróty, przerywanie, usuwanie, zakrywanie lub zastępowanie niektórych elementów lub ich dodawanie;
- 2) zakrywanie treści audiowizualnych udostępnianych w ramach tej usługi;
- 3) modyfikowanie przekazów handlowych stanowiących jej część lub rozpowszechnianych wraz z nią;
- 4) zmniejszanie obrazu audiowizualnej usługi medialnej w celu umieszczenia w jego pobliżu przekazów o przeznaczeniu handlowym lub promocyjnym.

2. Zgoda dostawcy usługi medialnej na zmiany lub modyfikacje usługi medialnej lub inne naruszenie jej integralności powinna być wyraźna i udzielona w formie pisemnej i jest skuteczna wyłącznie wobec określonych w niej czynności.

⁶⁶⁾ Dodany przez art. 1 pkt 23 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

⁶⁷⁾ Dodany przez art. 1 pkt 24 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do:

- 1) zmian lub modyfikacji usługi medialnej zainicjowanych lub autoryzowanych przez odbiorcę do własnego użytku osobistego, takich jak nakładanie przekazów wynikających z korespondencji indywidualnej;
- 2) elementów sterujących interfejsu niezbędnego do obsługi urządzenia przez użytkownika lub nawigacji po audycjach, takich jak: paski regulacji głośności, funkcje wyszukiwania, menu nawigacji czy listy programów;
- 3) plansz i napisów zawierających ostrzeżenia dotyczące bezpieczeństwa lub komunikaty podawane w interesie publicznym pochodzące od władz publicznych;
- 4) technik kompresji danych ani innych technik dostosowujących usługę do środków dystrybucji, takich jak rozdzielczość i sposób kodowania, jeżeli nie modyfikują one treści i nie obniżają przyjętych standardów jakości, w szczególności nie naruszają kompletności treści i nie pogarszają ich czytelności dla odbiorcy.

4. Zmiany, modyfikacje lub inne naruszenia integralności usługi medialnej dokonane zgodnie z ust. 2 i 3 nie są zmianami, o których mowa w art. 4 pkt 8.

Art. 45. 1. Organ rejestracyjny wykreśla z rejestru program, o którym mowa w art. 41 ust. 1 pkt 2, jeżeli w programie tym, w okresie ostatnich 12 miesięcy, co najmniej dwukrotnie zostały zamieszczone treści poważnie naruszające przepisy art. 18 ust. 1, 4 i 5.

2. Organ rejestracyjny odmawia wpisu do rejestru programu, o którym mowa w art. 41 ust. 1 pkt 1, jeżeli w programie tym, w okresie ostatnich 12 miesięcy, co najmniej dwukrotnie zostały zamieszczone treści poważnie naruszające przepisy art. 18 ust. 1, 4 i 5.

3. Organ rejestracyjny wykreśla z rejestru program rozprowadzany, jeżeli:

- 1) w programie tym, w okresie ostatnich 12 miesięcy, co najmniej dwukrotnie zostały zamieszczone treści poważnie naruszające przepisy art. 18 ust. 1, 4 i 5;
- 1a)⁶⁸⁾ w programie tym zostały zamieszczone treści nawołujące do popełnienia przestępstwa o charakterze terrorystycznym lub zagrażające bezpieczeństwu i obronności państwa;
- 2)⁶⁹⁾ operator wprowadza zmiany do programu, rozpowszechnia go nie w całości lub nierównocześnie albo zakrywa część rozpowszechnianego programu w celu nadania innych przekazów w sposób niezgodny z art. 44b;
- 2a)⁶⁹⁾ w programie tym operator nie dostarcza odbiorcom rozpowszechnianych w audycji udogodnień dla osób z niepełnościami.
- 3) (uchylony)

4. Odmowa wpisu lub jego wykreślenie, o których mowa w ust. 1–3, następuje w drodze decyzji administracyjnej, do której stosuje się odpowiednio przepis art. 33 ust. 3.

Art. 46. Krajowa Rada określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb prowadzenia rejestru programów rozpowszechnianych wyłącznie w systemie teleinformatycznym i programów rozprowadzanych, w tym:

- 1) wzór rejestru,
- 2) wzór zgłoszenia o wpis do rejestru

– uwzględniając możliwość prowadzenia rejestru oraz zgłaszania do niego wniosków w systemie teleinformatycznym, konieczność zapewnienia przejrzystości i kompletności zapisu informacji znajdujących się w rejestrze oraz sprawność postępowania rejestracyjnego, a także nieobciążanie dostawców usług medialnych utrudnieniami w zakresie wykonywanej działalności.

Art. 46a.⁷⁰⁾ 1. Jeżeli nadawca programu, o którym mowa w art. 45 ust. 3 pkt 1, jest ustanowiony w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Krajowa Rada zawiadamia tego nadawcę, organ regulacyjny państwa, w którym jest ustanowiony ten nadawca, i Komisję Europejską o stwierdzonych naruszeniach oraz o zamiarze wykreślenia rozprowadzanego programu z rejestru. Program jest wykreślany z rejestru, jeżeli w ciągu miesiąca od dnia zawiadomienia, w wyniku konsultacji prowadzonych przez Krajową Radę z państwem, w którym jest ustanowiony nadawca, i z Komisją Europejską, nie nastąpi zaniechanie naruszeń.

⁶⁸⁾ Dodany przez art. 1 pkt 25 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

⁶⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 25 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

⁷⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 26 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

2. Jeżeli nadawca programu, o którym mowa w art. 45 ust. 3 pkt 1a, jest ustanowiony w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Krajowa Rada zawiadamia tego nadawcę, organ regulacyjny państwa, w którym jest ustanowiony ten nadawca, i Komisję Europejską o stwierdzonym naruszeniu oraz o zamiarze wykreślenia rozprowadzanego programu z rejestru. Program jest wykreślany z rejestru, jeżeli nie nastąpi zaniechanie naruszeń.

3. Jeżeli nadawca, o którym mowa w art. 45 ust. 3 pkt 1a, jest ustanowiony w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, a sprawa ma charakter pilny, Przewodniczący Krajowej Rady może wykreślić program z rejestru w terminie miesiąca od dnia domniemanego naruszenia z pominięciem wymagań, o których mowa w ust. 2. W takim przypadku Krajowa Rada zawiadamia o zastosowanych środkach Komisję Europejską oraz państwo członkowskie, w którym jest ustanowiony ten nadawca, i wskazuje powody, dla których uznano sprawę za pilną.

4. Przewodniczący Krajowej Rady dokonuje wpisu wykreślonego rozprowadzanego programu do rejestru, jeżeli w terminie 3 miesięcy od dnia wykreślenia Komisja Europejska wyda decyzję o niezgodności wykreślenia z prawem Unii Europejskiej.

5. Jeżeli w ramach postępowania, o którym mowa w ust. 1–3, Przewodniczący Krajowej Rady uzna, że nadawca spełnia warunki, o których mowa w art. 1a ust. 2–4, niezwłocznie zawiadamia o tym Komisję Europejską oraz składa wniosek o wskazanie przez Komisję Europejską państwa, które sprawuje jurysdykcję nad tym nadawcą.

Art. 46b. 1. Jeżeli program nadawcy ustanowionego w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej jest kierowany w całości lub w przeważającej części na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, Przewodniczący Krajowej Rady może wystąpić do państwa, w którym ustanowiony jest nadawca tego programu w celu zastosowania odpowiedniego rozwiązania, w tym zwłaszcza zapewniającego poszanowanie w tym programie zasad ochrony interesu publicznego określonych w ustawie oraz w przepisach odrębnych.

2.⁷¹⁾ Jeżeli w ciągu dwóch miesięcy od dnia wystąpienia, o którym mowa w ust. 1, nie dojdzie do zastosowania odpowiedniego rozwiązania, a nadawca danego programu jest ustanowiony w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej w celu obejścia przepisów obowiązujących w Rzeczypospolitej Polskiej, Przewodniczący Krajowej Rady może zawiadomić Komisję Europejską oraz państwo, w którym ustanowiony jest nadawca, o zamiarze odmowy wpisu do rejestru lub wykreślenia z rejestru programu, lub zastosowania innego przewidzianego prawem niezbędnego, niedyskryminacyjnego i proporcjonalnego środka, wskazując dowody pozwalające na stwierdzenie obejścia przepisów obowiązujących w Rzeczypospolitej Polskiej bez potrzeby udowadniania zamiaru ominięcia surowszych przepisów przez dostawcę usług medialnych. Do zawiadomienia dołącza się uzasadnienie.

3. Oceniając, czy program, o którym mowa w ust. 1, jest w całości lub w przeważającej części kierowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, Krajowa Rada może się odwołać do takich kryteriów, jak źródło dochodów z reklam telewizyjnych lub abonamentu, główny język danej usługi lub obecność audycji lub przekazów handlowych skierowanych bezpośrednio do widzów w państwie członkowskim, w którym są one odbierane.

4. Przewodniczący Krajowej Rady może wydać decyzję o odmowie wpisu do rejestru lub wykreśleniu z rejestru programu, o którym mowa w ust. 1 i 2, lub innym środku, wyłącznie jeżeli Komisja Europejska, w drodze decyzji, nie stwierdzi, w terminie trzech miesięcy od zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2, że byłoby to sprzeczne z prawem Unii Europejskiej.

5. Przewodniczący Krajowej Rady dokonuje wystąpienia, o którym mowa w ust. 1, oraz zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2, na podstawie uchwały Krajowej Rady.

6.⁷²⁾ Do postępowania, o którym mowa w ust. 1–5, stosuje się art. 46a ust. 4.

Art. 47. (uchylony)

Rozdział 6a

Audiowizualne usługi medialne na żądanie

Art. 47a. Podmiot dostarczający audiowizualną usługę medialną na żądanie kształtuje katalog audycji samodzielnie i ponosi odpowiedzialność za jego treść, co nie narusza przepisów dotyczących odpowiedzialności innych osób za treść poszczególnych audycji, reklam lub innych przekazów.

Art. 47b. Nałożenie na podmiot dostarczający audiowizualną usługę medialną na żądanie obowiązku lub zakazu publicznego udostępniania określonej audycji lub przekazu może nastąpić wyłącznie na podstawie ustawy.

⁷¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 27 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

⁷²⁾ Dodany przez art. 1 pkt 27 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

Art. 47c. 1. Podmiot dostarczający audiowizualną usługę medialną na żądanie jest obowiązany do zapewnienia użytkownikom łatwego, bezpośredniego i stałego dostępu do informacji umożliwiających identyfikację usługi i podmiotu dostarczającego audiowizualną usługę medialną na żądanie, a w szczególności do informacji o:

- 1) nazwie audiowizualnej usługi medialnej na żądanie;
- 2) nazwisku, nazwie lub firmie podmiotu dostarczającego tę usługę;
- 2a)⁷³⁾ imionach i nazwiskach osób wchodzących w skład organów podmiotu dostarczającego tę usługę;
- 3) adresie jego siedziby;
- 4) danych kontaktowych, w tym adresie korespondencyjnym, adresie poczty elektronicznej oraz witryny internetowej.

1a.⁷⁴⁾ Podmiot dostarczający audiowizualną usługę medialną na żądanie prowadzący działalność gospodarczą w formie spółki handlowej jest obowiązany do zapewnienia odbiorcom łatwego, bezpośredniego i stałego dostępu do informacji dotyczących imion i nazwisk lub nazw:

- 1) wspólników – w przypadku prowadzenia działalności w formie spółki jawnej;
- 2) komplementariuszy – w przypadku prowadzenia działalności w formie spółki komandytowej;
- 3) komplementariuszy oraz akcjonariuszy, których udziały przekraczają 5% kapitału zakładowego nadawcy – w przypadku prowadzenia działalności w formie spółki komandytowo-akcyjnej;
- 4) wspólników, których udziały przekraczają 5% kapitału zakładowego podmiotu dostarczającego audiowizualną usługę medialną na żądanie – w przypadku prowadzenia działalności w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością;
- 5) akcjonariuszy, których akcje przekraczają 5% kapitału zakładowego podmiotu dostarczającego audiowizualną usługę medialną na żądanie – w przypadku prowadzenia działalności w formie spółki akcyjnej;
- 6) akcjonariuszy, których akcje przekraczają 5% kapitału akcyjnego podmiotu dostarczającego audiowizualną usługę medialną na żądanie – w przypadku prowadzenia działalności w formie prostej spółki akcyjnej.

1b.⁷⁴⁾ Podmiot dostarczający audiowizualną usługę medialną na żądanie jest obowiązany do zapewnienia odbiorcom łatwego, bezpośredniego i stałego dostępu do danych identyfikujących beneficjentów rzeczywistych danego podmiotu ujawnionych w Centralnym Rejestrze Beneficjentów Rzeczywistych, o którym mowa w art. 55 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.

1c.⁷⁴⁾ Podmiot dostarczający audiowizualną usługę medialną na żądanie jest obowiązany do zapewnienia odbiorcom łatwego, bezpośredniego i stałego dostępu do listy wszystkich dostarczanych przez niego usług medialnych, platform udostępniania wideo oraz wydawanych przez niego dzienników lub czasopism.

1d.⁷⁴⁾ Obowiązek, o którym mowa w ust. 1c, obejmuje także usługi medialne, platformy udostępniania wideo oraz dzienniki lub czasopisma dostarczane lub wydawane przez podmioty wchodzące w skład tej samej grupy kapitałowej w rozumieniu art. 4 pkt 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów.

1e.⁷⁴⁾ Informacje, o których mowa w ust. 1a–1d, są publikowane na stronie internetowej podmiotu dostarczającego audiowizualną usługę medialną na żądanie.

2.⁷⁵⁾ Podmiot dostarczający audiowizualną usługę medialną na żądanie jest obowiązany do wskazania Krajowej Rady jako organu właściwego w sprawach audiowizualnych usług medialnych na żądanie oraz podania informacji, że podlega jurysdykcji Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Krajowa Rada może określić, w drodze rozporządzenia, sposób prezentowania przez podmiot dostarczający audiowizualną usługę medialną na żądanie informacji umożliwiających identyfikację usługi i podmiotu dostarczającego tę usługę, uwzględniając integralność przekazów, sposób publicznego udostępniania usługi i oddziaływanie na interesy użytkowników oraz dążąc do nieobciążania dostawców nadmiernymi utrudnieniami i kosztami w związku z zapewnianiem informacji.

Art. 47ca.⁷⁶⁾ 1. Podmiot dostarczający audiowizualną usługę medialną na żądanie dokonuje zgłoszenia o wpis do wykazu prowadzonego w systemie teleinformatycznym zapewniającym bezpieczeństwo danych osobowych w nim przetwarzanych zgodnie z zasadą integralności i poufności przez Przewodniczącego Krajowej Rady nie później niż 14 dni przed dniem rozpoczęcia jej udostępniania publicznego.

⁷³⁾ Dodany przez art. 1 pkt 28 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

⁷⁴⁾ Dodany przez art. 1 pkt 28 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

⁷⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 28 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

⁷⁶⁾ Dodany przez art. 1 pkt 29 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

2. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1:

- 1) wskazuje podmiot dostarczający audiowizualną usługę medialną na żądanie, jego nazwę lub imię i nazwisko, jego siedzibę lub miejsce zamieszkania, adres korespondencyjny, w tym poczty elektronicznej, zapewniający skuteczny i szybki kontakt oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP) i numer identyfikacyjny REGON;
- 2) określa audiowizualną usługę medialną na żądanie;
- 3) wskazuje państwa, w których jest możliwy odbiór audiowizualnej usługi medialnej na żądanie.

3. Przewodniczący Krajowej Rady dokonuje wpisu do wykazu w drodze postanowienia.

4. Podmiot dostarczający audiowizualną usługę medialną na żądanie jest obowiązany zgłaszać Przewodniczącemu Krajowej Rady zmiany stanu faktycznego i prawnego objętego wpisem do wykazu, powstałe po dniu dokonania wpisu, w terminie 14 dni od dnia ich powstania. Do zgłaszania zmian stosuje się odpowiednio przepisy o wpisie do wykazu.

5. Przewodniczący Krajowej Rady odmawia, w drodze decyzji, wpisania podmiotu dostarczającego audiowizualne usługi medialne na żądanie do wykazu, jeżeli w ciągu 12 miesięcy przed dniem dokonania zgłoszenia został on wykreślony z wykazu zgodnie z art. 47ja.

6. Krajowa Rada określi, w drodze rozporządzenia, wzór wykazu audiowizualnych usług medialnych na żądanie i wzór zgłoszenia o wpis do wykazu, uwzględniając konieczność prowadzenia wykazu oraz zgłaszania do niego wniosków w systemie teleinformatycznym, konieczność zapewnienia przejrzystości i kompletności informacji znajdujących się w wykazie oraz nienakładania na podmioty dostarczające audiowizualne usługi medialne na żądanie nadmiernych utrudnień w zakresie wykonywanej działalności.

Art. 47d. Lokowanie produktu w audycjach i sponsorowanie audycji udostępnianych w ramach audiowizualnej usługi medialnej na żądanie nie może naruszać samodzielności i niezależności redakcyjnej podmiotu dostarczającego audiowizualną usługę medialną na żądanie, w szczególności poprzez wpływ na treść lub miejsce audycji w katalogu, oraz nie zwalnia tego podmiotu od odpowiedzialności za treść audycji.

Art. 47e. 1.⁷⁷⁾ Zabronione jest publiczne udostępnianie audiowizualnej usługi medialnej na żądanie, w ramach której są dostępne w katalogu audycje lub inne przekazy, o których mowa w art. 18 ust. 4, bez stosowania skutecznych zabezpieczeń technicznych lub innych odpowiednich środków, mających na celu ochronę małoletnich przed ich odbiorem.

2.⁷⁷⁾ Podmiot dostarczający audiowizualną usługę medialną na żądanie, uwzględniając rodzaj treści mogących mieć negatywny wpływ na prawidłowy rozwój fizyczny, psychiczny lub moralny oraz stopień szkodliwości audycji lub innego przekazu dla małoletnich w poszczególnych kategoriach wiekowych, jest obowiązany do odpowiedniego kwalifikowania i oznaczania audycji i innych przekazów:

- 1) odpowiednim symbolem graficznym wskazującym, że treści mogą mieć negatywny wpływ na prawidłowy fizyczny, psychiczny lub moralny rozwój małoletnich, oraz
- 2) odpowiednim symbolem graficznym wskazującym rodzaj treści mogących mieć negatywny wpływ na prawidłowy fizyczny, psychiczny lub moralny rozwój małoletnich

– w taki sposób, aby użytkownik mógł z łatwością zapoznać się z oznaczeniem zarówno w chwili wyboru audycji, jak i w trakcie jej trwania.

3. Krajowa Rada w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki, jakim odpowiadać muszą zabezpieczenia techniczne lub inne odpowiednie środki, mające na celu ochronę małoletnich przed odbiorem audycji lub innych przekazów, o których mowa w art. 18 ust. 4, kierując się potrzebą zapewnienia skutecznej ochrony małoletnich przed szkodliwymi dla nich treściami, uwzględniając możliwości techniczne i stopień szkodliwości audycji lub innych przekazów dla małoletnich w poszczególnych kategoriach wiekowych oraz specyfikę audiowizualnych usług medialnych na żądanie.

4.⁷⁸⁾ Krajowa Rada określi, w drodze rozporządzenia, cechy oraz szczegółowe warunki kwalifikowania i oznaczania audycji i innych przekazów oraz wzory odpowiednich symboli graficznych, uwzględniając rodzaje treści mogących mieć negatywny wpływ na prawidłowy rozwój fizyczny, psychiczny lub moralny oraz stopień szkodliwości audycji dla małoletnich w poszczególnych kategoriach wiekowych oraz specyfikę audiowizualnych usług medialnych na żądanie.

⁷⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 30 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

⁷⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 30 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

5.⁷⁹⁾ Dane osobowe małoletnich zebrane lub w inny sposób wygenerowane przez podmioty dostarczające audiowizualne usługi medialne na żądanie w związku ze stosowaniem zabezpieczeń technicznych lub innych odpowiednich środków, mających na celu ochronę małoletnich przed treściami mogącymi mieć negatywny wpływ na ich prawidłowy rozwój fizyczny, psychiczny lub moralny, nie mogą być przetwarzane do celów handlowych, takich jak: marketing bezpośredni, profilowanie, reklama ukierunkowana behawioralnie lub inne formy przekazów handlowych kierowanych do wybranych przez podmiot dostarczający audiowizualną usługę medialną na żądanie grup odbiorców, i wykorzystywane dla tych celów przy dostarczaniu tej usługi, innych usług medialnych lub platform udostępniania wideo.

Art. 47f. 1. Podmioty dostarczające audiowizualne usługi medialne na żądanie są obowiązane do promowania audycji europejskich, w tym wytworzonych pierwotnie w języku polskim, w szczególności przez:

- 1) odpowiednie oznaczanie pochodzenia dostępnych w katalogu audycji i udostępnianie możliwości wyszukiwania audycji europejskich, w tym wytworzonych pierwotnie w języku polskim, lub
- 2) umieszczanie informacji i materiałów promujących audycje europejskie, w tym wytworzonych pierwotnie w języku polskim.

2.⁸⁰⁾ Podmioty dostarczające audiowizualne usługi medialne na żądanie są obowiązane do przeznaczania co najmniej 30% zawartości katalogu na audycje europejskie, w tym wytworzone pierwotnie w języku polskim, oraz odpowiedniego wyeksponowania tych audycji w katalogu.

3.⁸⁰⁾ Podstawą do obliczania procentowego udziału, o którym mowa w ust. 2, jest liczba audycji udostępnianych w katalogu w danym kwartale kalendarzowym. Jeden sezon serialu jest traktowany jak jedna audycja.

4.⁸⁰⁾ Przepisu ust. 2 nie stosuje się do:

- 1) katalogów, w których są publicznie udostępniane wyłącznie audycje audiowizualne niebędące audycjami europejskimi;
- 2) podmiotów dostarczających audiowizualne usługi medialne na żądanie będących mikroprzedsiębiorcami w rozumieniu art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców;
- 3) podmiotów dostarczających audiowizualne usługi medialne na żądanie, których liczba użytkowników wszystkich udostępnianych publicznie audiowizualnych usług medialnych na żądanie w poprzednim roku kalendarzowym nie przekroczyła 1% abonentów usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu; liczbę użytkowników usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu określa się na podstawie danych z inwentaryzacji, o której mowa w art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 884).

Art. 47g.⁸¹⁾ 1. Podmioty dostarczające audiowizualne usługi medialne na żądanie są obowiązane do zapewniania dostępności audycji dla osób z niepełnosprawnościami wzroku oraz osób z niepełnosprawnościami słuchu, przez wprowadzenie udogodnień dla osób z niepełnosprawnościami, tak aby co najmniej 30% audycji umieszczonych w udostępnianym publicznie katalogu posiadało takie udogodnienia. Podmioty dostarczające audiowizualne usługi medialne na żądanie są obowiązane do informowania Krajowej Rady oraz odbiorców o audycjach zawierających udogodnienia dla osób z niepełnosprawnościami oraz o rodzaju tych udogodnień.

2. Podmioty dostarczające audiowizualne usługi medialne na żądanie mogą być zwolnione z obowiązku, o którym mowa w ust. 1, lub obowiązane do zapewniania niższego niż wynikający z ust. 1 udziału udogodnień dla osób z niepełnosprawnościami w audiowizualnych usługach medialnych na żądanie o niewielkiej liczbie użytkowników.

3. Podmioty dostarczające audiowizualne usługi medialne na żądanie mogą być obowiązane do zapewniania niższego niż wynikający z ust. 1 udziału udogodnień dla osób z niepełnosprawnościami w audiowizualnych usługach medialnych na żądanie o wyspecjalizowanym charakterze.

4. Podmioty dostarczające audiowizualne usługi medialne na żądanie są obowiązane do zapewnienia, aby informacje o charakterze nadzwyczajnym, w tym publiczne komunikaty i ogłoszenia w sytuacji klęski żywiołowej, były udostępniane wraz z udogodnieniami dla osób z niepełnosprawnościami, chyba że ich udostępnienie wraz z udogodnieniami dla osób z niepełnosprawnościami było niemożliwe.

5. Podmioty dostarczające audiowizualne usługi medialne na żądanie są obowiązane do corocznego składania do Krajowej Rady sprawozdania z wykonania obowiązków, o których mowa w ust. 1, w terminie do dnia 31 marca za rok poprzedni.

⁷⁹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 30 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

⁸⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 31 ustawy, o której mowa w odnośniku 1; wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.

⁸¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 32 ustawy, o której mowa w odnośniku 1; wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.

6. Krajowa Rada może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje udogodnień dla osób z niepełnosprawnościami oraz udział poszczególnych rodzajów tych udogodnień w katalogu, w zależności od rodzaju audycji, uwzględniając przy tym potrzeby osób z niepełnosprawnościami wzroku oraz osób z niepełnosprawnościami słuchu i możliwości podmiotów dostarczających audiowizualne usługi medialne na żądanie w tym zakresie, jak również rozwój technik przekazu i udogodnień dla osób z niepełnosprawnościami;
- 2) audiowizualne usługi medialne na żądanie, w których podmioty je dostarczające nie są obowiązane do wprowadzania udogodnień dla osób z niepełnosprawnościami, uwzględniając liczbę użytkowników korzystających z danego katalogu w ostatnim roku kalendarzowym, konieczność szerokiego zapewniania udogodnień dla osób z niepełnosprawnościami oraz możliwości finansowe podmiotów dostarczających audiowizualne usługi medialne na żądanie;
- 3) niższy niż określony w ust. 1 udział w katalogu audycji zawierających udogodnienia dla osób z niepełnosprawnościami, ze względu na wyspecjalizowany charakter oferty programowej w katalogu albo liczbę użytkowników korzystających z danego katalogu w ostatnim roku kalendarzowym, konieczność szerokiego zapewniania udogodnień dla osób z niepełnosprawnościami oraz możliwości finansowe podmiotów dostarczających audiowizualne usługi medialne na żądanie;
- 4) sposób informowania Krajowej Rady oraz odbiorców o audycjach zawierających udogodnienia dla osób z niepełnosprawnościami oraz o rodzaju tych udogodnień, uwzględniając potrzeby odbiorców, w tym osób z niepełnosprawnościami wzroku oraz osób z niepełnosprawnościami słuchu, oraz możliwości podmiotów dostarczających audiowizualne usługi medialne na żądanie.

Art. 47h.⁸²⁾ Audycje dostarczane w ramach audiowizualnych usług medialnych na żądanie nie mogą zawierać treści nawołujących do nienawiści lub przemocy lub dyskryminujących ze względu na płeć, rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne lub społeczne, cechy genetyczne, język, religię lub przekonania, poglądy polityczne lub wszelkie inne poglądy, przynależność państwową, przynależność do mniejszości narodowej, majątek, urodzenie, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną lub nawołujących do popełnienia przestępstwa o charakterze terrorystycznym.

Art. 47i.⁸²⁾ Podmioty dostarczające audiowizualne usługi medialne na żądanie są obowiązane do przechowywania kopii audycji, przekazów handlowych i innych przekazów udostępnianych publicznie przez okres nie krótszy niż 28 dni od dnia ich usunięcia z katalogu lub zaprzestania ich udostępniania oraz do przedstawienia ich Przewodniczącemu Krajowej Rady po otrzymaniu żądania, o którym mowa w art. 10 ust. 2.

Art. 47j. 1.⁸³⁾ Podmioty dostarczające audiowizualne usługi medialne na żądanie są obowiązane do corocznego składania do Krajowej Rady sprawozdania z wykonania obowiązków, o których mowa w art. 47e ust. 1 i 2, art. 47f i art. 47g ust. 1–4.

2. Sprawozdanie zawiera:

- 1) dane podmiotu w zakresie określonym w art. 47c ust. 1 wraz z podaniem sposobu publicznego udostępniania audiowizualnej usługi medialnej na żądanie;
- 2) opis rodzajów zabezpieczeń technicznych lub innych odpowiednich środków, mających na celu ochronę małoletnich przed ich odbiorem, które stosuje dany podmiot;
- 3) opis sposobów promocji audycji europejskich, w tym wytworzonych pierwotnie w języku polskim, stosowanych przez dany podmiot, w tym udział tych audycji w katalogu w ujęciu ilościowym i czasowym;
- 4)⁸⁴⁾ informację dotyczącą udziału audycji zawierających udogodnienia dla osób z niepełnosprawnościami w katalogu wraz ze wskazaniem udziału poszczególnych rodzajów tych udogodnień.

3. Sprawozdanie składa się w terminie do dnia 31 marca za rok poprzedni.

Art. 47ja.⁸⁵⁾ 1. Przewodniczący Krajowej Rady może, w drodze decyzji, po dokonaniu wezwania, o którym mowa w art. 10 ust. 3, wykreślić z wykazu podmiotów dostarczających audiowizualną usługę medialną na żądanie, w której w ciągu 12 kolejnych miesięcy co najmniej dwukrotnie zostały zamieszczone audycje lub inne przekazy zagrażające prawidłowemu fizycznemu, psychicznemu lub moralnemu rozwojowi małoletnich, w szczególności zawierające treści pornograficzne lub w sposób nieuzasadniony eksponujące przemoc bez stosowania skutecznych zabezpieczeń technicznych lub innych odpowiednich środków, mających na celu ochronę małoletnich przed ich odbiorem.

⁸²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 32 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

⁸³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 33 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

⁸⁴⁾ Dodany przez art. 1 pkt 33 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 1; wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.

⁸⁵⁾ Dodany przez art. 1 pkt 34 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

2. Przewodniczący Krajowej Rady nie dokonuje wykreślenia, o którym mowa w ust. 1, jeżeli podmiot dostarczający audiowizualną usługę medialną na żądanie po otrzymaniu wezwania, o którym mowa w art. 10 ust. 3, wdroży skuteczne zabezpieczenia techniczne lub inne odpowiednie środki, mające na celu ochronę małoletnich w terminie określonym w tym wezwaniu.

3. Jeżeli dostawca jest ustanowiony w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Przewodniczący Krajowej Rady może zakazać, w drodze decyzji, dostarczania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej audiowizualnej usługi medialnej na żądanie, w której w ciągu ostatnich 12 miesięcy co najmniej dwukrotnie zostały zamieszczone treści zagrażające prawidłowemu fizycznemu, psychicznemu lub moralnemu rozwojowi małoletnich, w szczególności zawierające treści pornograficzne lub w sposób nieuzasadniony eksponujące przemoc bez stosowania skutecznych zabezpieczeń technicznych lub innych odpowiednich środków, mających na celu ochronę małoletnich przed ich odbiorem. Art. 46a stosuje się odpowiednio.

4. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, nie nakłada się kary, o której mowa w art. 53c, w odniesieniu do naruszenia stanowiącego podstawę do wydania tej decyzji.

Art. 47k. Do audiowizualnych usług medialnych na żądanie stosuje się przepisy art. 16 ust. 1, art. 16b ust. 1–3a, art. 16c, art. 17 ust. 1–2, 4, 5, 6a i 7, art. 17a ust. 1–3, 5 i 6 oraz przepisy wydane na podstawie art. 16b ust. 3b, art. 17 ust. 8 z wyłączeniem przepisów dotyczących ewidencji sponsorowanych audycji lub innych przekazów, a także przepisy wydane na podstawie art. 17a ust. 9 w zakresie szczegółowych warunków oznaczania przez nadawcę audycji, w których zastosowano lokowanie produktu, znakiem graficznym.

Rozdział 6b⁸⁶⁾

Platformy udostępniania wideo

Art. 47l. Nałożenie na dostawcę platformy udostępniania wideo obowiązku lub zakazu umieszczania określonej audycji, wideo stworzonego przez użytkownika lub innego przekazu na platformie udostępniania wideo może nastąpić wyłącznie na podstawie ustawy.

Art. 47m. 1. Dostawca platformy udostępniania wideo jest obowiązany do zapewnienia użytkownikom łatwego, bezpośredniego i stałego dostępu do informacji o:

- 1) nazwie platformy udostępniania wideo;
- 2) imieniu i nazwisku, nazwie lub firmie podmiotu dostarczającego tę platformę;
- 3) adresie jego siedziby;
- 4) danych kontaktowych, w tym adresie korespondencyjnym, adresie poczty elektronicznej oraz witryny internetowej.

2. Dostawca platformy udostępniania wideo prowadzący działalność gospodarczą w formie spółki handlowej jest obowiązany do zapewnienia odbiorcom łatwego, bezpośredniego i stałego dostępu do informacji dotyczących imion i nazwisk lub nazw:

- 1) wspólników – w przypadku prowadzenia działalności w formie spółki jawnej;
- 2) komplementariuszy – w przypadku prowadzenia działalności w formie spółki komandytowej;
- 3) komplementariuszy oraz akcjonariuszy, których udziały przekraczają 5% kapitału zakładowego dostawcy – w przypadku prowadzenia działalności w formie spółki komandytowo-akcyjnej;
- 4) wspólników, których udziały przekraczają 5% kapitału zakładowego dostawcy – w przypadku prowadzenia działalności w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością;
- 5) akcjonariuszy, których akcje przekraczają 5% kapitału zakładowego dostawcy – w przypadku prowadzenia działalności w formie spółki akcyjnej;
- 6) akcjonariuszy, których akcje przekraczają 5% kapitału akcyjnego dostawcy – w przypadku prowadzenia działalności w formie prostej spółki akcyjnej.

3. Dostawca platformy udostępniania wideo jest obowiązany do zapewnienia odbiorcom łatwego, bezpośredniego i stałego dostępu do danych identyfikujących beneficjentów rzeczywistych danego dostawcy ujawnionych w Centralnym Rejestrze Beneficjentów Rzeczywistych, o którym mowa w art. 55 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.

⁸⁶⁾ Rozdział dodany przez art. 1 pkt 35 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

4. Dostawca platformy udostępniania wideo jest obowiązany do zapewnienia odbiorcom łatwego, bezpośredniego i stałego dostępu do listy wszystkich dostarczanych przez niego usług medialnych, platform udostępniania wideo oraz wydawanych przez niego dzienników lub czasopism.

5. Obowiązek, o którym mowa w ust. 4, obejmuje także usługi medialne, platformy udostępniania wideo oraz dzienniki lub czasopisma dostarczane lub wydawane przez podmioty wchodzące w skład tej samej grupy kapitałowej w rozumieniu art. 4 pkt 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów.

6. Dostawca platformy udostępniania wideo jest obowiązany do wskazania Krajowej Rady jako organu właściwego w sprawach platform udostępniania wideo.

7. Informacje, o których mowa w ust. 1–6, są publikowane na stronie internetowej dostawcy.

8. Krajowa Rada może określić, w drodze rozporządzenia, sposób prezentowania przez dostawcę platformy udostępniania wideo informacji, o których mowa w ust. 1–6, uwzględniając integralność przekazów, sposób dostarczania platformy i oddziaływanie na interesy użytkowników i nieobciążanie dostawców nadmiernymi utrudnieniami i kosztami w związku z zapewnianiem informacji.

Art. 47n. 1. Dostawca platformy udostępniania wideo dokonuje zgłoszenia o wpis do wykazu prowadzonego w systemie teleinformatycznym zapewniającym bezpieczeństwo danych osobowych w nim przetwarzanych zgodnie z zasadą integralności i poufności przez Przewodniczącego Krajowej Rady nie później niż 14 dni przed dniem rozpoczęcia jej dostarczania.

2. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1:

- 1) wskazuje dostawcę platformy udostępniania wideo, jego siedzibę lub miejsce zamieszkania, adres korespondencyjny, w tym poczty elektronicznej, zapewniający skuteczny i szybki kontakt oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP) i numer identyfikacyjny REGON;
- 2) określa platformę udostępniania wideo;
- 3) wskazuje państwa, w których jest możliwy odbiór platformy udostępniania wideo.

3. Przewodniczący Krajowej Rady dokonuje wpisu w drodze postanowienia.

4. Dostawca platformy udostępniania wideo jest obowiązany zgłaszać Przewodniczącemu Krajowej Rady zmiany stanu faktycznego i prawnego objętego wpisem do wykazu, powstałe po dniu dokonania wpisu, w terminie 14 dni od dnia ich powstania. Do zgłaszania zmian stosuje się odpowiednio przepisy o wpisie do wykazu.

5. Krajowa Rada określi, w drodze rozporządzenia, wzór wykazu platform udostępniania wideo i wzór zgłoszenia o wpis do wykazu, uwzględniając konieczność prowadzenia wykazu oraz zgłaszania do niego wniosków w systemie teleinformatycznym, konieczność zapewnienia przejrzystości i kompletności informacji znajdujących się w wykazie, a także nienakładanie na dostawców platform udostępniania wideo nadmiernych utrudnień w zakresie wykonywanej działalności.

Art. 47o. 1. Zabronione jest umieszczanie na platformach udostępniania wideo audycji, wideo stworzonych przez użytkowników lub innych przekazów:

- 1) zagrażających prawidłowemu fizycznemu, psychicznemu lub moralnemu rozwojowi małoletnich, w szczególności zawierających treści pornograficzne lub w sposób nieuzasadniony eksponujących przemoc, bez stosowania skutecznych zabezpieczeń technicznych, o których mowa w art. 47p ust. 1;
- 2) zawierających nawoływanie do przemocy lub nienawiści wobec grupy osób ze względu na płeć, rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne lub społeczne, cechy genetyczne, język, religię lub przekonania, poglądy polityczne lub wszelkie inne poglądy, przynależność państwową, przynależność do mniejszości narodowej, majątek, urodzenie, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną;
- 3) zawierających treści mogące ułatwić popełnienie przestępstwa o charakterze terrorystycznym, treści pornograficzne z udziałem małoletniego, treści nawołujące do znieważania grupy ludności albo poszczególnej osoby z powodu jej przynależności narodowej, etnicznej, rasowej, wyznaniowej albo z powodu jej bezwyznaniowości.

2. Dostawca platformy udostępniania wideo jest obowiązany stosować środki przeciwdziałające udostępnianiu treści, o których mowa w ust. 1.

Art. 47p. 1. Dostawca platformy udostępniania wideo:

- 1) tworzy i obsługuje skuteczne zabezpieczenia techniczne, w tym systemy kontroli rodzicielskiej lub inne odpowiednie środki, mające na celu ochronę małoletnich przed dostępem do audycji, wideo stworzonych przez użytkowników lub innych przekazów zagrażających prawidłowemu fizycznemu, psychicznemu lub moralnemu rozwojowi małoletnich, w szczególności zawierających treści pornograficzne lub w sposób nieuzasadniony eksponujących przemoc;

2) umożliwia użytkownikom platformy udostępniania wideo kwalifikowanie umieszczanych przez nich audycji, wideo stworzonych przez użytkowników lub innych przekazów, o których mowa w art. 47o ust. 1 pkt 1, oraz stosowanie zabezpieczeń technicznych, o których mowa w pkt 1, wobec umieszczanych przez nich audycji, wideo stworzonych przez użytkowników lub innych przekazów.

2. Krajowa Rada może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania, jakie muszą spełniać skuteczne zabezpieczenia techniczne lub inne odpowiednie środki, mające na celu ochronę małoletnich przed odbiorem audycji, wideo stworzonych przez użytkowników lub innych przekazów, o których mowa w ust. 1, kierując się potrzebą zapewnienia skutecznej ochrony małoletnich przed szkodliwymi dla nich treściami, uwzględniając możliwości techniczne, stopień szkodliwości audycji, wideo stworzonych przez użytkowników lub innych przekazów dla małoletnich w poszczególnych kategoriach wiekowych oraz specyfikę platform udostępniania wideo.

3. Krajowa Rada określi, w drodze rozporządzenia, cechy oraz szczegółowe warunki kwalifikowania i oznaczania audycji, wideo stworzonych przez użytkowników i innych przekazów oraz wzory odpowiednich symboli graficznych, uwzględniając stopień szkodliwości audycji, wideo stworzonych przez użytkowników i innych przekazów dla małoletnich w poszczególnych kategoriach wiekowych oraz specyfikę platform udostępniania wideo.

4. Dane osobowe małoletnich zebrane lub w inny sposób wygenerowane przez dostawców platform udostępniania wideo ze względu na wykonywanie art. 47o ust. 1 pkt 1 oraz przepisów wydanych na podstawie ust. 2 nie mogą być przetwarzane do celów handlowych, takich jak: marketing bezpośredni, profilowanie, reklama ukierunkowana behawioralnie lub inne formy przekazów handlowych kierowanych do wybranych przez dostawcę grup odbiorców, i wykorzystywane dla tych celów przy dostarczaniu tej platformy, innych platform udostępniania wideo lub usług medialnych.

Art. 47q. 1. Do przekazów handlowych umieszczanych na platformie udostępniania wideo przez jej dostawcę, a także przekazów handlowych promowanych lub sprzedawanych przez tego dostawcę, przepisy art. 16 ust. 1, art. 16b ust. 1–3, art. 16c pkt 1, art. 17 i art. 17a stosuje się odpowiednio.

2. Krajowa Rada może określić, w drodze rozporządzenia, sposób wyodrębniania i oznaczania przekazów handlowych w audycjach, wideo stworzonych przez użytkowników oraz innych przekazach umieszczanych na platformie udostępniania wideo, przed ich rozpoczęciem oraz po ich zakończeniu, oraz przekazów handlowych umieszczanych na platformie udostępniania wideo, ale nieposiadających związku z audycjami lub wideo stworzonymi przez użytkowników, kierując się ochroną interesu odbiorców i samodzielności dostawców platform udostępniania wideo oraz uwzględniając rozwój technik reklamowych i specyfikę działalności dostawców platform udostępniania wideo.

Art. 47r. Dostawca platformy udostępniania wideo w regulaminie świadczenia usług drogą elektroniczną określa w szczególności:

- 1) informację o cechach oraz szczegółowych warunkach kwalifikowania i oznaczania audycji, wideo stworzonych przez użytkowników i innych przekazów oraz wzorach odpowiednich symboli graficznych, określonych w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 47p ust. 3;
- 2) informację o rozporządzeniu, o którym mowa w art. 47q ust. 2, a w razie jego braku zasady umieszczania przekazów handlowych w audycjach, wideo stworzonych przez użytkowników oraz innych przekazach umieszczanych na platformie udostępniania wideo przez użytkowników;
- 3) sposób zgłaszania, że treści umieszczone na platformie udostępniania wideo naruszają zakaz określony w art. 47o ust. 1, oraz tryb rozpoznawania zgłoszeń, w tym terminy i sposób udzielania odpowiedzi na zgłoszenia dokonane przez użytkowników;
- 4) kryteria dokonywania oceny zgodności audycji, wideo stworzonych przez użytkowników oraz innych przekazów z art. 47o;
- 5) informacje dotyczące możliwości składania skarg na rozstrzygnięcia dostawcy platformy udostępniania wideo, o których mowa w art. 47t ust. 1 i 2 oraz art. 47u, oraz informacje dotyczące innych środków ochrony prawnej przysługujących użytkownikom platform udostępniania wideo wobec rozstrzygnięć dostawcy platformy udostępniania wideo;
- 6) informacje o zakresie i celu przetwarzania danych osobowych użytkowników platformy udostępniania wideo.

Art. 47s. 1. Dostawca platformy udostępniania wideo zapewni użytkownikom tej platformy przejrzyste i przyjazne mechanizmy umożliwiające zgłaszanie, że treści umieszczone na platformie udostępniania wideo naruszają zakaz określony w art. 47o.

2. Dostawca platformy udostępniania wideo udziela użytkownikom odpowiedzi niezwłocznie, lecz nie później niż w terminie 48 godzin od chwili zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1.

3. Krajowa Rada może określić, w drodze rozporządzenia, sposób zgłaszania, że treści umieszczone na platformie udostępniania wideo naruszają zakaz określony w art. 47o, oraz sposób udzielania odpowiedzi na zgłoszenia dokonane przez użytkowników, mając na uwadze konieczność zapewnienia użytkownikom łatwego dostępu do możliwości składania zgłoszeń oraz zachowania szybkości postępowania, uwzględniając możliwości techniczne oraz specyfikę platform udostępniania wideo.

Art. 47t. 1. Dostawca platformy udostępniania wideo, po wezwaniu użytkownika do usunięcia w wyznaczonym terminie stanu niezgodnego z prawem, uniemożliwi dostęp do umieszczonych na platformie udostępniania wideo przez jej użytkownika audycji, wideo stworzonych przez użytkownika lub innych przekazów:

- 1) zagrażających prawidłowemu fizycznemu, psychicznemu lub moralnemu rozwojowi małoletnich, jeżeli użytkownik platformy udostępniania wideo nie zakwalifikował ich zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 47p ust. 3;
- 2) niezgodnych z art. 47o ust. 1 pkt 2 i 3;
- 3) zawierających przekazy handlowe niezgodne z art. 16 ust. 1, art. 16b ust. 1–3, art. 16c pkt 1, art. 17 oraz art. 17a lub przepisami wydanymi na podstawie art. 47q ust. 2, a w razie ich braku nieoznaczone zgodnie z regulaminem, o którym mowa w art. 47r.

2. Dostawca platformy udostępniania wideo może uniemożliwić użytkownikowi umieszczanie audycji, wideo stworzonych przez użytkownika lub innych przekazów na platformie udostępniania wideo przez okres nie dłuższy niż trzy miesiące w przypadku co najmniej dwukrotnego umieszczenia audycji, wideo stworzonych przez użytkownika lub innych przekazów, o których mowa w ust. 1, mimo wezwania użytkownika do zaprzestania naruszania prawa.

3. Dostawca platformy udostępniania wideo może bezterminowo uniemożliwić użytkownikowi umieszczanie audycji, wideo stworzonych przez użytkownika lub innych przekazów na platformie udostępniania wideo w przypadku umieszczania audycji, wideo stworzonych przez użytkownika lub innych przekazów, o których mowa w art. 47o ust. 1 pkt 3.

4. Rozstrzygnięcie dostawcy platformy udostępniania wideo, o którym mowa w ust. 1–3, zawiera uzasadnienie i jest niezwłocznie przekazywane jej użytkownikowi.

5. Na rozstrzygnięcie dostawcy platformy udostępniania wideo, o którym mowa w ust. 1–3, użytkownikowi platformy udostępniania wideo służy skarga do Krajowej Rady.

6. Przewodniczący Krajowej Rady może, w drodze decyzji, o której mowa w art. 10 ust. 4, nakazać dostawcy platformy udostępniania wideo:

- 1) uniemożliwienie dostępu do umieszczonych na tej platformie audycji, wideo stworzonych przez użytkownika lub innych przekazów niezgodnych z art. 47o lub
- 2) przywrócenie dostępu do umieszczonych na tej platformie przez jej użytkownika audycji, wideo stworzonych przez użytkownika lub innych przekazów, lub
- 3) przywrócenie użytkownikowi platformy udostępniania wideo możliwości umieszczania audycji wideo stworzonych przez użytkownika lub innych przekazów na platformie udostępniania wideo.

7. W przypadku decyzji, o której mowa w ust. 6, przepisu art. 10 ust. 3 nie stosuje się.

8. W zakresie uregulowanym w niniejszym rozdziale przepisów art. 14 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną nie stosuje się.

Art. 47u. 1. Spór dotyczący rozpatrzenia zgłoszenia, o którym mowa w art. 47s ust. 1, między użytkownikiem platformy udostępniania wideo a dostawcą platformy udostępniania wideo może być zakończony polubownie w drodze mediacji.

2. Mediatorem może być osoba fizyczna posiadająca wykształcenie w dziedzinie prawa oraz wiedzę i doświadczenie w dziedzinie mediów, wpisana na listę mediatorów prowadzoną przez Przewodniczącego Krajowej Rady.

3. Do mediacji przepisy art. 183¹–183⁷ i art. 183¹¹–183¹⁵ Kodeksu postępowania cywilnego stosuje się odpowiednio.

Art. 47v. Dostawcy platformy udostępniania wideo są obowiązani do przechowywania kopii audycji, wideo stworzonych przez użytkowników, przekazów handlowych i innych przekazów udostępnianych publicznie przez okres nie krótszy niż 28 dni od dnia ich usunięcia z platformy udostępniania wideo lub zakończenia ich udostępniania oraz do przedstawienia ich Przewodniczącemu Krajowej Rady po otrzymaniu żądania, o którym mowa w art. 10 ust. 2.

Art. 47w. Dostawca platformy udostępniania wideo upowszechnia umiejętności świadomego korzystania z mediów wśród swoich użytkowników przez upowszechnianie wiedzy o ich prawach i obowiązkach oraz o prawach i obowiązkach dostawcy platformy udostępniania wideo, które wynikają z przepisów art. 47l, art. 47m ust. 1–6, art. 47o ust. 1, art. 47p ust. 1, art. 47q ust. 1, art. 47r, art. 47s ust. 1 i 2, art. 47t i art. 47u.

Rozdział 7
(uchylony)

Rozdział 8

Odpowiedzialność prawna

Art. 52. 1. Kto rozpowszechnia program radiowy lub telewizyjny bez koncesji

– podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

2. Kto rozprowadza program radiowy lub telewizyjny bez wpisu do rejestru

– podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

Art. 53. 1.⁸⁷⁾ Jeżeli nadawca narusza obowiązek wynikający z przepisów art. 14a ust. 1–2, art. 15 ust. 1, 2 i 3, art. 15a ust. 1, art. 16 ust. 1–6, art. 16a, art. 16b ust. 1–3, art. 16c, art. 17 ust. 1–7, art. 17a ust. 1–7, art. 18 ust. 1–5b i 7, art. 18a ust. 1 i 1a, art. 20 ust. 1, art. 20b ust. 1 i 6, art. 20c ust. 1–5, art. 37c ust. 1 i 2, art. 43 ust. 2 lub art. 43a ust. 1 lub z przepisów wydanych na podstawie art. 14a ust. 3, art. 15 ust. 4, art. 15a ust. 6 i 7, art. 16 ust. 7, art. 16b ust. 3b, art. 17 ust. 8, art. 17a ust. 9, art. 18 ust. 6, art. 18a ust. 2 lub art. 37c ust. 3 lub nie zastosował się do wezwania, o którym mowa w art. 43a ust. 2, Przewodniczący Krajowej Rady wydaje decyzję nakładającą na nadawcę karę pieniężną w wysokości do 50% rocznej opłaty za prawo do dysponowania częstotliwością przeznaczoną do rozpowszechniania programu drogą rozsiewczą naziemną, a w przypadku gdy nadawca nie uiszcza opłaty za prawo do dysponowania taką częstotliwością, karę pieniężną w wysokości do 10% przychodu nadawcy, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, uwzględniając zakres i stopień szkodliwości naruszenia, dotychczasową działalność nadawcy oraz jego możliwości finansowe.

2. Przewodniczący Krajowej Rady może nałożyć karę, o której mowa w ust. 1, także w decyzji wydanej na podstawie art. 10 ust. 4.

3. Kara pieniężna jest płatna z dochodu po opodatkowaniu lub z innej formy nadwyżki przychodów nad wydatkami, zmniejszonej o podatki.

4. Kary pieniężnej nie można nałożyć, jeżeli od naruszenia obowiązku, o którym mowa w ust. 1, upłynął jeden rok.

Art. 53a. 1. Jeżeli dostawca usługi medialnej rozpowszechnia program telewizyjny w systemie teleinformatycznym bez wpisu do rejestru, Przewodniczący Krajowej Rady wydaje decyzję nakładającą na dostawcę karę pieniężną w wysokości do 10% przychodu dostawcy, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym. Przepisy art. 53 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

2. W pierwszym roku prowadzonej działalności kara, o której mowa w ust. 1, nie może przekraczać wysokości dziesięciokrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw w kwartale poprzedzającym wydanie decyzji nakładającej karę, włącznie z wypłatami z zysku, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Art. 53b. 1. Jeżeli operator rozprowadzający program narusza obowiązek, o którym mowa w art. 43 ust. 1 lub art. 43a ust. 3, Przewodniczący Krajowej Rady wydaje decyzję nakładającą karę pieniężną w wysokości do 10% przychodu tego operatora, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, uwzględniając zakres i stopień szkodliwości naruszenia, dotychczasową działalność operatora oraz jego możliwości finansowe.

2. W przypadku gdy okres działania operatora, o którym mowa w ust. 1, jest krótszy niż rok kalendarzowy, za podstawę wymiaru kary przyjmuje się kwotę 500 tys. zł.

2a.⁸⁸⁾ Jeżeli podmiot dokonujący zmian, modyfikacji lub innych naruszeń integralności usługi medialnej, o których mowa w art. 44b, narusza integralność tej usługi medialnej wbrew postanowieniom art. 44b, ponosi odpowiedzialność na zasadach określonych w ust. 1 i 2.

3. Przewodniczący Krajowej Rady może żądać od operatora, o którym mowa w ust. 1, udzielenia wyjaśnień, przedstawienia dokumentów, w szczególności rocznego sprawozdania finansowego za poprzedni rok podatkowy, w zakresie wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 43 ust. 1 lub art. 43a ust. 3.

⁸⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 36 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

⁸⁸⁾ Dodany przez art. 1 pkt 37 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

Art. 53c. 1.⁸⁹⁾ Jeżeli podmiot dostarczający audiowizualną usługę medialną na żądanie narusza przepisy art. 16 ust. 1, art. 16b ust. 1–3a, art. 16c, art. 17 ust. 1–2, 4, 5, 6a i 7, art. 17a ust. 1–3, 5 i 6, art. 47a, art. 47b, art. 47c ust. 1–2, art. 47ca ust. 1 i 4, art. 47d, art. 47e ust. 1, 2 i 5, art. 47f ust. 1 i 2, art. 47g ust. 1, 4 i 5, art. 47h lub art. 47i lub przepisy wydane na podstawie art. 16b ust. 3b, art. 17 ust. 8 z wyłączeniem przepisów dotyczących ewidencji sponsorowanych audycji lub innych przekazów, art. 17a ust. 9 w zakresie szczególnych warunków oznaczania przez nadawcę audycji, w których zastosowano lokowanie produktu, znakiem graficznym, a także przepisy wydane na podstawie art. 47c ust. 3, art. 47e ust. 3 i 4, art. 47g ust. 6, Przewodniczący Krajowej Rady wydaje decyzję nakładającą na niego karę pieniężną w wysokości do dwudziestokrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw, włącznie z wypłatami z zysku, w kwartale poprzedzającym wydanie decyzji nakładającej karę, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

2. Określając wysokość nałożonej kary, Przewodniczący Krajowej Rady uwzględnia zakres i stopień szkodliwości naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu dostarczającego audiowizualną usługę medialną na żądanie.

3. Kara może być ponownie nałożona po upływie 30 dni od upływu terminu na zapłatę poprzedniej kary w przypadku nieusunięcia naruszeń przez podmiot dostarczający audiowizualną usługę medialną na żądanie.

4. Decyzja nakładająca karę nie może być wydana, jeżeli od naruszenia obowiązków, o których mowa w ust. 1, upłynęły dwa lata.

Art. 53d. 1. Za niezłożenie sprawozdania w terminie przewidzianym w art. 47j ust. 3 Przewodniczący Krajowej Rady może, po bezskutecznym wystosowaniu żądania, o którym mowa w art. 10 ust. 2, do złożenia sprawozdania w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania, wydać decyzję nakładającą na osobę kierującą działalnością podmiotu dostarczającego audiowizualne usługi medialne na żądanie karę pieniężną w wysokości nieprzekraczającej 1000 zł.

2. Kara może być powtarzana po upływie 30 dni od upływu terminu na zapłatę poprzedniej kary w przypadku dalszego uchylania się od obowiązku złożenia sprawozdania przez podmiot dostarczający audiowizualną usługę medialną na żądanie.

3. Decyzja nakładająca karę nie może być wydana, jeżeli od terminu określonego w art. 47j ust. 3 upłynął rok.

Art. 53e.⁹⁰⁾ 1. Jeżeli dostawca platformy udostępniania wideo narusza przepisy art. 47m ust. 1–6, art. 47n ust. 1 i 2, art. 47p ust. 1, art. 47q ust. 1, art. 47r, art. 47s ust. 1 i 2, art. 47w lub przepisy wydane na podstawie art. 47m ust. 8, art. 47p ust. 2 i 3, art. 47q ust. 2, art. 47s ust. 3 lub jeżeli na platformie udostępniania wideo umieszczone są audycje, wideo stworzone przez użytkowników niezgodne z art. 47o ust. 1 pkt 2 i 3 lub zagrażające prawidłowemu fizycznemu, psychicznemu lub moralnemu rozwojowi małoletnich niezakwalifikowane zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 47p ust. 3 i w ciągu 14 dni od dnia doręczenia mu wezwania, o którym mowa w art. 10 ust. 3, nie zaniechał naruszeń tych przepisów, Przewodniczący Krajowej Rady wydaje decyzję nakładającą na niego karę pieniężną w wysokości do dwudziestokrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw, włącznie z wypłatami z zysku, w kwartale poprzedzającym wydanie decyzji nakładającej karę, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

2. Określając wysokość nałożonej kary, Przewodniczący Krajowej Rady uwzględnia zakres i stopień szkodliwości naruszenia oraz dotychczasową działalność dostawcy platformy udostępniania wideo.

3. Kara może być ponownie nałożona w przypadku nieusunięcia naruszeń przez dostawcę platformy udostępniania wideo w ciągu 30 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji, o której mowa w ust. 1.

4. Decyzja nakładająca karę nie może być wydana, jeżeli od naruszenia obowiązków, o których mowa w ust. 1, upłynęły dwa lata.

Art. 54. 1. Jeżeli osoba kierująca działalnością dostawcy usługi medialnej nie wykonuje decyzji wydanych na podstawie art. 10 ust. 4, Przewodniczący Krajowej Rady może wydać decyzję nakładającą na nią karę pieniężną, nieprzekraczającą jednak jej sześciomiesięcznego wynagrodzenia.

2. Tej samej karze może podlegać osoba kierująca działalnością dostawcy usługi medialnej za nieudzielenie lub udzielenie nierzetelnych informacji na żądanie Przewodniczącego Krajowej Rady, przewidziane przepisem art. 10 ust. 2.

⁸⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 38 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

⁹⁰⁾ Dodany przez art. 1 pkt 39 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

2a. Jeżeli jednostka publicznej radiofonii i telewizji nie stosuje się do zaleceń lub działań naprawczych w zakresie realizacji misji publicznej, o których mowa w art. 31b ust. 3, Przewodniczący Krajowej Rady może wydać decyzję nakładającą na osobę kierującą działalnością jednostki publicznej radiofonii i telewizji karę pieniężną nieprzekraczającą wysokości dziesięciokrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw, włącznie z wypłatami z zysku, w kwartale poprzedzającym wydanie decyzji nakładającej karę, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

3. Decyzja nakładająca karę nie może być wydana, jeżeli od daty wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, upłynęły dwa lata.

Art. 55. Kary, o których mowa w art. 53–54, podlegają wpłacie do budżetu państwa.

Art. 56. 1. Od decyzji Przewodniczącego Krajowej Rady wydanych na podstawie art. 10 ust. 4 oraz art. 53–54 służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu gospodarczego.

2. W postępowaniu w sprawach odwołań od decyzji, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania cywilnego dotyczące spraw z zakresu przeciwdziałania praktykom monopolistycznym.

3. W razie złożenia odwołania od decyzji Przewodniczącego Krajowej Rady do sądu, stronie nie przysługują środki prawne wzruszenia decyzji przewidziane w Kodeksie postępowania administracyjnego, w szczególności dotyczące wznowienia postępowania, uchylenia, zmiany oraz stwierdzenia nieważności decyzji.

Rozdział 9

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 57–62. (pominięte)

Art. 63. 1. Znosi się Komitet do Spraw Radia i Telewizji „Polskie Radio i Telewizja”, zwany dalej „Komitetem”. Przewodniczący Komitetu kieruje działalnością państwowej jednostki organizacyjnej „Polskie Radio i Telewizja” do czasu zarejestrowania spółek, o których mowa w art. 26 ust. 2 i 3.

2. Przewidziane w ustawach szczególnych zadania Komitetu oraz Przewodniczącego Komitetu w zakresie tworzenia i rozpowszechniania programów radiowych i telewizyjnych przechodzą na jednostki publicznej radiofonii i telewizji, odpowiednio do zakresu ich zadań ustawowych i statutowych.

3. Przewidziane w ustawach szczególnych zadania Komitetu oraz Przewodniczącego Komitetu w zakresie administracji państwowej przechodzą do właściwości Krajowej Rady.

4. Funkcje organu założycielskiego w stosunku do przedsiębiorstw państwowych oraz uprawnienia nadzorcze w stosunku do jednostek badawczo-rozwojowych podległych Komitetowi przejmuje Przewodniczący Krajowej Rady.

5. Zezwolenia na używanie urządzeń telekomunikacyjnych przeznaczonych do nadawania programów radiowych i telewizyjnych wygasają z dniem rozpoczęcia działalności na tym samym terenie przez nadawcę, któremu przyznano w koncesji częstotliwość wykorzystywaną dotychczas do nadawania programu, lecz nie później niż po upływie roku od dnia wejścia ustawy w życie.

6. Przepis ust. 5 nie dotyczy uprawnień wydanych na podstawie ustawy, o której mowa w art. 59⁹¹⁾.

7. Do nadawców posiadających zezwolenie, o którym mowa w ust. 5, i do nadawców posiadających zezwolenia wydane w związku z ustawą, o której mowa w art. 59, przepisu art. 52 nie stosuje się.

8. Podmioty rozprowadzające programy w sieciach kablowych dostosują swoją działalność do wymogów określonych w rozdziale 6 w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia ustawy w życie.

Art. 64. 1. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa zawiąże:

- 1) spółkę, o której mowa w art. 26 ust. 2, z siedzibą w Warszawie i oddziałami terenowymi w Bydgoszczy, Gdańsku, Katowicach, Krakowie, Lublinie, Łodzi, Poznaniu, Rzeszowie, Szczecinie, Warszawie i we Wrocławiu;
- 2) spółkę, o której mowa w art. 26 ust. 3 pkt 1, z siedzibą w Warszawie oraz spółki, o których mowa w art. 26 ust. 3 pkt 2, z siedzibami w Białymstoku, Bydgoszczy, Gdańsku, Katowicach, Kielcach, Krakowie, Koszalinie, Lublinie, Łodzi, Opolu, Olsztynie, Poznaniu, Rzeszowie, Szczecinie, Warszawie, we Wrocławiu i w Zielonej Górze.

2. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa może zawiązać spółki radiofonii regionalnej z siedzibami w innych miejscowościach niż wymienione w ust. 1 pkt 2.

⁹¹⁾ Artykuł 59 zawiera zmiany do ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa uzgodni treść statutów spółek, o których mowa w ust. 1 i 2, z Krajową Radą. Statut spółki, o której mowa w art. 26 ust. 2, może przewidywać oddziały terenowe w innych miejscowościach niż wymienione w ust. 1 pkt 1.

4. Pierwsze zarządy spółek, o których mowa w ust. 1 i 2, powoła Krajowa Rada.

Art. 65. 1. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa wniesie do spółek, o których mowa w art. 64 ust. 1, mienie pozostałe po likwidacji państwowej jednostki organizacyjnej „Polskie Radio i Telewizja”, zwanej dalej „PRTV”.

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, w terminie 1 miesiąca od dnia wejścia ustawy w życie, szczegółowy tryb inwentaryzacji mienia wymienionego w ust. 1, zasadę podziału i przekazywania tego mienia oraz tryb rozpoznawania spraw spornych.

3. Czynności podejmowane w wykonaniu art. 64 ust. 1 i 2 są wolne od opłat sądowych i skarbowych; do opłat za czynności notarialne związane z zawiązaniem tych spółek stosuje się odpowiednio przepisy o przekształcaniu przedsiębiorstwa państwowego w spółkę.

Art. 66. 1. Grunty stanowiące własność Skarbu Państwa, będące w dniu wejścia w życie ustawy w zarządzie PRTV, z dniem zarejestrowania spółek stają się z mocy prawa przedmiotem użytkowania wieczystego tych spółek. Do użytkowania wieczystego nie stosuje się przepisów *art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczeniu nieruchomości (Dz. U. z 1991 r. poz. 127, 446 i 464)*⁹²⁾ w części dotyczącej pierwszej opłaty.

2. Budynki i inne urządzenia oraz lokale znajdujące się na gruntach stanowiących własność Skarbu Państwa, będących w dniu wejścia w życie ustawy w zarządzie PRTV, z dniem zarejestrowania spółek stają się z mocy prawa własnością tych spółek. Nabycie własności następuje nieodpłatnie.

3. Nabycie prawa użytkowania wieczystego gruntów, o których mowa w ust. 1, oraz własności budynków, innych urządzeń i lokali, o których mowa w ust. 2, stwierdza się decyzją wojewody. W decyzji tej określa się również warunki użytkowania wieczystego, z zachowaniem zasad określonych w art. 236 Kodeksu cywilnego.

Art. 67. 1. Pracownicy PRTV stają się z mocy prawa pracownikami właściwej spółki, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Stosunek pracy pracowników zatrudnionych na stanowiskach kierowniczych, określonych przez Krajową Radę, ustaje z mocy prawa z dniem wpisania spółki do rejestru handlowego. Ustanie stosunku pracy jest równoznaczne w skutkach prawnych z rozwiązaniem stosunku pracy wskutek wypowiedzenia umowy o pracę przez zakład pracy. Zatrudnienie tych pracowników w spółce może nastąpić na warunkach uzgodnionych przez strony.

3. Za zobowiązania wynikające ze stosunku pracy, powstałe przed wpisaniem spółki do rejestru handlowego, odpowiada spółka.

Art. 68. 1. Na spółki przechodzą z mocy ustawy uprawnienia i obowiązki Komitetu i PRTV wynikające z decyzji administracyjnych.

2. (pominięty)

3. (pominięty)

4. (pominięty)

Art. 69. (pominięty)

Art. 70. 1. Traci moc ustawa z dnia 2 grudnia 1960 r. o Komitecie do Spraw Radia i Telewizji „Polskie Radio i Telewizja” (Dz. U. poz. 307 oraz z 1984 r. poz. 275).

2. (pominięty)

Art. 71. Ustawa wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia⁹³⁾, z wyjątkiem przepisu art. 52, który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1993 r.

⁹²⁾ Obecnie ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2021 r. poz. 1899).

⁹³⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 29 stycznia 1993 r.